

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any X N.º 473

Setmana del 16 al 22
d'octubre del 1988

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Com desitjaria jo que
tots els cristians
sabessin que l'Església
és una família, una
família en la qual tots
els seus membres
deuen esforçar-se en
viure amb alegria i
amb pau."

Gerard Huyghe

AFINANT

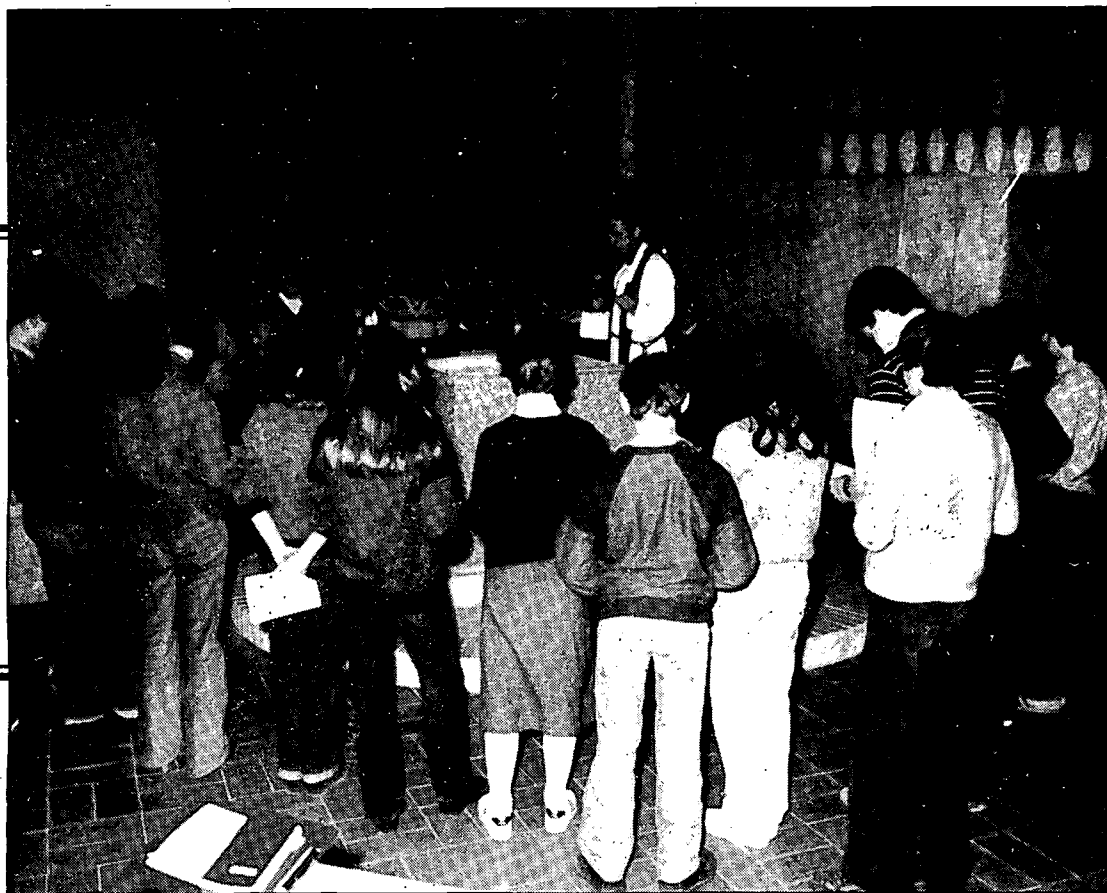
El festeig del Rosari

JOAN E. JARQUE i
JUTGLAR

El Rosari ha tingut, també entre nosaltres els cristians, les seves hores lluminoses i les seves hores obscures, com totes les coses d'aquest món. Quan preval el neguit per la pregària "autèntica", desembarassada de la rutina, la repetició monòtona de les cinquanta avemaries ens pot semblar una oració de segona divisió. Les envolades de la imaginació —tan difícil de fermar!— desgranant el rosari potser ens han fet desitjar una pregària més variada i amb prou al·licients per esquivar les distraccions. El nodriment sòlid de l'alternança de salms i lectures bíbliques seguint la sàvia ordenança de les hores de la litúrgia de l'Església ens ha portat adés i ara a menysprear —a preuar menys— la recitació del Rosari. Tanmateix, sant Domènec la va encertar de ple. Bíblic de cap a peus —misteris, parenostres i avemaries— el Rosari és el breviari dels pobres, dels cansats, dels atribolats... Germà petit de la magnífica litúrgia de l'Església ens ofereix l'ocasió personal de perllongar de mans de Maria el festeig trinitari, tot contemplant els misteris centrals de la nostra redempció... ni que sigui distretament, com els enamorats.

Reflexions davant del curs 1988/1989

Per una catequesi de qualitat

El bisbe de Màlaga, Ramón Buxarrais, ha dirigit a tots els catequistes de la seva diòcesi una Carta Pastoral titulada: "Renovar-nos per a una catequesi de qualitat". A l'inici del curs catequètic ens sembla del tot escaient. Al bisbe de Màlaga el preocupa el fet que sovint, la catequesi que s'ofereix no té prou en compte una autèntica i durable iniciació en totes les dimensions de la fe cristiana. Es refereix al catequista com a

un "vocacionat" que ha de preparar-se per a la seva missió amb una formació permanent. El major èmfasi el posa en la necessitat que els continguts de la fe i els mètodes siguin fidels a la fe i portin al catequitzand a una fe viscuda i compromesa. Cal revisar amb sinceritat si l'esforç catequètic dona el fruit esperat en la vida cristiana d'adolescents i joves.

Mons. Buxarrais
s'ha referit al
catequista com a
un "vocacionat"
que ha de
preparar-se per a
la seva missió
amb una formació
permanent

Reunió de la Comissió Central Organitzadora del Pelegrinatge a Roma

Milers de catalans donaran a Roma testimoni de les arrels cristianes de Catalunya

BARCELONA.— El propassat dimecres, dia 5 d'octubre, es reuní als locals de les seves oficines, c/ Rivadeneyra 6, 3er., la Comissió Central Organitzadora del Pelegrinatge a Roma, amb motiu del Mil·lenari de Catalunya. Presidí la reunió el Rvdm Sr. Arquebisbe de Tarragona Dr. Ramon Torrella, i hi participaren els Vicaris Generals de totes les diòcesis catalanes, els representants d'entitats i col·lectius de tot Catalunya i la totalitat dels membres de la Comissió executiva. Els responsables dels diferents departaments informaren del resultat de les gestions realitzades i de la marxa del seu treball planificat.

El Dr. Torrella reiterà, amb càlides paraules, la seva col·laboració i el seu suport al PELEGRINATGE, així com la seva assistència a Roma tot presidint-lo. Exhortà a unir i incrementar esforços per tal que siguin milers de catalans que, amb motiu del Mil·lenari, donin a Roma testimoni de les arrels cristianes de Catalunya.

Nombroses parròquies, entitats i moviments d'arreu de Catalunya estan ja gestionant la seva participació.

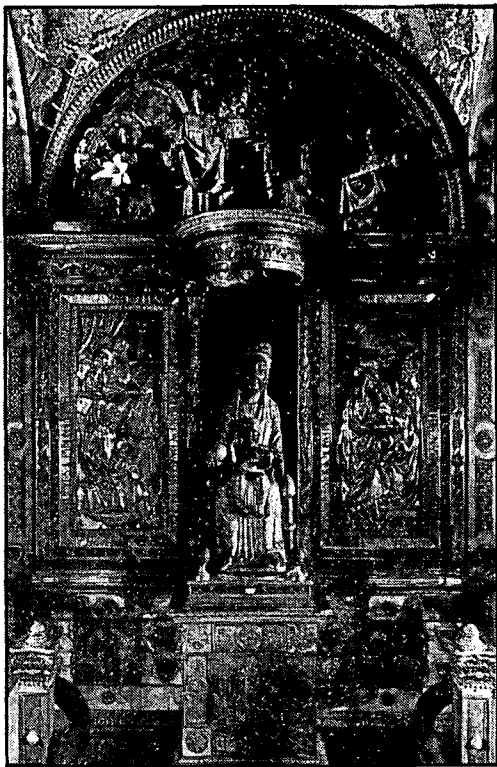
Carta Apostòlica MULIERIS DIGNITATEM

Pàgs. centrals
Text complet

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

Ara també "Catalunya Cristiana" us ofereix "l'estampa del Mil·lenari"

"LA PRESENCIA DE MARIA ES LLIBRE I VARIADA. SAPIQUEM ACOLLIR-LA DINS LA LLIBERTAT DELS FILLS DE DEU"

Hem editat un díptic de la Mare de Déu de Montserrat, amb la pregària pronunciada pel Cardenal Jubany en nom de l'Episcopat català reunit a Montserrat el 27 d'abril d'enguany amb motiu de l'Any Marià i del Mil·lenari de Catalunya. També i ha una breu síntesi històrica del Mil·lenari.

Mida 9 cms. x 15 cms.

Preu especial a Parròquies i Col·legis.

Catalunya Cristiana

continua oferint-vos:

- La imatge de la Mare de Déu "Benaurada"
- La medalla magnètica per al cotxe

BUTLLETA DE COMANDA

Nom i cognoms
 Domicili Població DP

Desitja adquirir:
 Quantitat

Díptic del Mil·lenari.
 Preu: 12 Ptes. unitat/1.100 Ptes. el centenar.

La imatge de la Mare de Déu "Benaurada".
 Terracotta policromada original de "Petites Soeurs de Bethlem".
 Preu: 12.500 Ptes.

Medalla magnètica original de "Petites Soeurs de Bethlem".
 Preu: 850 Ptes.

Marqui amb una creu, si desitja que les hi enviï per reembossament , taló , o personalment més despeses de tramesa.

Envieu-les a "AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" Plaça Urquinaona, 11, 3a. A. 08010 - BARCELONA - TELF.: 301 37 18

9 conferències del Dr. Joan E. Jarque

Curset pràctic d'introducció Teològica: ELS GRANS TEMES DE LA FE CRISTIANA, AVUI.

9 cassettes

d'una hora de duració cadascuna, que donen resposta coherent i satisfactòria a moltes de les preguntes que es formula l'home d'avui.

PER DEMANAR LES CASSETTES

Data de del 1988
 Desitjo m'enviï les 9 cassettes, amb les Conferències del Dr. Joan E. Jarque, sobre "ELS GRANS TEMES DE LA FE CRISTIANA, AVUI". Faig efectiu el seu import de 5.850 ptes., adjuntant xec barrat a nom de l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana.
 Marqui amb una creu, si desitja que les hi enviï per Signatura
 reembossament, més despeses de tramesa.

Nom
 Adreça
 Població
 C.P.

PRÒXIM PELEGRINATGE:

A TERRA SANTA PER CAP D'ANY del 28 de desembre al 4 de gener de 1989

Natzaret

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER CATALUNYA CRISTIANA

PER A INFORMACIÓ:
 Plaça Urquinaona, 11 - 3a A
 08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

FES-TE AMIC... T'esperem!

COM FER-SE AMIC DE

Catalunya Cristiana?

L'INFORMAREM AL TELÈFON 301 37 18

EDITORIAL

El pelegrinatge dels cristians de Catalunya a Roma que s'està organitzant amb motiu de les celebracions del Mil·lenari ens sembla que és una iniciativa feliç i important per més d'un motiu. Ja són moltes les parròquies i les institucions cristianes, segons ens informa la Comissió central organitzadora, que s'han mobilitzat per fer grups de pelegrins i creiem que no hauria de quedar-ne cap que, d'alguna manera no hi fos representada; altrament podrien restar al marge d'un esdeveniment que, no en dubtem, marcarà amb força aquesta celebració.

És un signe de salut cívica engrescar-se per la celebració dels aniversaris que puntegen la vida d'una col·lectivitat —com és un signe de decrepitud de no voler recordar els aniversaris propis. Va ser encertada, per tant, la decisió unànime del Parlament de Catalunya decidint que en aquest 1988 no ens podia passar per alt aquell 988 en el qual la nostra terra començà a configurar-se com una nació en desempallegar-se de la tutela dels reis francs i decidint estructurar-se i governar-se segons el propi tarannà. El President Pujol recordava que els Estats Units d'Amèrica, França, i Austràlia celebren, o es disposen a celebrar, aniversaris significatius de la seva Història; Catalunya ho ha de fer també i amb molta més raó.

Ara bé, la celebració d'un esdeveniment mil·lenari pot restar quelcom acadèmic, cultural, reservat fatalment a unes èlites cultiva-

Les raons del pelegrinatge a Roma

des —o limitat a un motiu publicitari— si no s'encerta a trobar un "tema", una convocatòria, que interressi i mobilitzi una part important de la població, tant pel que fa a "tota mena de gent", com a tota l'extensió de la geografia catalana. Probablement el Comissariat del Mil·lenari tindrà en projecte algun acte que respongui a les característiques esmentades. Però a hores d'ara —i el Mil·lenari ja està prou avançat, ni que se'n vulguin allargar les celebracions a les primeries de l'any vinent— creiem que el Pelegrinatge a Roma és ja la iniciativa que ha obtingut un ressò popular més extens i, per tant, la que pot fer que aquesta celebració nacional sigui quelcom viscut per més gent a tots i cada un dels pobles de Catalunya.

Ultra aquestes consideracions, diríem d'ordre cívica, els cristians no hem de passar per alt les que ens són peculiars. Tant bon punt es va anunciar la decisió de celebrar aquest Mil·lenari va quedar clar que la referència a la tradició cristiana dels nostres mil anys d'història no podia pas ser silenciada i que, d'una manera especial, s'havia de subratllar —com ho va fer l'historiador A.M. Mundó en el discurs d'inauguració del Mil·lenari, davant del Rei, en el Palau de la Generalitat— el paper decisiu que va representar l'autoritat moral de la Roma dels Papes en els primers passos de la nostra història nacional. Ens pertocava, doncs, a nosaltres de posar en relleu aquest fet, que fàcilment podria passar desapercebut o quasi, i fer-ho d'una manera; no sols sàvia o erudita, sinó que arribés a interessar al poble. I, en veritat, no es podia trobar una convocatòria millor que la d'un pelegrinatge popular —pels preus i per les dates— a Roma, com el que ja està en marxa.

Volem creure que ningú no es farà l'estrany davant d'una avinentesa com la que se'ns ofereix i, passant per alt o trampejant les naturals dificultats, d'estructuració i d'organització d'un esdeveniment d'aquesta significació i d'aquesta magnitud, tots farem el que estigui al nostre abast perquè a Catalunya es faci sentir, avui també, la vigoria d'aquest poble cristià que, fa dos mil anys, viu, treballa i resa per fer gran aquesta terra.

Com els estels del firmament

Amb el terme de "panspèrmia", els científics actuals es refereixen a la propagació de la vida —en especial, de la vida humana— a d'altres racons de l'univers, partint del nostre planeta. Així, comencen a parlar molt seriosament de projectes panspèrmics que tindrien, com a objectiu immediat, el planeta Mart. Aquest planeta, per les característiques de magnituds i gravitació semblants a la Terra, podria servir com a plataforma per a la futura conquesta de nous mons per part de la humanitat.

Sobre aquest tema, avui es donen posicions controvertides. D'una banda, hi ha tota una literatura i gènere cinematogràfic de ciència-ficció que donen per establerta la probabilitat de l'expansió extraplanetària del gènere humà —això, sense comptar totes les especulacions sobre existència de vida extra-terrestre. D'altra banda, però, hi ha unes postures ecologistes radicals que, partint del fet de l'exhauriment progressiu dels recursos energètics, de l'augment de la contaminació ambiental, del perill de les radiacions nuclears, i de l'explosió demogràfica, exclouen qualsevol viabilitat a l'expansió humana fora del planeta.

A part del grau de raonabilitat d'ambdues postures, hi ha una cosa que sembla certa: la tesi "panspèrmica" és optimista, i

atorga a l'espècie humana una sortida adequada a la seva expansivitat intrínseca. La tesi ecologista radical, en canvi, és pessimista i, en el fons, ve a dir que l'espècie humana ha estat un fracàs, una mena d'error genètic de la natura, que es redreçarà contra d'ella i la destruirà, si no es prenen mesures serioses: unes mesures que, ben mirat, no deixen de ser un retorn de l'home a les exigències selectives de la mateixa natura.

L'ecologisme radical parla d'una "irresponsabilitat" produïda de la ignorància respecte de les relacions entre home i medi ambient. Però, sembla oblidar que, durant mil·lennis, aquesta pretesa "ignorància" ha regnat damunt del planeta sense que la vida en sofri conseqüències; possiblement, els genocidis i les guerres sanguinants entre tribus i imperis, possibilitaven un procés de selecció natural i de "descontaminació" ambiental, sense haver de recórrer a artificis. És més, la mateixa "irresponsabilitat" dels homes facilitava la tasca "equilibradora" de la Mare Natura.

La postura panspèrmica, en canvi, parteix de la visió positiva d'un fet empríic: La civilització

JORDI BASSAS i RIBALTA

moderna —mal anomenada occidental— ha anat eliminant gradualment les restriccions demogràfiques amb l'augment de l'esperança de vida, gràcies al progrés de la medicina i la cirurgia, i també ha anat fent l'home cada cop menys subjecte als cicles naturals, gràcies a la tecnologia aplicada als conreus i a la cria d'animals, i també ha eixamplat considerablement la capacitat de desplaçament de l'individu a través de mitjans de locomoció en progrés constant. Això, certament que empeteix, quantitativament i també qualitativament, el planeta, però el mateix creixement exponencial de la tecnologia pot comportar la solució: l'espècie humana ha esdevingut ja capaç de fabricar ginys que possibilitin la migració dels individus cap a nous habitatges fora del planeta. Si això es pot dur a terme amb èxit, l'home, un cop més, haurà palesat, davant les altres espècies, una capacitat d'adaptació a nous hàbitats que supera el fenomen del rebuig.

Fixem-nos que la moral cristiana —encara que no s'ho hagi plan-

tejat mai de forma expressa— és francament premonitòria de la solució panspèrmica. La seva defensa de la natalitat davant de postures restrictives, i la seva persistència a valorar el treball com a participació activa en el pla creador de Déu, prediquen una visió no claudicant de l'home. En el fons, es tracta d'una confiança incondicional en la condició humana. Si la naturalesa biològica de l'home, alliberada dels condicionants externs, esdevé fecunda i longeva, això no pot constituir un fracàs, si és que de debò creiem en un Déu creador i provident. La consciència cristiana no pot admetre de cap manera que la protecció a la vida humana, tant en els seus inicis com a les seves acaballes, hagi de revertir en perjudici de la mateixa vida humana. I per més catastrofismes que es prediquin arreu, tampoc no pot ser que l'ús prudent i pacífic de les energies posades a disposició de l'home, hagin de comportar necessàriament la destrucció del planeta.

Se m'objectarà que tot això sona a música celestial davant de dos terços del món que pateix fam i subdesenvolupament. Però, recullo l'objecció i replico que justa-

ment aquesta fam i aquest subdesenvolupament corrobora el que abans deïem. A l'anomenat Tercer Món, no hi hauria tanta misèria —o n'hi hauria d'una altra mena— si no haguessin adoptat a mitges (ho subratllo) el sistema de vida occidental. ¿Què en sabem, de possibles calamitats pretèrites, quan les notícies d'aquests països ni tan sols ens arribaven? O bé, ¿quin joc cínic és aquest de tenir exercits moderníssims amb una població civil famolènca? I, d'altra banda, els països rics poden exercir d'exploitadors, però el seu buit demogràfic es va omplint cada cop més de pressa amb gent que prové justament del realme de la fam i el subdesenvolupament. La vida —tots els biòlegs ho saben— té horror al buit, encara que aquest buit es doni en països benestants.

Abraham, el nostre pare en la fe, va rebre la promesa d'una descendència tan nombrosa com els estels del firmament, que no es poden ni comptar. Poc en podien saber els redactors del Gènesi, de coneixements astronòmics, i molt menys de tècniques aero-espacials. Però, l'Esperit de Déu, que nosaltres reconeixem com a inspirador dels llibres sants, potser sí que va saber triar les paraules més adequades per a nosaltres, homes que som al llindar del segle XXI.

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Joan E. Jarque i Jutglar
Sots-director: Edifici de la Parròquia de la Francesc Malgosa i Riera M. de D. dels Àngels C/. València, 244, 2on.
Edita: Tels.: 215/27 39 - 28 05 - 27 84 Fundació Catalunya Cristiana 08007 Barcelona
Gerent: Impressora: Publiagraf, S.A.L. Consell de Cent, 224. Barcelona
Disseny: D.L. B.14.387/79 Josep Samper i Aledo

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

RESPIR

L'ART DE NO SABER

"En arqueologia, com en història i en moltes altres ciències, cal saber no saber i esperar pacientment nous fets que aportaran una nova llum". Aquestes paraules d'un article del P. Benoit, un dominic francès, especialista en arqueologia i en història bíbliques, fan pensar en els atreviments i en les presses que en tants de camps ens dominen. Ens caldria aprendre l'art de no saber. Potser no és ben bé això: de no saber, no cal que n'aprenuem, que prou que ho portem dintre. Allò que ens cal aprendre és l'art de reconèixer que no sabem, la senzillesa de no amagar-nos-en, la humilitat de confessar-ho, el coratge d'esperar i la saviesa de viure en molta pau mentre ens toca d'anar esperant. Ai d'aquell qui, per no quedar malament, les respostes que no sap, se les inventa! O millor: Ai d'aquells que se l'escolten embadocats!

MIQUEL ESTRADÉ

Meditar és un exercici intel·lectual i cordial que compromet la voluntat, disposant-la per a una resposta i reclamant-li una presa de posició. Meditar és tornar a conèixer, amb una llum nova, quelcom que s'havia oblidat. Tornar a ponderar, des d'una necessitat nova, quelcom que s'havia devaluat.

Entenc, doncs, que el Papa hagi elegit la forma de "meditació" per a la seva carta "Mulieris dignitatem", sobre la dignitat i la vocació de la dona. Un text del qual no puc dir que sigui "llarg", perquè se m'ha fet molt curt, però sí que puc dir que és tan "ampli" que desborda qualsevol prejudici estret, i tan elevat i eminent en els seus arguments teològics com profund i sòlid en els seus fonaments antropològics: "el principi", la gènesi de la vida de l'home i de la dona sobre la terra: "creats per Déu... a imatge i semblança de Déu... home i dona." I, a partir d'aquí, la igualtat de dignitats i la diversitat, dual, de característiques: allò masculí i allò femení, com a formes pròpies i diferents de ser "humans".

No es tracta ni d'un text de reivindicació feminista ni d'un estudi sociològic-estadístic sobre la situació de la dona en les estructures socials; ni d'un homenatge a les dones... ¡D'això, res! Després de llegir tres vegades el document de Joan Pau II, crec que es tracta d'un entranyable, exigent i valent "posar la dona en el seu lloc". I la conclusió gratificant és que aquest lloc, aquesta dignitat, aquesta missió, és molt excel·lent: "A la dona Déu va confiar-li l'home: acollir la vida de cada nou home, la humanitat..." I si l'engendrar és comú a l'home i a la dona, "en ella és més profunda aquesta realitat", que

El lloc de la dona

PILAR URBANO

afectarà "des de dintre tot el seu ésser"; per això "ella imprimeix un signe essencial a tot el procés de fer créixer, com a persones, els nous fills i filles del llinatge humà". Com a mare i primera educadora, la dona precedeix l'home, "que sempre estarà amb deute amb ella".

Amb expressió feliç ho diu el Papa: "Hi ha una dona en el llindar de la història de cada home".

Com sigui que el punt de llum que orienta tota la carta és Maria, la "dona" ja anunciada en la promesa del Gènesi, no pot estranyar que el Papa conjugui la seva reflexió sobre la maternitat amb la de la virginitat. Supera, és clar, qualsevol concepció del "celibat" com a estat-buit, o de la "solteria" com a vida solitària, solta, sense vincles, replegada en si mateixa. Són aquestes idees pobres, petites, estretes, estèrils, que Joan Pau II ni tan sols menciona. En canvi, sí que subratlla en les dues "vocacions" (maternitat i virginitat) allò que tenen d'actituds personals, i afirma d'ambdues una certa "complementària coexistència", de manera que es donen al mateix temps, misteriosament, en tota dona el sentit vital de la qual sigui "el lliurament als altres". Aquí destaca un dels més audaçs missatges de la carta: La veritable "realització" de la dona és en l'amor que rep i en l'amor que dona. I la seva força moral arrenca de la consciència d'aquest encàrrec d'a-

mor: "Déu li ha confiat l'home".

El Papa argüeix contra tòpics injustos, com el de considerar allò femení menys valuós que el masculí; o, usos amargs, com fer "pagar" a la dona, en soladat, el preu de la unió sexual fora del matrimoni. Aixeca la seva queixa per aquestes mares solteres, o per aquestes dones exposades a "alliberar-se" d'un fill abans que neixi: "¿Alliberar-se?... i la consciència de la dona no aconsegueix oblidar!": surt al pas de tota "utilització de la dona com a "objecte" de plaer o d'exploatació". Obre de bat a bat, com a forta novetat evangèlica, el concepte del "domini sobre tot allò creat", que ha de ser "domini comú", i el de la submissió, "que no pot ser unilateral sinó submissió recíproca entre marit i muller".

"El moment present espera la manifestació del "geni" de la dona que asseguri en el món una "sensibilitat" per l'home"... que s'està perdent", escriu Joan Pau II. I a continuació interpell·la, entre interrogants, si no serà aquesta genuïna i essencial vocació de la dona, com a vetlladora de "tot allò humà immutable", la que li permet realitzar el "sacerdoci real" (comú a tots en l'Església); conduir la humanitat vers Déu, el seu definitiu destí.

El Papa prevé sobre la temptació d'una competitiva "masculinització" de la dona que arruïnaria la seva "originalitat femenina". I l'invita a admirar-se, com Maria, per "les meravelles" que Déu ha obrat en ella; a "trobar-se a si mateixa" i a ser... "com des del principi Déu va voler-la". És una carta afirmativa. Escrita en clau de sí.

(De "YA")

El proper segle farà dos mil anys que la paraula de Crist arribà a casa nostra. I els pobladors d'aquesta terra, descendents dels íbers, dels grecs, dels cartaginesos, dels romans, i més tard, dels visigots, escoltaren, amb el cor net, la veu dels deixebles de Pere i Pau, i es batejaren en les aigües cristal·lines i pures de la fe naixent.

La seva ment s'illuminà amb el foc de l'Evangelí. Renunciaren al paganisme i emmotllaren llurs vides, familiar i social, a la llum de les ensenyances de Crist.

Catalunya, llavors, encara no era "Catalunya". Per això la gent que portem la sang d'aquells fundadors, podem dir que els nostres pares foren abans "cristians" que "catalans".

Catalunya, pas a pas en la història, es constituí en un poble homogeni gràcies, també, a la Fe cristiana.

I sota l'ombra de la Creu i en defensa de la Fe, resistí, apinyada, la invasió musulma-

na que dominava gran part de la península ibèrica, i que intentava penetrar a la Gàl·lia.

Llavors, Catalunya començà a ser "Catalunya". I emmotllà la seva personalitat política en independitzar-se Borrell II de la tutela gala. Parlem del 988, ara fa mil anys. I el poble català va confirmar la seva catolicitat, fidel a la doctrina de Crist i a la veu de l'Església de Roma.

El Cristianisme català i la Catalunya política són com dos gegantescos cercles concèntrics que tenen en comú un nombre considerable de valors morals i humans; realitzacions socials, monuments, tressors artístics, i institucions que han ajudat a fer grans l'Església i Catalunya, al mateix temps.

També podríem relacionar una llarga llista de catalans, eclesiàstics i seglars, que han treballat paral·lelament, pels

El natalici de Catalunya

FRANCESC A. PICAS

dos nobles ideals.

Un natalici és un començ. Mil anys de vida és un enfilall històric. I es propi que comentats des de la perspectiva del 1988, no tots valorem idènticament els camins fressats pels quals els va tocar de viure els avantpassats, en cada època d'aquesta llarga caminada, on no hi falten alts i baixos.

El natalici de Catalunya, des de la nostra perspectiva cristiana, mereix un viatge a Roma. Si d'allà ens vingué la Fe, a Roma anirem al cap de mil anys per donar testimoni que, encara que migrada, a Catalunya la Fe no és morta.

Un matrimoni em comentava que quan es casaren anaren a Montserrat. Els 25 anys de casats els celebraren a Lourdes. I en els 50, posaren

l'olla petita dintre de la grossa; amb tota la família, fills, nores, gendres, i nèts s'embarcaren via a Roma, per rebre la benedicció papal.

La fe en Déu i l'amor a Catalunya han conviscut junts, com un matrimoni simbòlic, en aquests mil anys. I pobra Catalunya, quan s'ha trencat la convivència!

Quan el proper desembre arribarem a Roma, de peregrinatge, a les escales del Vaticà ens esperaran, amb il·lusió, les ombres de les figures gegants de la nostra Història.

Entre d'altres, l'Abad Oliba, l'ànima del romànic pirinenc. Sant Pere Claver, el missioner intrèpit. Sant Antoni Maria Claret, català universal, Jaume Balmes, el filòsof del "seny" català. El bisbe Torras i Bages que digué que Catalunya seria cristiana, o no seria Catalunya. El bisbe Manuel Borràs i Ferré, que encara voleien insepultes,

per terres tarragonines, les cendres del seu cos cremat pels perseguïdors de la Fe. Mossèn Pere Tarrés i Claret, el sacerdot seràfic que el 29 de gener del 1939, llavors seglar, ple d'eufòria escrivia en l'últim full del seu "diari de guerra": "Estic segur que a Catalunya renaixarà la flama viva del cristianisme, més viva que mai". Francesc Castelló, de Lleida, inseparable amb Tarrés en el relleu esculpit a Montserrat, fejojista que morí màrtir, com santa Eulàlia, perquè digué davant del Tribunal de la Paeria, el 1936, "Sóc cristià".

Com jutjaran, tots ells, el cristianisme actual de la nostra terra, els costums públics, el concepte de família, els ideals de la joventut, i la pietat mariana dels pobles, després de mil anys de cristianisme?

Veurem algun dia realitzades les frases profètiques de Pere Tarrés, i l'afirmació del bisbe Torras i Bages?

Encara que només fos per pregar-ho, des de Roma, val la pena de fer el pelegrinatge.

ARA MATEIX

A començament d'aquest any, el cardenal Meisner, bisbe de Berlín, publicà una carta pastoral que és un exemple de solidaritat inter-confessional: fa referència a les detencions il·legals que tingueren lloc, després d'un escorcoll, als locals de la comunitat "evangèlica" de Sion, a càrrec de la policia de l'Alemanya de l'Est, a les vigílies de Nadal de l'any passat. Catòlics i protestants comparteixen en aquell indret d'Europa la trista condició de discriminats a causa de la seva fe, a l'hora de seguir una carrera, d'ocupar un lloc públic o d'accedir, simplement, a certs nivells de la societat. Meisner, després de defensar els protestants agredits, expressà el seu desig que "els catòlics, en la realitat social de la República Democràtica Alemanya, no solament puguin viure la seva fe sense sentir-se agredits, per dir-ho així, privadament, sinó que puguin assumir també la responsabilitat social, plenament d'acord amb la seva consciència de creients en l'Església". I afegia: "Trobar formes d'expressió independents dels lligams de partit polític és una esperança, en el desenvolupament de la República Democràtica Alemanya, que ha pres nova actualitat amb el Sínode sobre els laics". I, en el curs de la visita ad limina dels bisbes de la conferència de Berlín-Est (és a dir, els de la zona berlinesa oriental i de Dresda-Meisner) el Papa parlà en el mateix sentit: "Els cristians del vostre país desitgen amb raó oferir la seva capacitat i la seva habilitat a la vostra societat, sense haver de renegar a les conviccions de la seva fe". Tot això vol dir que el milió de catòlics —un 6% de la població— de l'Alemanya de

A propòsit de la visita del senyor Honecker

J. CARRERA PLANAS

l'Est, amb els seus 11 bisbes, 1.100 sacerdots i religiosos, 1.753 religioses i 7.500 col·laboradors laics, pateixen dificultats serioses: les pròpies d'un estat dictatorial que no admet cap més filosofia que la marxista ni cap més educació que la basada en "l'ateisme científic".

Llegint la pastoral del bisbe Meisner m'ha vingut a la memòria un antic militar republicà espanyol que vaig conèixer cap al 1970. Era professor universitari a Berlín-Est i es declarava totalment agnòstic. No tenia res a veure, doncs, amb l'Església... Però m'explicava detalls impressionants de la persecució ideològica que vivia cada dia: un estudiant podia ser apartat definitivament dels estudis si se li descobria qualsevol signe de dissidència respecte del règim. Això d'aquí, recordo que em deia referint-se a la dictadura franquista, és un joc de nens al costat d'allò...

Cal no oblidar tampoc, en un terreny més cruent, el famós mur de Berlín. No és cap conte de la vora del foc sinó un indret on cada dia els soldats tiren a matar —i de tant en

tant maten— els ciutadans que volen canviar de país... I tantes altres coses per l'estil i pitjors encara...

Doncs bé, el Cap d'aquest Estat acaba de visitar-nos i l'hem vist acollit amb tots els honors...

És fàcil comprendre que les relacions internacionals són necessàries, que la política és la política, que l'economia té raons decisives... Encara resulta més fàcil adonar-se que un home com el senyor Honecker té l'absoluta necessitat d'emblanquinar, com ara es diu, el seu capital polític cercant coartades a occident...

Però hi ha una cosa no tan fàcil d'assumir i, encara, n'hi ha una altra que molesta.

No resulta fàcil avenir-se al silenci resignat amb què la ciutadania ha envoltat aquesta visita de Honecker. No és que m'esperés cap manifestació davant un consolat: això sol reservar-se a dictadures d'un altre color... Però és que ni la premsa ha volgut recordar-se de qui és el senyor Honecker que, per a més cinisme, ha declarat que la "perestroika" ell ja fa anys que la practica...

Molesta —em consta que ha molestat a molts— la utilització pel líder comunista dels nostres signes democràtics d'identitat. La Generalitat de Catalunya és, a Europa, un símbol històric de les llibertats nacionals, i símbol de democràcia ha esdevingut, al capdavant, el president Companys. Quan el senyor Honecker era acollit, més enllà del protocol estricte, al Palau de la nostra primera institució i quan posava flors a la tomba del president immolat alguna cosa cruïxa subtilment a la consciència de molts.

CATALUNYA

A l'Hospitalet del Llobregat estan queixosos dels serveis municipals

La imatge pública dels serveis bàsics municipals, a excepció dels transports públics, ha empitjorat entre els hospitalencs, segons els resultats d'un estudi d'imatge fet per l'empresa Metra/Seis durant els mesos de juny i juliol per encàrrec de l'Ajuntament de l'Hospitalet. D'altra banda, el 44% dels ciutadans de l'Hospitalet es creuen que viuen en un barri de Barcelona. El servei municipal que menys satisfà els hospitalencs és el de l'aparcament, amb un 78,9 per cent de la població que no es mostra sa-

tisfeta. Segons l'estudi, només un 22,9 per cent dels hospitalencs estan contents amb el servei de seguretat ciutadana. L'any 1983 les dades donaven un 38,3 per cent de satisfacció.

La tasca de la guàrdia urbana de l'Hospitalet no satisfà un 35,4 per cent, que ha perdut gairebé 8 punts respecte al 1983. Trànsit i circulació és un altre dels punts negres de l'opinió dels veïns. Només un 29 per cent està satisfet amb el seu funcionament. Pel que fa a la neteja viària, tampoc no ha millorat.

Tots els monuments històrics de l'Urgell en una exposició

Ha estat inaugurada a Tàrrrega una exposició gràfica i visual titulada "L'Urgell: Edificis i monuments històrics", organitzada pel Museu Comarcal de Tàrrrega amb

el patrocini de la Generalitat.

L'exposició instal·lada a la Sala Marçà, reuneix un total de 150 fotografies amb les seves corresponents fitxes històriques i característiques dels monuments i edificis més significatius de l'Urgell, que correspon a les 21 localitats d'aquesta comarca.

També s'ha realitzat un vídeo amb imatges dels principals monuments que se pot contemplar en aquesta exposició i que posteriorment servirà com a material didàctic ja que aquesta exhibició serà itinerant per la comarca de l'Urgell. En aquesta exposició ha col·laborat un equip de quinze historiadors i dos fotògrafs durant mig any de treball amb un pressupost d'un milió de pessetes aportades pel Departament de Cultura de la Generalitat.

Segons va explicar l'alcalde de Tàrrrega, "l'exposició és marcadament reivindicativa, ja que vol ser un toc d'atenció sobre la salvaguarda del nostre ric patrimoni comarcal". Delfi Rovinat va afegir que "hem de continuar aquesta tasca amb una segona fase, l'elaboració d'una ruta turística de l'Urgell que després serà posada a disposició del Consell Comarcal".

listes que en el moment de la votació es trobaven en minoria. El PSPV-PSOE té 42 del total dels 89 diputats de la Cambra.

MÓN

500 drogaaddictes morts a Itàlia durant l'any

El ministeri de l'Interior italià ha llançat un crit d'alarma davant l'onada de morts de drogaaddictes que hi ha hagut al país des de principi d'any.

El 1988, 500 persones han mort a Itàlia a causa de la droga, principalment heroïna. Les autoritats creuen que aquest any se superarà el trist rècord del 1987, en què van morir 530 persones. D'aquesta manera, el 1988 es convertirà en l'any més negre de la història pel que fa al nombre de víctimes de la droga.

El director del servei antidroga del ministeri de l'Interior, el general de la guàrdia de finança Pietro Sotgiu, va manifestar en un congrés internacional que té lloc

aquests dies a la ciutat de Palerm que, segons les seves dades, a Itàlia creix el narcotràfic.

El general Sotgiu va informar que, des del mes de gener d'aquest any, s'han confiscat 400 quilos d'heroïna i 500 de cocaïna, enfront dels 323 quilos d'heroïna i 326 de cocaïna que es van confiscar al llarg de tot el 1987. D'altra banda, aquest any hi ha hagut 12.000 operacions antidroga, mil més que l'any passat, i s'han arrestat 16.000 persones per tràfic de drogues, enfront dels 13.000 detinguts del 1987.

L'ambaixada sueca a Moscou descobreix micròfons camuflats

El Govern suec va considerar un afer "molt greu" la troballa de micròfons ocults a la seva ambaixada a Moscou per segona vegada en dos anys. El Govern socialdemòcrata d'Ingvar Carlsson va protestar per escrit el passat dia 8 davant les autoritats soviètiques. "L'evolució internacional—digué Carlsson—dóna per a l'optimisme, però l'URSS ha de fer quelcom més per a millorar les seves relacions amb Suècia.

CLOENDA DE L'ANY MARIÀ

A totes les Mercè:

Som un grup de barcelonines i ens honorem de portar el nom de MERCÈ, el de la patrona de la Ciutat i de l'Arxidiòcesi de Barcelona.

En aquest any que celebrem el centenari de la seva coronació solemne, desitgem fer una crida a totes les ciutadanes, especialment les que porten el nom de MERCÈ, perquè en els actes que s'organitzen al voltant del programa: BARCELONA QUE VIU I PREGA SOTA LA PROTECCIÓ ALLIBERADORA DE LA MARE DE DÉU DE LA MERCÈ, durant la setmana del 16 al 23 del present mes, procurin participar-hi de forma individual o col·lectiva.

L'acte de cloenda serà el diumenge 23 d'octubre a les 6 de la tarda a l'esplanada de la Catedral.

Ens hi trobarem totes.

MERCÈ BARJAU i CIVIL, MERCÈ FELIU i MASPONS, MERCÈ FONTANILLES i MAS, MERCÈ MONSERRAT i TORRES, MERCÈ PONS i BALLARÍN, MERCÈ PUERTAS i MUNTÉ, i MERCÈ VILARDAGA i ROIG

ESPANYA

Les Corts de València proposen la supressió dels governadors civils

Les Corts valencianes acorden instar el Govern valencià perquè sol·liciti del Govern Central la supressió dels governadors civils. L'acord fou pres a partir d'una proposta presentada pel grup Unió Valenciana i només va comptar amb l'oposició dels socia-

FETS I CRITERIS

Missatger de l'evangeli

La tarda del 16 d'octubre de 1978, avui fa 10 anys, el Cardenal Wojtyla, des de la balconada de Sant Pere, parlava en italià i sintonitzava amb la multitud tot dient que era un Papa "vingut d'un país llunyà".

Pocs dies després, acompanyat de tots els Cardenals, iniciava el seu pontificat amb una solemne concelebració. En la seva homilia pronuncià amb veu forta i amb to incisiu aquesta crida: "Obriu de bat a bat les portes a Crist". Aquestes paraules expressen, encara avui, l'objectiu principal del seu ministeri.

Crec que al cap de 10 anys és ben palès que el pontificat Joan Pau II es caracteritza per l'anunci de l'Evangeli arreu del món. N'hi ha prou en pensar que en celebrar el seu Xè aniversari ja ha realitzat 40 viatges fora d'Itàlia i ha visitat més de 70 països, comptant les visites repetides.

Joan Pau II té el carisma del predicador de la fe. Ja el seu servei episcopal a Polònia va estar marcat per la força de l'apòstol de l'Evangeli. Abans d'anar a Roma per a la celebració del Conclave havia invitat l'evangelista Billy Graham a predicar a la catedral de Cracòvia. Tot un fet excepcional a l'Església de Polònia. En ser elegit Papa, el famós evangelista no va poder visitar la diòcesi de Cracòvia. Més endavant es va espavilar perquè la visita es fes realitat a Roma.

Després de l'atemptat del maig de 1981 la preocupació era aquesta: "Serà el mateix Papa d'abans?" L'experiència ha demostrat que es troba en plena vitalitat i que té una salut de ferro. Sembla que ell pot repetir amb

Sant Pau "Tot ho puc en aquell que em conforta".

El pastor Dumas, de l'Església Reformada de França, comentava després del viatge de Joan Pau II a París: "M'alegro que aquest Papa sigui no sols un home que excel·leix pel vigor, per l'Esclat, pels gestos, per la llibertat, sinó abans que tot perquè és un bon ministre de les riqueses de Déu".

A cada lloc ha trobat la paraula adient i el gest expressiu, d'anunci i de denúncia. En el seu primer viatge a Alemanya, la pàtria de Luter, digué que els visitava "com a pelegrí". Recordo que aquells dies jo em trobava al Consell ecumènic de Ginebra i que un ministre luterà alemany em digué: "Avui el Papa ha trencat les barreres".

Durant els seus viatges recorda sovint que el veritable apòstol de l'Evangeli és el qui va humanitzant i evangelitzant al mateix temps, amb la certesa que el qui evangelitza també civilitza, i que cal llegir els signes dels temps i els problemes del món d'avui a la llum indefectible de l'Evangeli.

Joan Pau II és el Papa de la llibertat religiosa, el Papa apassionat per la defensa de la persona humana. La credibilitat de la seva paraula ha estat consolidada amb el testimoni de la seva sang. És el Papa que camina decidit cap a l'any 2000 com un fidel i esforçat missatger de l'Evangeli.

RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Ajudem la família.

QUATRE PROPOSTES PER A UN AJUT FAMILIAR DIGNE

Adequar el valor dels punts a nivell europeu

No penalització fiscal dels matrimonis

Considerar nombroses les famílies a partir de 3 fills

Orientació i planificació, també per a tenir fills

Aquestes propostes, compartides pels dos partits de la Coalició, seran defensades a les Corts Espanyoles pels Grups Parlamentaris de MINORIA CATALANA al Congrés i CONVERGÈNCIA i UNIÓ al Senat.

Amèrica llatina continua en el viacrucis de la pobresa, violències i dictadures

Medellín, 20 anys després

En l'atribolat continent americà l'ebullició va ser gran: havia fracassat la política del desenvolupisme i sobre les seves cendres s'arrelava el marxisme. Cuba exporta revolució i el Che Guevara, el seu més gran protector, mor en l'engatjament, passant així a formar part de la galeria de mites d'aquella joventut contestatària. Paral·lelament, la Doctrina de la Seguretat Nacional s'estén com una taca d'oli per tot el mapa llatinoamericà per fer front als naxents moviments guerrillers. Els règims militars es multipliquen i l'imperialisme, per fi, assolix el seu apogeu.

Enmig d'aquest turbulent panorama va tenir lloc aquesta segona trobada continental dels bisbes llatinoamericans. El primer es va celebrar l'any 1955, a Rio de Janeiro i la "Conferència Episcopal Llatino-Americana" (CELAM) fou el seu fruit més granat. Precisament a instàncies del president del CELAM, que llavors era el bisbe xilè monsenyor Larrain—moriria en accident abans de veure madurada la seva iniciativa— es convoca aquesta II Con-

ferència General de l'Episcopat llatinoamericà. A Medellín, acudirà per donar el seu suport a la trobada, el mateix papa Pau VI, el qual d'aquesta manera es converteix en el primer Pontífex que visita el Nou Món.

Els 150 bisbes allí reunits, junt amb un grup de religiosos i laics invitats, il·luminats per la nova llum del Vaticà II, s'abocaren a la sagnant realitat llatinoamericana per llegir els signes dels nous temps. "Un profund clam—diran aleshores— brolla de milions d'homes demanant als seus pastors un alliberament que no arriba per enlloc". La resposta episcopal a aquest clam queda materialitzada en els 16 documents conclusius i el Missatge final als pobles d'Amèrica que els precedeix. Així queden traçades les grans línies d'acció que hauran de guiar en endavant el difícil caminar de l'Església llatinoamericana. Unes línies que passen per l'opció preferencial pels pobres per la denúncia de les estructures injustes, per la defensa de l'alliberament integral de l'home, per la potenciació de les comunitats

eclesials de base...

Ara, vint anys després "d'aquell" fruit primerenc del Concili, els grans canvis que hi ha hagut des de llavors, sobretot a Europa: el desmoronament dels mites i les ideologies d'aquella dècada, la suplantació d'aquells utòpics ideals per d'altres objectius molt més materialistes i prosaics, pot dur-nos a pensar que també Medellín ha perdut la seva validesa. Res més incert. L'abundant cabal teològic que va sorgir d'aquells brolladors i que onze anys més tard seria canalitzat a Puebla de los Angeles, continua essent vàlid i actual. El mateix Joan Pau II recordava no fa gaire, referint-se a la Teologia de l'Alliberament que desposseïda de reduccionismes estèrils, continua essent "útil i necessària".

El mateix es pot dir de tot legat doctrinal de Medellín, perquè, si mirem l'adolorit mapa llatinoamericà, podrem comprovar que el continent continua presentant encara obertes i sense cicatritzar moltes ferides de llavors: pobresa, analfabetisme, violència, dictadures, irrespecte pels drets hu-

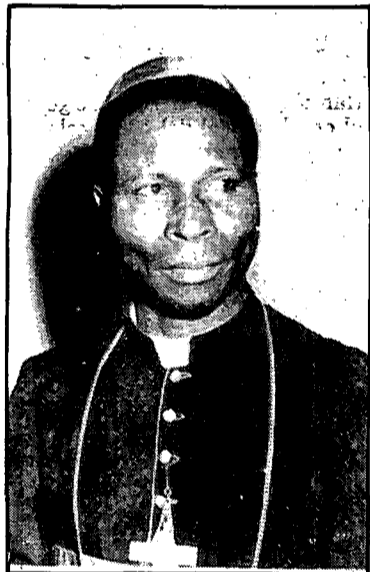
Ara fa justament 20 anys se celebrava a la colombiana ciutat de Medellín, capital del Departament d'Antioquia, la "II Conferència General de l'Episcopat llatinoamericà", un esdeveniment que anava a canviar totalment els perfils del catolicisme en el Continent de l'Esperança.

mans, cops d'Estat... Totes aquestes nafres posen en evidència que Llatinoamèrica encara està lluny d'assolir les profundes transformacions que foren reclamades a Medellín fa vint anys.

El full de ruta dissenyat a Medellín, per tant, continua essent el camí més dret i el més vàlid per arribar a fer realitat el projecte pendent de la civilització de l'amor.

Por decisión de Juan Pablo II

Un organisme per potenciar la "Nova evangelització" d'Amèrica Llatina

Cardenal Galtin, President del CAL.

La CAL, organisme que pertany a la Sagrada Congregació per a la Doctrina de la Fe, coordinava fins ara les diverses activitats i iniciatives de la Santa Seu relacionades amb els episcopats d'Amèrica Llatina. Després del seu recent viatge a aquesta regió, el Summe Pontífex va decidir anunciar la reestructuració de la CAL com avenc de la pròxima reforma de la Cúria. Segons els nous estatuts, la CAL mantindrà el mateix nom

Dins de la nova organització de la Cúria Romana i en la perspectiva de la "nova evangelització" a la qual Joan Pau II convoca l'Església a Amèrica Llatina en la celebració del proper V Centenari de la seva evangelització, el Papa ha decidit a través del Motu Proprio "Nostres predecessors" l'organització i potenciació de la "Pontificia Comissió per a Amèrica Llatina" (CAL).

però es fusionarà amb el Consell General de la Pontificia Comissió per a Amèrica Llatina (COGE-CAL), entitat que havia estat instituída pel papa Pau VI per coordinar els afers de la Cúria Romana referits a Llatinoamèrica.

Presidenta del CAL

El cardenal Berdardín Galtin, prefecte de la Sagrada Congregació per als Bisbes, continuarà essent president de la nova CAL, però el Consell tindrà ara un vice-president amb rang de bisbe. Tasques de la CAL seran a partir d'ara estudiar els problemes doctrinals i pastorals de l'Església a Amèrica Llatina, coordinar les activitats de la Cúria que corresponen a l'esmentada regió i presentar al Sant Pare propostes i iniciatives a favor de les comunitats catòliques del continent.

Amb motiu de la publicació del Motu Proprio, el cardenal Galtin va manifestar que la reestructuració de la CAL fou decidida pel papa Joan Pau II "després d'escoltar una i altra vegada els bisbes ibero-americanos, els quals li han informat sobre els problemes, necessitats, urgències i prioritats de l'Església en la zona". El purpurat va expressar també que la CAL, amb la seva nova estructura, cercarà "estudiar de forma unitària els problemes doctrinals i pastorals de l'Església", per poder desenvolupar l'evangelització renovada del continent.

Nova estructura

"La Pontificia Comissió per a Amèrica Llatina té la tasca primordial—s'afirma en el Motu Proprio n. 1— d'estudiar de manera unitària els problemes doctrinals i pastorals que pertocquen a la

vida i al desenvolupament de l'Església a Amèrica i, a més a més, assistir i ajudar els organismes de la Cúria Romana més interessats per raó de la seva pròpia autoritat i competència en la solució dels esmentats problemes específics".

Informarà regularment al Sant Pare sobre això, suggerint-li i proposant-li "les iniciatives o mesures de govern que consideri convenientes o oportunes". Però a més a més, realitza una obra d'específica connexió, en primer lloc, amb el CELAM i els seu Secretariat General, i també amb els organismes episcopals nacionals i amb d'altres institucions d'ajuda a Amèrica Llatina, amb la Confederació llatinoamericana de Religiosos, amb institucions catòliques internacionals i d'altres associacions i moviments que operen a Amèrica Llatina".

És també novetat de tal reorganització de la CAL que el seu president—que és sempre el prefecte de la Congregació per als Bisbes— serà ajudat per un bisbe vice-president i aquests assistits com a "consellers" per "alguns bisbes escollits pel Romà Pontífex, tant a la Cúria Romana com en a l'episcopat d'Amèrica Llatina".

El potenciament de la CAL es manifesta també en el fet que "es reunirà en ple cada tres mesos" i que "per a l'estudi de qüestions generals de major importància" convocarà, almenys una vegada a l'any, una sessió general, amb tots els membres de la Comissió—secretaris dels dicasteris de la Cúria Romana especialment interessats, dos bisbes que representen el CELAM, tres prelats diocesans d'Amèrica Llatina— i alguns invitats.

M.ª CARMEN CARREIRAS

ANTIGUITATS

Afiliada al gremi d'Antiquaris de Catalunya

COMPRO:

- MOBLES ANTICS
- CADIRATGE
- PISOS SENCERS PER HERÈNCIES O PARTICIONS
- PORCELLANES
- VENTALLS
- JOIES
- JOGUINES
- NINES DE PORCELLANA, ETC.
- ROBA BLANCA I MANTONS DE MANILA
- PINTURES I DIBUIXOS
- BIBLIOTEQUES SENCERES
- LLIBRES ANTICS
- GRAVATS
- MAPES I CARTELLS

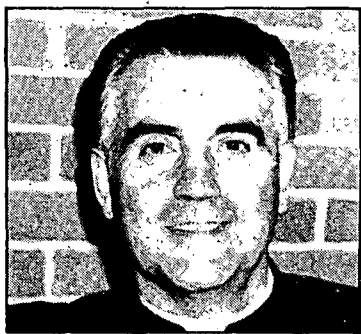
c/. de la Palla, 5. Tel. 318 94 26 - 230 19 71. 08002 Barcelona

VALENTINE
La pintura ideal

EL GRUP NOVA ALBADA,
de cristianes separades,
reprèn el seu quart
curs de treball i amistat
Les interessades a formar-ne part, podeu trucar als
tels. Lluïsa 330 77 77 i Carme 205 00 28.

VATICÀ DIA A DIA

Nou bisbe auxiliar de Madrid

Joan Pau II ha nomenat bisbe auxiliar de Madrid-Alcalà el claretí, Luis Gutiérrez Martín, de cinquanta-sis anys i fins ara vicari judicial de Madrid. Monsenyor Gutiérrez Martín va néixer a Navalmanzano, Segòvia, el 26 de novembre del 1931, fill d'un mestre nacional. L'any 1949 va professar en els claretians i fou ordenat sacerdot l'any 1957. Va cursar els estudis eclesiàstics en els col·legis de l'esmentada congregació i es va doctorar en Dret Romà i Canònic a la Universitat Lateranense de Roma, sent diplomad per l'escola de pràctica jurídica de la Sagrada Congregació de Religiosos de Roma.

Ha desenvolupat, entre d'altres coses, els càrrecs de professor del Teologat Claretí de Salamanca i del Col·legi Internacional Claretí de Roma. Fou elegit president de la Conferència de Religiosos (CONFER) l'any 1971, ocupant el càrrec fins el 1974. Des del 1978 era vicari judicial de l'arquebisbat de Madrid, càrrec per al qual fou nomenat pel cardenal Tarancón.

El nou bisbe auxiliar de Madrid es dedicarà preferentment al govern de la cúria diocesana i a col·laborar amb el cardenal Suquia en d'altres tasques diocesanes. En cercles eclesiàstics madrilenys se'l considera una persona de tracte senzill i molt estimat pels sacerdots madrilenys.

Perú: Alerta davant l'espiral de la violència

Una dramàtica exhortació pastoral han realitzat els bisbes del Sud Andí, davant els fets de violència que hi ha al Perú.

En síntesi, els prelatos asseguren que "encara som a temps d'aturar l'espiral de violència que sembla la mort i dolor en diversos

llocs de la nostra regió i del país".

I agreguen: "La nostra paraula té avui la urgència dels temps que vivim. Fets recents ens fan veure amb més claredat quelcom que des de fa temps sentim junt amb el nostre poble: els extrems en els quals ens duen el menyspreu per la vida i que posen de fet en perill les possibilitats de convivència fraternal dins d'un ordre just i democràtic en el país. En fidelitat a Déu, Amic de la Vida i en comunió

Nova General de les Carmelites missioneres

Al XV Capítol General de les Carmelites Missioneres, darrerament celebrat a Roma, ha estat elegida com a Superiora General la Gma. M.ª Jesús Zabalza Saldise.

La nova General, navarresa de 46 anys, té una llarga i rica experiència en el camp de la formació i de l'animació espiritual. Des de fa sis anys era Superiora Provincial a Catalunya.

Les Carmelites Missioneres foren fundades pel pare Francesc Palau, recentment beatificat pel papa Joan Pau II i duen a terme una activa acció evangelitzadora i missionera en el camp de la docència i sanitat, tant a Catalunya com a la resta de l'Estat espanyol i al Tercer Món.

amb el dolor i esperança dels nostres germans i germanes, nosaltres els pastors de l'Església del Sud Andí, volem altra vegada que la nostra veu arribi a vosaltres, els nostres germans i germanes famolencs de pau i justícia, amb la força de la nostra fe a la llum que prové de la Paraula de Déu. Volem que avui sigui la nostra crida: encara hi som a temps de construir la pau.

d'unitat i de pau en el cor del poble albanès... Verge, mare d'esperança, fes que arribi aviat el dia que aquest noble poble pugui veure, altra vegada, el reconeixement de les aspiracions més profundes del seu esperit; on tots els seus fills i filles puguin estar units novament, i en harmonia, per construir un futur de justícia i de pau".

Refugiats albanesos visitaren el Papa

Un grup d'uns 200 refugiats albanesos, la majoria originària de Kosovo (província iugoslava, amb gran majoria ètnica albanesa), arribaren des dels Estats Units en pelegrinatge a Roma, amb motiu de l'any marí. El grup estava dirigit per tres sacerdots catòlics albanesos. Foren rebuts pel papa Joan Pau II, el qual en l'audiència en el Vaticà va fer un discurs on, entre d'altres conceptes, digué: "Tant de bo l'Església pogués actuar en llibertat, per ser un factor

Visita del General dels dominics

El superior general dels dominics, fra Damian Byrne, de cinquanta nou anys, es troba a Espanya per efectuar la visita canònica reglamentària a les comunitats que el seva orde tenen al nostre país. El general dominic, que romandrà a Espanya dos mesos, és irlandès, fou escollit mestre general en el capítol del 1983, celebrat a Roma i representa el LXX-XIII successor de l'espanyol sant Domènec de Guzman, fundador de l'orde.

Primera dona bisbe divideix els anglicans

L'Església episcopaliana, branca nord-americana de l'Església anglicana, ha escollit la seva primera dona bisbe, a la diòcesi de l'Estat de Massachussets.

Bàrbara C. Harris, de 58 anys, negra, divorciada, ha treballat durant deu anys en la direcció del servei de relacions públiques de la companyia petrolífera Sun Oil Co. Des del 1984 era pastora associada de l'Església de Filadèlfia.

Robert Runcie, primat de l'Església anglicana, ha declarat que l'elecció de Bàrbara Harris com a bisbe tindrà importants conseqüències en les relacions de la seva Església amb d'altres credos cristians.

Per la seva part, Erick Kemp, bisbe de Chichester, ha opinat que l'elecció de Harris pot provocar greus divisions en l'Església anglicana.

RESIDÈNCIA CAN QUIRZE

3.ª Edat (al costat del Club de Tennis Mataro).

Lloc ideal per viure en salut. Informeu-vos als teléf. 300 98 45 Barna i 790 15 36 Can Quirze.

MISSATGE A TOTS ELS LECTORS DE CATALUNYA CRISTIANA

LA PREMSA ÉS UN DELS GRANS MITJANS D'APOSTOLAT FEU APOSTOLAT A TRAVÉS DE LA PREMSA! COL·LABOREU A L'APOSTOLAT DE CATALUNYA CRISTIANA

Que cap llar cristiana del país no estigui mancada de la seva lectura, és el repte que tenim tots els lectors de CATALUNYA CRISTIANA

MOSTREU CATALUNYA CRISTIANA ALS VOSTRES FAMILIARS I AMICS. DONEU-LOS A EMPLENAR LA SEGÜENT BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ.

✂

Catalunya Cristiana Carrer de València, 244, 2n. 08007 BARCELONA

Nom

Domicilinº Població

D.P.

Se suscriu per 1 any a CATALUNYA CRISTIANA en català/castellà per pessetes 4.680.- Aquest import el faré efectiu de la forma següent:

Pagament domiciliat Xec nominatiu que s'adjunta

Signatura

LlocData

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc/CaixaAgència

Senyors: Els prego que d'ara endavant, fins a nou avis, amb càrrec al meu compte/lílibreta n.º se serveixen pagar els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

Signatura

LlocData

BARCELONA

• **Formació Cristiana Permanent. Mn. Manuel Bonet. Servei de Catequesi.- CATEQUESI D'ADULTS.** Curs 1988-1989. Responsable: Mn. Joan Alemany. Cursos de catequesi fonamental: 1. Església - Crist - Déu, a càrrec de Frederic Bassó, llicenciat en teologia. 2. El comportament cristià, a càrrec de Pere Busquets, monjo de Montserrat. - Curs monogràfic: Fe en Déu i racionalitat, a càrrec d'Antoni Bentué, doctor en teologia. **Dies:** Dimecres, novembre 2, 16, 30; desembre 14; gener 11, 25; febrer 8, 22; març 8; abril 5, 19; maig 3, 17, 31. **Hora:** de 10'15 a 12 nit. **Lloc:** Anglès 15. Quota indicativa: 3.500 ptes. Per a més informació i inscripcions: Tel. 203 76 69, de dilluns a divendres, de 8 a 1 del matí.

• **Formació Cristiana Permanent. Mn. Manuel Bonet. Centre de Catequesi de nois i noies (13-14 anys).** Cada divendres de 7 a 9, al local de la Parròquia de St. Ildefons, c/ Madrazo, 92. Per a més informació: tels. 203 76 69 i 209 73 63.

• **IV JORNADES DE CONSILIARIS - JARC.- "Quina imatge d'Església comuniquem".** La Cova de Manresa. 11 i 12 de novembre del 88. Començarà el divendres dia 11, a les 6 de la tarda i acabarà el dissabte, 12, havent dinat. Temes: "Trets fonamentals que defineixen les nostres comarques i quins reptes presenten a l'Església", a càrrec de Mn. Miquel Barbarà. "Possibilitats d'incidència", a càrrec de Mercè Relats. La Jornada és per als Consiliaris o per aquells que es disposen a ser-ho; també pels qui simpatitzen amb la línia del Moviment. - Per tot el dia 7 de novembre cal que comuniqueu al consiliari diocesà la vostra assistència: Perè Dalmau (T) 62 81 08;

Pere Farriol (B) 714 52 83; Joan Sunyol (LL) 15 04 42; Pep Alaró (V) 885 19 81; Josep M. Castellà (G) 63 01 92; Antoni Fullana (Me) 37 00 20.

• **Exercicis Espirituals.- Oberts a tothom,** i organitzats pels Grups d'Oració i d'Amistat, a la Parròquia de l'Esperit Sant, de Barcelona. Tindran lloc del 3 al 6 de desembre, al Casal Bellesguard, i seran dirigits per Mn. Albert Torrents. Per informació: Ester Vilar, 236 13 02 i G.O.A. 217 94 46.

• **ADORACIÓ REIAL PERPÈTUA I UNIVERSAL AL SANTÍSSIM SAGRAMENT.-** El dijous, dia 20 d'octubre, se celebrarà el principi de curs a la Parròquia de Sant Eugeni I, c/ Comte Borrell, 303. A les 5 de la tarda, meditació, Santa Missa, presidida pel Rvd. Consiliari Mn. Angel Martínez. Acabarà l'acte amb Exposició Solemne i Reserva.

• **La pregària cristiana dels salms.-** Curset de sis sessions pel P. Hilari Raguier, monjo de Montserrat. Els dimecres, del 2 de novembre al 7 de desembre, de dos quarts de vuit a les nou del vespre. Més informació i inscripcions: Centre d'Estudis Pastoral, tel. 317 48 58, c/ Rivadeneyra, 6, 3er: 08002 Barcelona.

• **Escola Teresiana de Formació Continuada.- IX Curs.** És un servei que el Col·legi de la Companyia de Santa Teresa de Jesús ofereix a professors, pares, antics alumnes i amics. El Curs 1988-89, s'inaugurarà el dia 25 d'octubre, dimarts, a les 20'30 de la tarda, a la Sala d'Actes del Col·legi, c/ Ganduxer, 85, amb el següent programa: Presentació de l'Escola - Lliçó inaugural a càrrec de D. Ricard M. Carles i Gordó, bisbe de Tortosa i antic alumne del Col·legi Teresià. Les classes començaran el dia 7 de novembre i acabaran el 16 de març. S'impartiran preferentment els dimarts i els dijous a

la nit, de les 21'15 a les 22'30. La temàtica abasta temes d'actualitat, pedagògics, teològics, espirituals, catequètics, tècniques artesanals, etc. Per a més informació: Escola Teresiana, c/ Ganduxer, 85. 08022 Barcelona. Tels. 212 33 54 (Ext. 16), dimarts i dijous, de 6 a 8 de la tarda.

• **Exercicis Espirituals.-** L'Obra d'Exercicis Parroquials, organitza una Tanda en complet recés, a la Casa de Sarrià, durant els dies 28 d'octubre (8 tarda) fins al dimarts 1 de novembre (7 tarda), per a homes, dones i joves, dirigida pel P. Alfred Muntané, s.j. Inscripcions: O.E.P., c/ Duran i Bas 9, Barcelona. Tel. 301 16 26.

• **Col·lectiu de Dones en l'Església.- C.D.E.S., c/ Enric Granados, 2.** Barcelona. Dissabte, dia 22 d'octubre, al c/ Mestre Nicolau, 19, de Barcelona. A les 10 del matí: Presentació de la Jornada, per Magda Tomàs. A les 10'30, Conferència: "Cap a una teologia feminista", per Assumpta Carbona. A les 11'15, Taula Rodona: "L'Església és signe d'alliberament per a les dones? (Roser Bofill, Antònia Castellana, Roser Garriga, Llum Mascaray). Col·loqui. Clourà l'acte Maria Martinell, directora de l'ICESB. Informació: tels. 218 14 56, 335 02 23 i 669 21 22.

• **Unió de Religiosos de Catalunya.-** El dijous, 27 d'octubre, tindrà lloc al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès, l'Assemblea General de la Unió de Religiosos de Catalunya. La URC aplega tots els Superiors i Superiores dels Instituts de Vida consagrada i Societats de Vida apostòlica en representació de quasi deu mil religiosos i religioses al servei de l'Església a Catalunya. En coincidir aquesta Assemblea amb el Mil·lenari de Catalunya, el Dr. Jaume Camprodon, bisbe de Girona, hi desenvoluparà el tema de "Les arrels cristianes de Catalunya". També en

aqüesat ocasió es presentarà el segon volum de la Guia de la Unió de Religiosos de Catalunya 1988, que conté tota la informació que fa referència a les obres i dedicacions dels instituts de vida religiosa a Catalunya, sense oblidar la riquesa de la vida contemplativa a Catalunya, a la qual dedica una secció.

• **Facultat de Teologia de Catalunya. Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya.-** Inauguració Oficial. Tindrà lloc el dijous, dia 13 d'octubre, 2/4 d'11, Celebració de l'Eucaristia. 12 Acte Acadèmic: Salutació i Memòria, a càrrec del Dr. Gaspar Mora i Bartres, degà-president de la Facultat de Teologia de Catalunya. Presentació de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya, a càrrec de Mn. Joan-Enric Vives i Sicília, gestor de la Facultat. Lliçó inaugural: "Synthesis fidei. La filosofia i la teologia a la recerca de llur unitat", a càrrec del Dr. Josep M. Coll.

• **Mil·lenari del baptisme de la Rus'- Ucraïna, agermanat amb el Mil·lenari de Catalunya.-** Actes commemoratius: Dissabte, 22 d'octubre: A les 20 h., a la Parròquia de l'Immaculat Cor de Maria (PP. Claretians), c/ Avda. St. Antoni M. Claret, 45, DIVINA LITÚRGIA PONTIFICAL en ritu bizantí eslau, oficiada per l'Excm. i Rvdm. Dr. Platon Kornyljak. Predicarà l'homilia Mons. Josep Casanova i Martorell. Hi cantaran els cors "Iri" i "Euterpe". Dilluns, 24 d'octubre: A les 12 h., al Departament d'Història Medieval de la Universitat de Barcelona (Pedralbes), conferència a càrrec del Dr. DMYTRO ZLEPKO, sobre: "L'inculturazione cristiana della Rus' di Kiev". Dimarts, 25 d'octubre: A les 19'30, a l'Aula Magna de la Facultat de Teologia de Catalunya, c/ Diputació 231, Barcelona, conferència a càrrec de l'historiador ucraïnès Dr. Dmytro Zlepko sobre: "La Chiesa Ucraina come questione ecumenica per le Chiese di Oriente". Organitza Grup IRINI del Centre Ecumènic de Catalunya.

• **Festes de Sant Antoni M. Claret.-** Dia 22, dissabte, a les 8 del vespre, Solemne Pontifical en la divina litúrgia bizantina, presidit per l'Exarca Apostòlic, Plató Kornyljak. Diumenge, dia 23, a les 6 de la tarda, Solemne Pontifical a l'esplanada de la Catedral, presidit pel nostre Cardenal-Arquebisbe Dr. Narcís Jubany. Dilluns dia 24 (Festa del sant en el Mil·lenari de Catalunya), a les 8 del vespre Solemne Concelebració presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona Lluís Martínez Sistach.

• **Unió Espiritual de Mares.-** Tema del curs 1988-89: "NOU HUMANISME". La primera de les conferències tindrà lloc el dia 19 d'octubre, a dos quarts de sis de la tarda, als locals de la Riera de Sant Miquel, 1, bis. El títol de la conferència és: "Desfiguracions del missatge cristià", a càrrec de Joan Llopis. A dos quarts de cinc, celebrarem l'Eucaristia.

• **Ordenacions de preveres.-** El Cardenal Arquebisbe de Barcelona ordenarà de preveres el dia 30 d'octubre en Jordi d'Arquer a la Parròquia de Santa Maria del Taulat, Eduard Valiente el

INSTITUT DE TEOLOGIA DE BARCELONA

CURS D'ESPIRITUALITAT 1988

LA «NOCHE OSCURA» EN SAN JUAN DE LA CRUZ

Prof. P. Maximiliano Herráiz, carmelita
Novembre: 7, 8, 9 i 10 (dilluns a dijous)

LA VIRGINITAT. AVUI

Prof. P. Josep M. Fondevila, jesuïta
Novembre: 15, 16, 22, 23, 29 i 30
(dimarts i dimecres de cada setmana)

EL EVANGELIO DE LOS ICONOS

Prof. P. Jaume Roig del Campo, jesuïta
Desembre: 12, 13, 14 i 15 (dilluns a dijous)

HORARI:

De les set a les nou del vespre

INSCRIPCIONS

Secretaria de l'Institut de Teologia, a partir del 13 d'octubre de 1988, de les 6 a les 8.30 del vespre.
Diputació, 231 (edifici del Seminari).
Teléf. 254 19 63 - 08007 Barcelona.

dia 5 de novembre a la Parròquia de Sant Joan de Gràcia, i en Jaume González el 20 de novembre a la Parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui.

• **Concurs de Cartells "Dia del Seminari".** - Com els darrers anys, els rectors dels Seminaris de Catalunya i Balears han convocat un concurs de cartells per anunciar el Dia del Seminari. El concurs premiarà amb cent mil pessetes el cartell guanyador i haurà de reflectir la temàtica vocacional; el lema d'enguany és "Ens fan falta capellans per evangelitzar". Les bases del concurs es poden recollir a la porteria del Seminari, c/ Diputació, 231.

SEU D'URGELL

• **Monestir de Santa Maria de Refet.-** Amb goig us fa saber que, si a Déu plau, el dia 1 de novembre, solemnitat de Tots Sants, a les 6 de la tarda, serà ordenat prevere, per la imposició de mans del Rvdm. Pare Joan Martí i Alanís, bisbe d'Urgell, al Santuari del Sant Crist de Balaguer, FRA JOAN M. VENDRELL I DE PAS-TORS, monjo de St. Benet.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

VENDA PISOS Entença-Diagonal dúplex 250 m² 45 m. T. 215 77 72. L'Hospitalet c/ Holanda 70 m² i pati 35 m. Tel. 215 77 72.

SRA: lloga bonica habitació a Srta. T. 257 53 63. Nit de 9 a 10.

VENDA torre Blanes Urb. "Sant Daniel" 12 m. T. 215 77 72.

JUBILAT 61 anys desitjaria casar-se amb dona 50/57 anys. Respectaré si té pares. T. 256 82 22 de 8 a 11 nit.

LLOGO habitació o comparteixo pis gran i còmode amb persones serioses i solvents. Santaló-Copèrnic. T. 200 55 34 nits.

VENDA terreny a Martorell "Can Parrellada" 700 m². 1 m. Tel. 215 77 72.

OFEREIXO habitació a Sra. amb dret a cuina. Preu econòmic. Ambient cristià. Demano informes. Tel. 253 14 41 de 12 a 4.

ES NECESSITEN cuineros o noies amb ganes d'aprendre per a casa de colònies a Calafell. Tel: (3) 230 16 06. Tardas de 3 a 8.

RESPONSABLE de magatzem amb coneixements administratius treball fix tot l'any. No importa edat ni experiència però sí estar treballant actualment i gaudir de bona memòria i capacitat organitzadora. Sou interessant. Pintures Cabanas. Tel. 674 06 49. Sant Cugat del Vallès.

S'OFEREIX habitació a Srta. formal amb informes. Al Carrer de Calàbria a 50 m. Metro (Sopar inclòs). Preu a convenir. T. 424 19 25. De 3 a 5 tarda i de 9 a 10 nit.

PSICÒLOGA i pedagoga desitja relacionar-se amb vidu catòlic practicant. 58-63 anys. Fins matrimonials. Truqueu T. 339 02 23 de 9 a 10 nit.

ES NECESSITA interina per a residència universitària. Tel. 203 23 62.

SRA. lloga habitació a Srta. Truqueu a partir 8 vespre. Tel. 229 08 22.

CASA per sis-nou persones a l'Empordà. Estada de dies o setmanes. Moblada i cuina equipada. Tel. (972) 79 80 08.

ES DEMANA Interina de 30 a 50 anys, amb experiència saber cuina amb ref. horari de 10 a 17 h. de dilluns a divendres. Sou a convenir, donar telèfon de contacte. Escriure a València 244, 08007 Barcelona.

S'OFEREIX senyor 43 anys, com a tesorero o control de magatzem, formal. Tel. 372 53 25.

LLOGO hab. senyor zona Clínic. T. 410 41 76 horas menjars.

LLOGO habitació 2 llits a dues senyores jubilades, dret a cuina i rentar. Preu a convenir. Ambient familiar. Informes. Tel. 424 20 26 d'11 a 1 i de 16 a 22 hores.

VENDES

VENDA DE XALETS I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER (A.P.I.)** Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

API - PLANAS

— Gestió i documentació de vendes de farmàcies i laboratoris.
— Compra-venda i lloguer de finques, pisos, solars i terrenys.
— Hipoteques.
C. BALMES 124, 2n. 2a.
Tel. 215 77 72
08008 BARCELONA

Per a professors, pares, antics alumnes, amics...

ESCUELA TERESIANA

DE FORMACIÓ CONTINUADA

Us invitem a la inauguració de l'ESCOLA TERESIANA DE FORMACIÓ CONTINUADA, que se celebrarà el proper dia 25 d'octubre, a dos quarts de nou del vespre, en el Saló d'Actes del Col·legi, amb el següent programa:

— Presentació de l'Escola
— Lliçó inaugural a càrrec de Ricard M. Carles, bisbe de Tortosa.

Col·legi Santa Teresa de Jesús - Ganduxer 85, Barcelona

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

VIC

Tres notícies eclesials de Ripoll

Mort d'una catequista i el seu fill

Marianela Monzó i Prat víctima d'un accident de circulació en una cruïlla de la vila de Ripoll, ens ha deixat per anar a la Casa del Pare. La Marianela ha deixat un gran buit, no solament en la família i amics, sinó també en la parròquia on hi ha treballat de valent en el grup de missions, en la catequesi, en el consell pastoral i en tot el que suposava un servei als altres. El dia 24 de setembre en el monestir de Santa Maria va tenir lloc el funeral tota vegada que ens assabentàvem de la mort del seu fill Ferran que fou víctima del mateix accident ocorregut el dijous dia 22.

Nou prevere

Després de catorze anys de Prevere a Santa Maria de Ripoll, mossèn Lluís Molins i Verdguer s'acomiadà dels ripollesos per anar a exercir el seu ministeri a la parròquia del Carme, de Vic. Tant els seus mots càlids i sincers com el text aparegut en el full parroquial han fet palesa el que ha significat el seu pas per Ripoll. Mossèn Ramon Tuneu i Vila procedent de la parròquia de Sant Feliu de Codines és el nou rector de Ripoll. Aquestes contrades no li són pas desconegudes, ja que no fa pas molts anys va exercir com a vicari del monestir de Sant Joan de les Abadesses.

Romeria a Sant Amand

Els dies 24 i 25 de setembre nombrosos ripollesos es van donar cita al bell cim de Sant Amand amb motiu del X aniversari de la renovació de la creu que corona el "majestuós cimbori". Acampada i foc de camp, celebració de l'Eucaristia per mossèn Lluís Molins, vi d'honor, concurs de pintura i de rams de flors, foren els actes que s'esdevingueren en ambdues jornades. Els incondicionals romeus amb el cant dels adéus, s'acomiadaren de la muntanya "més bella del món" com recita un dels poemes de mossèn Joan Colom.

MARIA MORENO

URGELL

Intercanviaren experiències en un marc idoni

V Trobada de capellans "lletraferits" de Catalunya

PRATS DE CERDANYA.— A frec del túnel del Cadí, en l'esplèndid paratge de Prats de Cerdanya i a redós de la Residència de la Immaculada, regida per les Germanes Carmelites de Sant Josep, s'aplega fa poc la V Trobada de Capellans Escriptors "Lletra Folla". El ventall representatiu abraça els bisbats de Barcelona, Tarragona, Solsona, Girona i Urgell, tal com palesa la llista: Manuel Balasch i Recort, Joan Bonet i Baltà, Josep Mª Aragonès i Rebol·lar, Ferran Blasi i Bivre (Barcelona), Jaume Magrinyà i Costas, Joan Roig i Montserrat, Jordi Bou i Simó, Josep Mª Ferré i Castelló (Tarragona), Antoni Bach i Riu, Climent Forner i Escobet, Antoni Palou i Pujol, Maria Ruiz i Fernández (Solsona), Dídac Faig i Vinyes, Pere Ribot i Sunyer (Girona) i Manuel Pal i Casanvàs (Urgell).

S'obrí l'horari amb la xerrada sobre l'obra de Carles Riba, a càrrec de l'eminent filòleg clàssic i

acreditat "riberista" Mn. Manuel Balasch i Recort, que porta tres obres escrites sobre el Poeta.

Remarcà el tarannà cristià del Poeta, avui negat per certs criteris en discrepància i afirmà que a Carles Riba el pensament de la Bíblia li ballava pel cap, avalant-ho amb diversos exemples analitzats de l'obra riberiana. No hi mancaren al·lusions a les peripècies de l'exili.

En el torn d'aclariments, mossèn Joan Bonet i Baltà exhibí un discurs mecanografiat i firmat pel Poeta arran de la tragèdia verdagueriana. Hi llegirem el seu pensament positiu sobre el sacerdoci, on hi veia la conjunció de la feblesa amb la grandesa. La cloenda de la xerrada portà de la mà l'intercanvi de publicacions i dedicatòries entre els assistents, notables edicions pel seu contingut i presentació.

La visita al Santíssim en la bonica capella regalimant romànic i el cant de la sempre poètica Salve

Regina ens menà a l'equador de la diada, a l'àpat adient amb el seu brindis de rigor.

En acabar de dinar, tots els presents foren invitats a llegir alguna creació pròpia, perllongant-se la tertúlia fins a dos quarts de cinc de la tarda. No cal dir que la qualitat i nivell d'aquesta vetllada literària deixa un record excel·lent. Mossèn Climent Forner féu la recollida d'originals per a l'arxiu de cinc anyades, en espera de bons mecenas que encenguin la llum de la impremta.

El comiat farcit d'encaixades i abraçades, amani el vol de retorn de la poètica ocellada.

Es prega a tots els sacerdots lletraferits, interessats en l'assistència a futures trobades, que vulguin posar-se en comunicació amb algun component de la llista inserida en aquesta crònica, amb la seguretat de rebre a temps la pròxima convocatòria de la Trobada.

JOSEP MARIA FERRÉ i CASTELLO

PELEGRINATGE DEL MIL·LENARI A ROMA

Escolliu com voleu anar-hi!

ITINERARI "A": AUTOCAR

HOTELS: 4 estrelles	3 estrelles	2 estrelles
29.700.-	27.400.-	25.000.-
Suplements per habitació individual		3.100.-
4.100.-	3.600.-	

ITINERARI:

Desembre

- 2 **LLOC D'ORIGEN - PISA**
Sortida cap a les 20.00 hs.
Sopar d'aquest dia per compte del pelegrí.
Nit en ruta.
- 3 **PISA - ROMA**
Esmorzar per compte del pelegrí. Arribada a Pisa, breu temps lliure per visitar el conjunt monumental. Dinar. Tot seguit continuació fins a Roma. Instal·lació a l'hotel, sopar i dormir.
- 4 **ROMA**
Pensió completa.
Traslats matí i tarda per als actes programats.
- 5 **ROMA**
Esmorzar, dinar i sopar.
Traslats matí i tarda per als actes programats.
Cap a les 22.00 hs. Sortida de Roma.
Nit en ruta.
- 6 **ROMA - NIMES - PUNT D'ORIGEN**
Esmorzar per compte del pelegrí, i continuació del viatge fins arribar a Nimes. Dinar i tot seguit sortida per la Jonquera fins al lloc d'origen.

NOTES:

Sortides previstes des de les capitals dels Bisbats de Catalunya; Barcelona, Girona, Lleida, Solsona, Tarragona, Tortosa, Vic i Urgell.
(Els autocars podran dur a terme una ruta de recollida especial a partir d'un grup mínim de 15 persones. Consultar cada cas.)

ITINERARI "B": TREN

HOTELS: 4 estrelles	3 estrelles	2 estrelles
39.800.-	37.500.-	36.300.-
Suplements per habitació individual		3.100.-
4.100.-	3.600.-	

ITINERARI:

Desembre

- 2 **BARCELONA - ROMA**
Sortida de Barcelona cap a les 19.00 hs.
Sopar d'aquest dia per compte del pelegrí.
- 3 Esmorzar per compte del pelegrí.
Dinar en ruta en bossa de viatge.
Arribada a Roma cap a les 17.00 hs.
Trasllat des de l'estació fins a l'hotel.
Sopar i dormir.
- 4 **ROMA**
Pensió completa.
Traslats matí i tarda per als actes programats.
- 5 **ROMA**
Esmorzar, dinar i sopar.
Traslats matí i tarda per als actes programats.
Cap a les 22.00 hs trasllat fins a l'estació.
Sortida en tren cap a les 23.00 hs.
- 6 Esmorzar en ruta en bossa de viatge.
Dinar en ruta en bossa de viatge.
Arribada a Barcelona cap a les 20/21.00 hs.

NOTES:

- a) El tren portarà cotxes de 2.ª classe des dels llocs d'origen fins a la frontera de Port-Bou i tomada.
Des de Port-Bou els cotxes seran lliteres de 2.ª classe fins a Roma i tomada.
Suplement de lliteres comprès en el preu.
- b) Els mitjans de trasllat des de la ciutat d'origen fins a l'estació de Barcelona, seran estudiats i en cada cas consulteu.

ITINERARI "C": AVIÓ

HOTELS: 4 estrelles	3 estrelles	2 estrelles
72.400.-	68.900.-	67.200.-
Suplements per habitació individual		4.700.-
6.100.-	5.400.-	

ITINERARI:

Desembre

- 3 **BARCELONA - ROMA**
Trasllat des dels llocs d'origen en autocar fins a l'aeroport de Barcelona (seu de cada Bisbat).
Sortida en avió cap al vespre, hora a determinar.
Arribada a Roma i trasllat fins a l'hotel.
Sopar i dormir.
- 4 **ROMA**
Pensió completa.
Traslats matí i tarda per als actes programats.
- 5 **ROMA**
Pensió completa.
Traslats matí i tarda per als actes programats.
- 6 **ROMA - BARCELONA**
Matí lliure.
Cap al vespre, trasllat fins a l'aeroport.
Sortida en avió cap a Barcelona, horari a determinar.
Rebuda a l'aeroport i trasllat fins als diversos llocs d'origen (seu de cada Bisbat).

NOTES:

Els autocars duran a terme una ruta de recollida especial amb horaris a determinar en funció del nombre de passatgers.

SERVEIS INCLOSOS:

- Plaça d'autocar, plaça de tren o bitllet d'avió.
- Els trasllats d'autocar esmentats en l'itinerari.
- Els àpats esmentats en cada itinerari.
- Hotels de la categoria escollida en habitacions dobles amb bany o dutxa.
- Pensió alimentària completa.
- Traslats interurbans.
- Assistència del personal de l'agència.
- Bossa de viatge.
- Insignia del Pelegrinatge.
- Manual de camts.
- Assegurança de viatge.

SERVEIS NO INCLOSOS:

- Visites amb guia a Roma o altres ciutats de l'itinerari.
- Extres als hotels i restaurants.

CONDICIONS GENERALS

- Organització**
Agència Ultramar Express Gat. 48.
- Responsabilitat**
L'organitzador opera com a intermediari entre els viatgers i les entitats.
En cas de vaga, l'organitzador es compromet a realitzar les gestions pertinents.
- Alteracions**
L'organitzador es reserva el dret d'alterar itineraris, hotels, horaris, si això és necessari per a la seguretat i benefici dels passatgers.
- Assegurança**
Despeses mèdiques per malaltia o accident limit de:
A Espanya 100.000.- ptes
A l'extranger 250.000.- ptes
Assegurança d'equipatge i electes especials:
Limit de 25.000.- ptes
Despeses de repatriació o transport sanitari de ferits o malalts:
Limit de 300.000.- ptes

Despeses de repatriació de morts:

- Limit de 300.000.- ptes
- Tomada de l'assegurat per mort d'un familiar:
Limit de 50.000.- ptes
- Condicions econòmiques**
inscripcions:
Per formalitzar la inscripció, cal complir la butlleta inclosa i adjuntar un taló de 10.000.- ptes.
La resta es farà efectiva 30 dies abans de la data de sortida.
- Anulacions**
D'acord amb les disposicions vigents, l'organitzador es reserva el dret de percebre els següents percentatges del total de l'import del viatge en concepte de penalització per anulació:
a) Fins a 10 dies abans de la sortida 5%
b) De 10 a 3 dies 15%
c) En les 48 hores anteriors 25%
d) La no presentació prèvia, suposarà la pèrdua total de l'import del viatge.

Fa setze anys que no s'hi pot fer l'aplec

Vuit rectors costabravencs demanen la reobertura de l'accés a l'ermita de Bell-lloc

PALAMÓS.— Vuit rectors de les parròquies de les rodalies de l'ermita de Bell-lloc, Palamós, Mont-ras, Palafrugell, Calella de Palafrugell, Vall-llobrega, Calonge, Santa Eugènia de Palamós i Sant Antoni, han signat un document en el qual manifesten la seva preocupació pel fet que ja faci setze anys que no es puguin celebrar els aplecs tradicionals en l'esmentat santuari. La causa es troba en el tancament dels antics camins d'accés per part del propietari de la finca Molla o Perarnau que envolta l'ermita.

Ara, doncs, els vuit rectors afirmen que "les autoritats públiques han de complir el seu deure de restablir la justícia, exigint l'immediat respecte a l'ús públic i totalment lliure del santuari i de totes les seves dependències, com s'havia realitzat des de temps immemorial". I afegixen que "cal que el poble no s'hagi de veure més vexat en els seus drets, considerats irrenunciables per tots els juristes i historiadors de major prestigi i provada rectitud, coneixedors de la realitat del santuari".

De les parròquies d'aquests vuit rectors han anat sortint des de temps immemorial corrués de pelegrins i devots que feien cap vers l'ermita de Bell-lloc. Encara es conserven els camins que hi anaven des de Palamós i Calonge, si bé es troben cegats per gruixides portes i tanques de filferro a l'entrada del santuari.

Des del segle XIII

L'existència de l'ermita de Bell-lloc consta documentalment ja en el segle XIII per mitjà d'un llegat del bisbe de Girona, Pere de Castellnou, que l'any 1279 va donar un calze per la celebració de les misses. Un altre fet important és la concessió del benefici que tenia l'ermita al sacerdot barceloní,

Josep Oriol, l'any 1675.

Per la seva part, mossèn Lluís Constans, historiador de Casa Missió de Banyoles, escrivia en el seu llibre "Girona bisbat marí": "En els curs dels segles XVII i XVIII es feren diversos romiatges a l'ermita, i cada any tenia lloc un de molt concorregut el dia 7 de setembre, en lloc del 8». El mateix historiador recorda que l'any 1758 s'acabà la construcció de la capella actual, realitzada sobre les restes de la primitiva i que l'any 1868 es donà l'últim toc a la seva decoració, essent l'any següent víctima de la llei de desamortització, i es vengué la casa de l'ermita. Amb tot, a principis d'aquest segle, concretament l'any 1909 es van reprendre els aplecs, aprofitant la canonització de sant Josep Oriol. Llavors l'ermita de Bell-lloc expe-

"¿Fins quan les autoritats públiques permetran la vulneració del pacte internacional que impedeix el tancament d'un lloc públic, reconegut com a tal de forma pública i notòria?"

rimentà una gran renaixença, i s'organitzà de nou el culte i els aplecs, omplint-se les parets del temple d'ex-vots, donats pels nombrosos fidels que agraïen els favors rebuts de la Verge.

Aquesta renaixença va quedar estroncada l'any 1936 en què pel mes d'agost l'ermita va ser profanada per un grup d'incontrolats que saquejaren i cremaren molts objectes de culte. Acabada la guerra, aviat es tornà a obrir l'església amb la col·laboració de les parròquies veïnes i de nombrosos devots que oferien donatius. I quan semblava que s'havien acabat els problemes va sorgir el del propietari

de la finca Molla, un ciutadà alemany, que va tancar els dos camins d'accés, des de Palamós i desde Calonge, impedit el pas dels visitants i devots.

Foren inútils les reclamacions enviades al bisbat de Girona, a la Nunciatura de Madrid i fins al mateix Sant Pare. Malgrat la petició de les autoritats eclesiàstiques que es facilités l'accés als devots i fidels han passat setze anys i tot continua igual.

És una església pública

L'actitud del propietari no es pot sostenir des d'un punt de vista legal ja que, tant el dret canònic

antic com el nou diuen ben clar que "l'entrada a les esglésies ha de ser lliure i gratuïta" (C. 1221). Fins i tot el ministre d'Hisenda del govern de Madrid, Pascual Madoz, que va promulgar l'esmentada llei de desamortització a mitjans del segle passat, admetia que l'ermita de Bell-lloc "es un anejo de la iglesia parroquial de la San Juan de Palamós". Y els papes Innocenci XI, Climent XI i Pius VII van concedir diferents privilegis a l'ermita, cosa que significa que la reconeixien com a lloc de culte important. També hi ha actes de plens municipals de Palamós i actes notariais que parlen de l'església de Bell-lloc.

És, doncs, incompreensible el fet que està passant del tancament dels accessos com si s'estigués permetent que el poble no pogués arribar a altres llocs públics, com les platges del mar. Per interferir aquest accés a l'ermita només seria possible si el que se'n digués propietari presentés un document del Papa reconeixent-la com a oratori privat. Però aquest document i el tal privilegi és impossible de ser concedit per la seva pròpia naturalesa a una societat anònima com la que està interferint els accessos al santuari. Les preguntes que no poden deixar de fer-se els fidels davant aquesta llastimosa situació, són: ¿Ens trobem o no en un estat de dret en el qual es respecten els drets de tots els ciutadans? ¿Fins quan les autoritats públiques permetran la vulneració del pacte internacional que impedeix el tancament d'un lloc públic, reconegut com a tal de forma pública i notòria? La nota dels vuit rectors és un clam que hauria de ser escoltat.

M. CABALLE

Antic 190

SRA. DOLORS

Compra mobles antics i tota mena de objectes antics, pisos sencers

Paguem al comptat

Tel. 201 96 30

Muntaner, 190 08036

CASA GAY

Servei de lloguer per a festes i banquets.

Cadires, taules, cristalleria, vaixel·la, etc.

Roger de Llúria, 12 i 14
Tels. 318 14 95 - 301 67 31

Inauguració del curs 1988-89 a l'Institut de Teologia de Barcelona

El passat dilluns, 3 d'octubre, a les 7 del vespre, la Sala d'Actes del Seminari Conciliar de Barcelona ressonava amb les pregàries, fetes cant, que entonava un públic, que emplenava l'aula de gom a gom, interessat per la inauguració del Curs acadèmic 1988-89 de l'Institut de Teologia de Barcelona i pel contingut de la lliçó inaugural titulada "L'Església i el Mil·lenari de Catalunya".

Mossèn Joan Guiteras, Director de l'Institut, en una breu allocució, resumí la Memòria del passat Curs 1987-88 i glossà aspectes innovadors del que s'iniciava. Donà la benvinguda als nous alumnes i remarcà la bona acollida que la institució troba entre els diocesans, la sòlida formació que es dona cada any, a l'ensens que agraija el suport que tot temps atorga la Facultat de Teologia de Catalunya.

Seguidament mossèn Antoni Pladevall, professor d'Història eclesiàstica de l'Institut de Teologia de Barcelona, exposà amb mà mestra la lliçó inaugural. Començà per assenyalar els fets que justifiquen el mil·lenari, així com que l'Església catalana, sense proposar-s'ho, en fou precursora en publicar, el 27 de desembre de 1985, el document "Arrels cristianes de Catalunya". Puntualitzà: "El que certament podem dir és que Catalunya, en els seus inicis, va ser cristiana i aquest fet en si mereix una anàlisi a tall de presentació. A la vegada tots formulariem el desig que continués essent fidel als seus principis i a un dels signes més evidents de la seva identi-

tat". Explanà la situació de l'Església medieval a la Pre-Catalunya i n'assenyalà, documentalment, la incidència que tingué la seva acció, tant en la configuració del país com en el seu camí vers la sobirania. En finalitzar digué: "Els fruits i els resultats de l'acció dels comtes i l'Església d'ara fa mil anys es començarien a recollir entrat el segle XI, amb el fill de Borrell II, el comte Ramon Borrell, i amb personatges com el bisbe i abad Òliva, que actuarien en uns moments de més estabilitat política, econòmica i cultural del país; però tot això no hauria estat possible sense les lluites, els esforços, els fracassos i també els èxits de la generació que vivia ara fa justament mil anys". El conferen-

ciant fou llargament aplaudit.

Cloquè l'acte Mn. Josep M. Aragonès, de la Comissió del Mil·lenari de Catalunya, en representació del Sr. Cardenal Arquebisbe, Dr. Narcís Jubany, el qual encoratjà tots els presents a aprofundir en la fe i a ser-ne testimonis en el nostre país.

A la presidència de l'Acte, hi eren també el Sr. Joan Rigol, ex-conseller de la Generalitat de Catalunya i membre de la Comissió del Mil·lenari; el Dr. Gaspar Mora, Degà-president de la Facultat de Teologia de Catalunya, i el P. Josep M. Fondevila i Mn. Josep M. Tubau, consellers de l'Institut de Teologia de Barcelona.

ANTONI CASANOVA

I de la Reforma, què?

Tot al llarg del curs passat el "Proyecto para la reforma de la enseñanza" publicat pel Ministeri d'Educació i Ciència va ser un dels temes que reclamaren l'interès dels qui ens dediquem a l'educació en els nivells no universitaris. Ara sembla que ningú no en parla. Què ha passat?

La pregunta té resposta fàcil: han passat coses que no tenen res a veure amb la reforma del sistema educatiu i que han absorbit l'atenció del Ministeri. Tant és així, que no ha pogut complir el calendari anunciat i, de moment, ha ajornat el tema. Fins quan?

El ministre Solana s'ha limitat a dir que la proposta sotmesa a debat es manté, tot i que caldrà tenir en compte els suggeriments que tots els sectors interessats han presentat.

Sembla que abans de Nadal el Ministeri tornarà a donar senyals de vida —pel que fa a aquest tema, s'entén— i respondrà a les innombrables aportacions recollides com a resultat del debat.

Per la seva banda, el Departament d'Ensenyament de la Generalitat ha publicat la valoració que la Comissió directora del debat a Catalunya ha fet del projecte de reforma després d'estudiar les respostes al Qüestionari que havia divulgat. Un treball molt interessant, que haurà anat a raure a les oficines del Ministeri, com les altres aportacions. Quina serà la resposta?

Perquè la resposta que interessa de debò és la que donarà el Ministeri d'Educació i Ciència, que va fer la consulta ara ja fa més d'un any.

Cal recordar que el ministre Maravall preveia que en acabar el curs 1987-88 presentaria al Parlament el "Llibre Blanc per a la Renovació del Sistema Educatiu" i el projecte de Llei corresponent. També havia dit que aleshores explicaria que la reforma anunciada tindria el suport econòmic necessari.

Si hagués estat capaç de fer-ho, a hores d'ara sabríem quina és la resposta oficial a la consulta. Però això ja no és possible.

A més, encara esperem que es publiqui el "projecte de disseny curricular", que també ha d'ésser sotmès a debat. Quan serà?

De moment, doncs, el Ministeri d'Educació i Ciència no s'ha pronunciat. Trigarà a fer-ho? Què dirà quan ho faci? I sobretot: ¿aconseguirà el consens necessari sobre aquest tema tan important?

El ministre Solana té ara l'ocasió d'assegurar que, d'aquí cent anys, els qui estudiïn la història de l'educació a Espanya a finals d'aquest segle el recordin agraits.

FRANCESC RIU

IMPROMPTU

Drets humans

Ens omplim la boca, i ens renten el cervell, amb el tema dels drets humans. I constatem que allò que fàcilment s'oblida són els deures... Però, és clar, ens trobaríem amb el conte de mai no acabar si ens aturéssim a pensar que cada dret comporta un deure. I si lliguem els drets amb la política, l'art dels possibles i dels impossibles, aleshores ens perdrem en la jungla d'interessos, i mai no sabrem on comencen els drets, ni on caduquen els deures.

Així, per exemple, es parla, i molt, dels drets humans a Xile, al Paraguai, o de qualsevol indret on domini amb mussa de dictador allò que en diuen la dreta. Jo em pregunto perquè no passa el mateix en aquells llocs dominats pel signe contrari com, per exemple, Cuba o Nicaragua, i també dels països de l'Est europeu als quals els imposaren un règim que no desitjaven. Es parla de la inculcació de drets humans pels racistes sud-africans, i res no es diu del patiment dels armenis a l'URSS i a Turquia, o dels kurds a cavall de les muntanyes de Síria i l'Iraq.

És, en el fons, que es consideren drets humans, com deia el poeta parlant d'un altre tema, segons el color dels vidres des d'on es miren. I així, els drets humans, tan cantats i somiats, no seran mai degudament respectats.

Entre els drets humans hi ha aquell de l'autodeterminació dels pobles... i sobre aquest dret es masteguen tonelades de literatura, per arribar, a fi de comptes, que aquest dret és pura literatura i no res més.

A mi em sembla que seria millor explicar ben bé què són els drets humans. Què són els deures. I sobretot, fer penetrar fins al fons del cor les Benaurances proclamades per Crist. Si les assimiléssim, segur que viuríem en pau.

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

El compromís polític dels catòlics

L'episcopat espanyol va publicar, l'any 1986, un document preciós sobre "Els catòlics en la vida pública". S'hi esmentava el fet que molts catòlics en el nostre país se senten desconcertats i paralizats davant dues alternatives. La primera és la dels qui pensen que l'Església hauria d'imposar, fins i tot mitjançant la coacció de les lleis civils, les seves normes morals pel que fa a la vida social. L'altra alternativa és la dels qui volen eliminar qualsevol intervenció de l'Església o dels catòlics en la vida pública, partint dels postulats de la fe.

És cert que la vida del cristià té una dimensió social innegable. No solament perquè la seva fe s'ha de manifestar externament, sinó també perquè s'ha de projectar en el dinamisme de la vida social i pública. Mai no recordarem prou que la fe cristiana no pot ser "privatitzada"; és a dir, no pot ser relegada —per una opinió personal o per una coacció externa— a l'àmbit exclusiu de la consciència. La mateixa caritat, que ens mena a estimar Déu, ens obliga a estimar el proïsme. En això consisteix radicalment "el dinamisme de la vida cristiana".

Hi ha un aspecte molt important de la projecció social de la fe. És el de la "caritat política", que no es limita a suplir les deficiències de la justícia o a denunciar les injustícies, sinó que fa més que això. L'esmentat document de l'episcopat espanyol ho descriu així: "Es tracta més aviat d'un compromís actiu i operant, fruit de l'amor cristià als altres homes considerats com a germans, a favor d'un món més just i més frater, amb especial atenció a les necessitats dels més pobres".

Ningú no pot negar que tot compromís social o polític, fruit de la caritat, té una gran dignitat moral

i, quan és exercit com un acte d'entrega personal per al servei de la societat, exigeix generositat i desinterès. ¿Que potser és fàcil això? De cap manera. El compromís social i polític, viscut així —principalment quan procedeix d'un esperit cristià— ha estat qualificat d'una "dura escola de perfecció" i d'un "exigent exercici de la virtut". En tot compromís polític, les temptacions de l'ambició i dels desigs de poder són molt forts. És aleshores quan l'horitzó del "servei" als altres s'entenebreix i només preval l'interès personal del grup o del partit.

Viure en una democràcia equival a participar en el desenvolupament de la mateixa societat. Aquest fet, per tal que sigui veritablement humà, té unes "exigències morals", com va dir el Concili Vaticà II. En efecte, ¿com seria possible obtenir el bé comú sense un patrimoni moral "compartit i respectat" per tothom? Sense l'ètica en els governants i en els governats, no es pot assolir la perfecció de l'home i de la vida social i comunitària. Tot i que alguns creuen que el refús o l'oblit de Déu són necessaris per a aconseguir l'alliberament, el progrés i la felicitat!

En aquest sentit, els catòlics, partint de la fe, poden fer una aportació molt valuosa al bé comú de la societat. El seu compromís polític procedeix de la font insuperable de la caritat i la seva aportació col·labora d'una manera esplèndida a l'existència dels valors morals de justícia, solidaritat, diàleg i convivència que són del tot imprescindibles per a la bona relació dels ciutadans.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

El bisbe-Director Nacional de les Obres Missionals Pontificies, monsenyor Josep Capmany, no acostuma a posar dificultats quan el periodista li proposa una trobada o li demana unes declaracions. Aquesta vegada no ha estat així. I no perquè el bisbe hagi canviat de comportament. No. La raó és una altra: monsenyor Capmany és al davant de la impressionant maquinària que organitza el DOMUND i per arribar fins al seu despatx cal superar la barrera de 43 tones de paper. Aquí hi ha, ja mig disposats a recórrer tots els camins de la nació, els cartells, les catequesis, els subsidis litúrgics, els missatges del papa Joan Pau II, l'extens i original estudi teològic-pastoral sobre el tema del DOMUND d'enguany, les guardioles dels postulants dels carrers, els emblemes de la qüestió pública, les làmines per acolorir que faran la delícia dels més petits, les revistes "GESTO", "Testigos de la Misión", "Illuminare", "Pueblos del Tercer Mundo", el periòdic mural "Iglesia en Marcha", les carpetes dels àudio-visuales, les cassettes per a les emissores... I aquí tot és un frenètic anar i venir de missioners i missioneres que, des dels racons més recòndits del món, es passen per la Secretaria del DOMUND i s'ofereixen a ser testimonis a parròquies i comunitats cristianes d'allò que han vist i sentit en el Tercer Món dels seus amors i... d'allò que estan vivint i patint, solidaris amb els més pobres de la terra.

—Però, superada aquesta muralla de paper imprès, monsenyor Josep Capmany rep el periodista i aquest, com està manat, l'interroga sobre el significat i l'abast de l'eslògan del DOMUND'88: "DOMUND, un repte a la nostra solidaritat".

—Si haig de ser sincer, crec que el DOMUND de cada any constitueix un desafiament, una crida, un repte a la nostra solidaritat envers els més pobres de la terra que són —amb alguna que altra excepció, com el Japó— els pobres en els quals l'Església realitza la seva activitat missionera. La geografia de les missions coincideix punt per punt amb la geografia del Tercer Món, amb molt poques excepcions. Per això: La solidaritat que el DOMUND de cada any demana, discorre per tres camins complementaris: pel dels béns materials, pel dels drets fonamentals i llibertats polítiques i pel de l'oferiment a tots els homes de l'Evangeli de Jesucrist. Les necessitats urgents del Tercer Món s'instal·len en aquest triple camp. El DOMUND de cada any es basa en aquests tres urgents capítols. Em permetria de dir que la seva és una solidaritat global o integral, solidaritat envers tots els homes que més la necessiten i solidaritat envers tot home. Entenent que en procedir d'a-

questa manera, el DOMUND honora l'home i els pobles...

—Aleshores, per què el DOMUND'88 subratlla la solidaritat i la proposta com un repte?

—Per una raó circumstancial, encara que molt important. El tema de la solidaritat és al carrer. És, sobretot, a l'Església des del moment i hora en què el papa Joan Pau II ens ha lliurat la seva encíclica "Sollicitudo rei socialis" que és, en definitiva, un text molt profund —i molt compromès sobre el deure ètic de la solidaritat entre els pobles del Nord i els del Sud. El DOMUND, que sempre pren el pols de l'actualitat eclesial o social, havia d'abocar-se, necessàriament, sobre la urgència de la solidaritat i fer-ho d'una manera més expressa i directa que en edicions anteriors.

—Però, ¿la solidaritat no té una arrel i fins un abast merament secular?; i, si parlem clar, ¿no és com una alternativa a la caritat cristiana?

—No li manca raó en formular així, en aquests termes, la seva pregunta. És un fet històric innegable que el concepte de solidaritat procedeix i s'obrí pas en els moviments obrers del segle passat. Es pretenia destacar amb aquest concepte la consciència o sentiment de vinculació amb un grup o clas-

se social per a la defensa d'interessos compartits. A poc a poc el terme va servir també per a tots els que, sense pertànyer al grup o classe social, compartien les seves aspiracions, reivindicacions i drets. Que s'emprés el concepte de solidaritat com a contraposat al de caritat, també és un fet innegable... Això es deu, tanmateix, o a una intel·ligència reduccionista del que és l'autèntica caritat o, malauradament, a una no sempre correcta i compromesa actuació de la caritat. Tot això, per sort, és aigua passada. El Papa acaba de ressaltar que la solidaritat és "una virtut cristiana" perquè, en el seu extens contingut, "té nombrosos punts de contacte amb la caritat, signe distintiu dels deixebles de Crist" (SRS, n. 40). La solidaritat, des d'una visió cristiana de l'home i, per consegüent, de la societat humana, parteix de la consciència de pertànyer tots a la gran "família humana" i comptar tots i cada un dels homes amb una igual dignitat i uns mateixos i iguals drets i deures, ja que tots hem estat creats a imatge de Déu i —com diu el Papa— tot home ha estat comprès en el misteri de la Redempció i amb cada un s'ha unit Crist. per sempre (RH, n. 13).

—Està indicant amb això les arrels cristianes de la solidaritat...

—Sí, sens dubte. Però, fixi's ben bé que, a la llum de l'Evangeli, la solidaritat es radicalitza i les seves exigències es fan més grans. Es parteix, certament, d'una consciència o sentiment de pertinença a un mateix grup. S'afirma l'existència d'interessos comuns i la necessitat de mancomunar esforços per a la seva defensa i realització... Tot això crea una situació d'interrelació i una consciència que tots anem en el mateix vaixell. Per bé i... per mal. Però el cristià afirma, a més, que existeix un projecte de Déu envers el món dels homes; que l'esmentat projecte és de creació d'una família humana sobre les bases de la veritat, de la llibertat, de la justícia, de la fraternitat i que tots els components d'aquesta família són cridats a la salvació de Déu. Amb tot això, la interrelació d'homes i pobles es converteix en solidaritat i aquesta pren la seva màxima expressió en la "comunió" o caritat.

—Li sembla que la comunitat cristiana està a to amb

Els missioners porten a terme una important tasca d'alfabetització.

onals Pontificies, monsenyor Josep Capmany

viscut: una t radical

Monsenyor Capmany confia que el Domund 88 ens permeti de conèixer millor la realitat del Tercer Món.

Un compromís ferm amb els germans del Tercer Món

Sovint els mitjans de comunicació posen davant nostre la situació de misèria i injustícia dels pobles més pobres del món. Hi ha qui pensa que es tracta de problemes "d'altres" i no és estrany sentir dir: "no hi ha res a fer" o bé, "no és assumpte meu". I això no és veritat. Tenim molt a compartir amb aquests homes i dones que malviuen o moren als països del Tercer Món.

Cal reconèixer que es va afermant entre nosaltres un corrent de solidaritat "afectuós" amb aquests germans nostres, però cal anar avançant en aquest camí fins a arribar al compromís.

La solidaritat troba el seu fonament en la igualtat radical de totes les persones per damunt de les diferències de raça, poble, llengua o religió.

Per nosaltres, els cristians, aquesta solidaritat es reïrma, ja que Déu en fer-se home s'ha fet solidari amb tots els homes i dones del món. Jesucrist ens arriba a dir que, al capvespre de la vida, serem jutjats per la nostra solidaritat i el nostre amor pels altres, especialment pels afamats, assetegats, malalts, perseguits.

En arribar la diada del "DOMUND" recordem el treball solidari d'aquells homes i dones cristians, missioners de l'Església. Ells han deixat la seva terra i les seves comoditats per anar-se'n a compartir la causa i la sort dels més abandonats. La majoria dels missioners estan als llocs de les pitjors injustícies. Ells defensen la totalitat dels drets dels homes i treballen perquè puguin gaudir dels béns materials i de l'esperit, moguts per la força i la llum de l'Evangeli.

Gràcies als missioners de l'Església sabem que sempre és possible de créixer en la solidaritat i el compromís amb els germans del Tercer Món. Aquesta solidaritat, a nosaltres, ens farà cada cop més lliures i portarà un nou alè de llibertat i de vida al món sencer.

MN. JORDI JORBA
Delegat diocesà de Missions

Solidaritat dels missioners?

—Jesús va confiar molt en homes quan féu la seva Església amb homes i dones de tots i pecadors... Els donà el Esperit Sant perquè no deixessin en el propòsit de portar tot el món la missió que confiava. Per la força de l'esperit, l'Església va començant l'encàrrec rebut i en això és la història de la seva expansió missionera. És clar que arriba a una perfecció total. Com peccador posa sempre el seu segell... Però, sense compromisos, admetent moltes deficiències, però cal que la missió universal va avançant. Quina galeria de sants i d'apòstols en aquests segles d'història! I avui! Uns testimonis de solidaritat amb els homes i, sobretot, amb els més pobres dels homes!

—Està, segons això, satisfet de com va el DOMUND entre nosaltres? I, en comparació amb altres Esglésies, com estem?

—Davant el DOMUND, sempre estic que si sí que si no; vull dir satisfet i insatisfet. M'alegra la generositat dels creients davant les nostres crides i peticions. El captaire sempre dona les gràcies i a mi se m'ha encomanat ser captaire en nom dels missioners i del Papa. Una greu i alhora joiosíssima responsabilitat! Però per això mateix m'escandalitza veure tot el que els cristians gastem en coses superflues i el que donem per a les campanyes missionals. L'aportació mitjana, el darrer any, per habitant ha estat de 43 pessetes. Ja sé que no tots els espanyols poden ser tinguts per catòlics a aquests efectes, però no crec exagerar quan dic que aquesta aportació mitjana per habitant és ridícula si se la compara amb les quantitats fabuloses que gastem en béns superflus.

I, responent a la seva pregunta sobre la nostra aportació al Fons Internacional de la caritat que es fa amb la generositat de totes les Esglésies a tra-

vés del DOMUND, això és, de les Obres Missionals Pontificies, li diré que l'Església d'Espanya només es veu superada per les aportacions de les Esglésies dels Estats Units, d'Alemanya Federal i d'Itàlia. Ens situem, doncs, en el quart lloc de la suma total o absoluta. La nostra aportació representa una mica més del vuit per cent del total mundial.

Una altra cosa és si comparem les aportacions de cada catòlic de la nostra comunitat creient amb el que lliuren a les Obres Missionals Pontificies els catòlics d'altres nacionals. Aquí estem per sota d'altres diverses nacions petites d'Europa, com Suïssa o Holanda. Crec, de totes maneres, que la generositat de l'Església d'Espanya, encara que sigui molt d'agrair i notable, ha d'incrementar-se i créixer d'any rera any. Confio que així serà.

—D'aquest DOMUND'88, ¿què n'espera?

—Espero, abans que res, que les comunitats cristianes busquin amb ganes un conei-

xement realista del món actual en tots els camps de la seva pobresa; són, en efecta, altres tants reptes a la nostra solidaritat global. Confio, a més, que aquest millor coneixement de la realitat del Tercer Món pugui servir per recordar-nos a tots el destí universal dels béns de l'Evangeli. I m'agradaria, per últim, que el DOMUND'88 ens portés a revisar les despeses comunitàries, familiars i personals a la llum

dels criteris d'igualtat que han de disciplinar la relació entre les comunitats eclesials d'arreu de la terra. Com m'agradaria que els cristians poguessin veure de prop la vida de les Esglésies de les missions! Ens queixem de la nostra pobresa; però aquesta és, sens dubte, tot un luxe en comparació de la veritable pobresa en què viuen aquelles Esglésies.

MANUEL DE UNCITI

CALENDARI

Diumenge, 16 d'octubre. XXIX del temps ordinari. La Mare de Déu de la Bonanova. Santes Eduvigis, vídua; Margarida M.ª Alacoque, verge. Sants Florentí, bisbe i Galderic, llauradó.
El sol surt a les 6'04 i es pon a les 17'09 (Hora solar).
Fira a Canillo.
Dilluns, 17 d'octubre. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe màrtir; sant Victor, màrtir i el beat Rodolf, monjo.
Dimarts, 18 d'octubre. Sant Lluç, evangelista; sant Just, nen, màrtir. Santa Trifònia, verge.
Festa major a Alàs i Olot.
Dimecres, 19 d'octubre. Sant Pere d'Alcàntara, fundador; sant Joan de Brebeuf; sant Isaac Iogues i comps. màrtirs.
Dijous, 20 d'octubre. Sant Artemi, duc, màrtir. Santes Irene i Laura, màrtirs.
Fira a Bossost i Salàs.
Divendres, 21 d'octubre. Sant Hilarió, abat. Santes Úrsula i Celina, màrtirs i Griselda, verge.
Festa major al Milà i Valls.
Dissabte, 22 d'octubre. Sant Heracli, màrtir. Santes Ma. Salomé, vídua; Nunila i Alòdia, verges màrtirs.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

16 d'octubre. Diumenge, XXIX de durant l'any. Lectures: Primera Is 53,10-11, S 32, segona He 4,14-16, tercera Mc 10,35-45.
17 d'octubre. Dilluns de la setmana XXIX de durant l'any. Lectures: Primera Ef 2,1-10, S 99, segona Lc 12, 13-21.
18 d'octubre. Dimarts. Sant Lluç, evangelista. Lectures: Primera 2Tm 4,9-17, S 144, segona Lc 10,1-9.
(Ef 2,12-22, S 84, Lc 12,35-38)
19 d'octubre. Dimecres de la setmana XXIX de durant l'any. Lectures: Primera Ef 3,2-12, Is 12,2-6, segona Lc 12,39-48.
20 d'octubre. Dijous de la setmana XXIX de durant l'any. Lectures: Primera, Ef 3,14-21, S 32, segona Lc 12,49-53.
21 d'octubre. Divendres de la setmana XXIX de durant l'any. Lectures: Primera, Ef 4,1-6, S 23, segona Lc 12,54-59.
22 d'octubre. Dissabte de la setmana XXIX de durant l'any. Lectures: Primera Ef 4,7-16, S 121, segona Lc 13,1-9.

Litúrgia de les Hores. Setmana I
Diumenge, 16. Propi del temps.
Dilluns, 17. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe i màrtir. Memòria obligatòria.
Dimarts, 18. Sant Lluç, evangelista. Festa.
Dimecres, 19. De fèria.
Dijous, 20. De fèria.
Divendres, 21. De fèria.
Dissabte, 22. De fèria. Vespres I de demà.

D'ACÍ I D'ALLÀ

La repressió del sentiment individual

Crec que el general refredament actual del sentiment ha danyat la religió. Avui tot és valorar la raó i la tècnica. La ponderació constant de l'Església catòlica de tot quant sigui celebracions comunitàries, tal vegada ha col·laborat, també, a desvaloritzar el sentiment individual. Com diu Josep Pla, fem com els de Palafugell que encara no fan el mossec, ja diuen: "Ara en canterem una!". Avui, quasi es considera un espècimen estrany de cristià el que, per exemple, visita, a soles, el Santíssim. Existeix una repressió del sentiment. Ens trobem en una vana il·lustració.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de l'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

En els vuitanta anys d'un gran periodista:

Esteve Busquets i Molas

Feliçment entre nosaltres, ens cal avui glossar la personalitat humana, cívica i cultural d'Esteve Busquets i Molas, nascut a Roda de Ter, el 26 d'octubre de 1908.

Escriptor, biògraf, poeta, historiador, però sobretot periodista. Home de profundes conviccions cristianes, persona d'una gran capacitat intel·lectual, memòries de fets i dades, recercador de temes, esbrinador d'assumptes i sobretot amic d'amics.

Ha estat Busquets i Molas un periodista saçaç, experimentat, intel·ligent, verídic, anecdòtic i, si cal, fins i tot arriscat. Però, també, sempre assenyat, àdhuc en circumstàncies en què les seves puntualitzacions podien posar algú en un destret. Cap rerafons no li fou mai un impossible.

Des de l'any 1928 que tastà el periodisme fins al —per ara— darrer llibre, la biografia de mossèn Josep Maideu i Huguet, Busquets i Molas ha estat un autèntic arxiu cultural, un capdavanter del periodisme, un estudiós i divulgador del folklore i costums populars de Catalunya. En total ha publicat uns 60 llibres.

Seria un llarg inventari esmentar, ara i aquí, els nombrosos guardons obtinguts en noble lliça pel nostre amic. Val més remarcar, per la bona acollida que tingué, el seu "Bon dia" a "El Correo Catalán" que en temps dictatorials comentava temes d'actualitat en català i que són joies periodístiques per enaltir i recordar.

Revelar la seva gran capacitat d'escriptor, p.e.: Treballar en un llibre; cercar dades per una biografia; preparar l'habitual article per "Catalunya Cristiana"; ser entrevistat per algun amic; ser requerit per un pròleg i, fins i tot, demanar-li la tesi d'una conferència urgent d'algun tema conegut.

Persona d'un gran tarannà espiritual, anar a casa seva a parlar amb ell, és una delícia per l'intel·lecte, car a part la seva innata simpatia i afable tracte, dona a conèixer les coses amb una seguretat memoriosa i una minúcia de detalls que hom es queda esbalaït.

Tots els companys de la penya "Rall" ens l'estimem força. Llàstima que els anys no perdonen i ens fa algun que altre salt massa llarg.

Encara que entre amics sembla extrovertit i parlador, personalment és introvertit, amic del silenci, de la quietud, del pensament que afina una nova recerca o

potser un nou article. Estima la natura, la música, la pintura, la conversa amical aquietada i si pot anar uns dies a Montgrony o arribar-se l'estiu a Calanda, l'home és feliç, es troba ell mateix.

I ara com sempre, als seus 80 anys, i amb permís de la salut, Busquets i Molas treballa, conscient i eficaç, segur que per anys que passin, el periodisme, la notícia, l'anècdota és viva. I ell la diu i ens la fa saber amb una agudesa única. Per molts anys amic Busquets i Molas!

PERE VIVES i SARRI

ADULTS EN LA FE

Contra mesquinesa, magnanimitat

JOAN GUITERAS i VILANOVA

Tots tenim experiència de les dificultats del conviure humà. I això no és admirable. Perquè cada persona, amb la seva manera de ser i la seva formació concreta, assoleix les pròpies visions i adquireix criteris personals sobre les coses. També a l'Església hi ha diversos tarannàs, opinions, maneres de fer... I el que és admirable és que hi ha cabuda per punts de mira molt distints que no atemptin contra l'essencialitat de la fe i que, per tant, no destrueixin la comunió.

Comunió

La comunió —"unió amb"— és una paraula molt bonica. En realitat és la vocació dels fills de Déu, cridats a testimoniar per al món la unió indestructible i amorosa de la Trinitat. Sempre, en l'aplec de la comunitat cristiana, s'hi fa present l'amor de Déu "que estimà tant el món, que li lliurà el seu Fill únic... No per condemnar el món, sinó per salvar-lo". I és ineludible, en l'Església que es fa visible en l'assemblea litúrgica, el manament del Senyor: "Estimeu-vos tal com jo us he estimat... perquè el món cregui".

La comunió —fruit de l'Eucaristia i do de Déu— és obertura. Els cristians hem de ser homes i dones de comunió. Perquè l'Església és sagrament per al món, és a dir, gràcia oferta. I, com li plau d'expressar a Joan Pau II, és camí cap a l'home. Ara bé, aquesta comunió universal només és possible si s'aguanta en la peanya de la magnanimitat.

Magnanimitat

Magnanimitat vol dir "tenir una ànima gran", un cor

ample, una mirada amb un cap visual de proporcions considerables. És que el cristià ha de ser algú que vola molt alt i que, per tant, té altura i senyoriu en el seu comportament. Creure en l'Evangeli és mirar les persones i les coses amb una mirada gran i compassiva. Amb els ulls del mateix Crist. Desafio el lector que em trobi, al llarg de les pàgines dels evangelis, una postura migrada de Jesús, una actuació guiada per la gelosia o la revenja... És clar, direu de seguida, és impossible un Jesús de cor migrat. Precisament ell que era mans i humill! Ell que perdonà els seus butxins! Ell que, a la creu, es lliurà generosament per a la salvació del llinatge humà!

En aquestes actituds del Senyor, cada cristià hi té l'espill que li mostra la seva imatge real i la que, per contrast, ha d'assolir. La migradesa, la mesquinesa, la manca de grandesa són com una mena de voltor que assetja la presa. D'aquests defectes, n'hem de fugir a tota velocitat. Convé que, en llegir literatura clàssica referida a la migradesa de l'home pretesament religiós —penso per exemple en el Rector de Tours, de Balzac—, puguem demostrar que una acusació semblant només és una quimera.

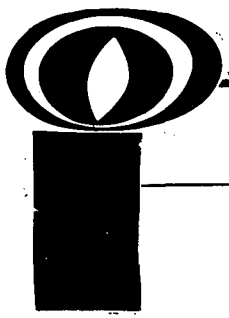
Amb tot, aquestes crítiques han de ser el signe de perill que ens adverteix com cal circular encertadament.

Dos textos bíblics

He escrit commogut per dos textos bíblics. El primer és l'escena referida en el llibre dels Nombres. El Senyor prengué de l'esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Eldad i Medad, que no havien estat davant el tabernacle, també tenien l'esperit d'exaltació profètica. El jove zelós que anà a fer de "porta-platets" a Moisès hagué de sentir el reny del líder: "¿Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble d'Israel tingués el do de profecia!".

L'altra commoció ha vingut d'un text de l'evangeli de Marc. És la narració de la queixa de Joan: "Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui vénen amb nosaltres". La resposta de Jesús és contundent: "Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres és amb nosaltres".

A la llum d'aquests textos, un se sent cridat a ser persona de comunió. Una crida, doncs, a la magnanimitat, un dels components essencials de la caritat. No, lector, això no és només aplicable als familiars amb qui un està barallat o als qui tenen una manera diferent de pensar o de fer. Fem, tu i jo un exercici de dicció molt senzill. Repteix amb mi: "Jo, sovint, sóc migrat de criteris i de cor. Sí, em cal millorar". I preguem junts: "Senyor, ensenyeu-me d'estimar amb l'amor real-universal del vostre cor. Feu-me obert i no exclusivista. Que accepti que també els altres facin el bé i que sempre me n'alegri de debò!"

Després de Seül'88

"QUAN HAURÀ DONAT LA VIDA PER EXPIAR LES CULPES, VEURÀ UNA DESCENDÈNCIA"

El profeta Isaïes no veu només la passió de Crist, el Servidor fidel, sinó també el seu fruit: veu l'Església. Hi ha records del divendres sant, en aquesta lectura. I hom pensa en aquella frase afortunada que es va posar com a títol de la relació final del Sínode de 1985: "L'Església, sota la Paraula de Déu, celebra el misteri de Crist per la salvació del món". És així; l'Església, fruit de la Pasqua de Crist, ho fa tot per la salvació del món, seguint la dinàmica de Jesús.

Lectura del llibre del profeta Isaïes (53:10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres, després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

"QUE EL VOSTRE AMOR, SENYOR, NO ENS DEIXI MAI: AQUESTA ÉS L'ESPERANÇA QUE POSEM EN VÓS"

Jesucrist ha donat la seva vida manifestant l'amor de Déu als homes. És un amor indefectible: certament, ell no ens deixarà mai, i per això la nostra esperança pot ser tan ferma. Va àdhuc més enllà de les coses presents: "ell ens allibera de la mort".

Salm 32:4-5,18-19,20 i 22 (R.:22)

La paraula del Senyor és sincera, es manté fidel en tot el que fa; estima el dret i la justícia, la terra és plena del seu amor.

R. Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, els qui esperen en l'amor que els té; ell els allibera de la mort, i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, auxili nostre i escut que ens protegeix. Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

"ACOSTEM-NOS CONFIADAMENT AL TRON DE LA GRÀCIA DE DÉU"

També aquest fragment bíblic ens recorda la litúrgia de la Paraula del divendres sant, on el llegim igualment. D'acord amb les altres lectures, contribueix a donar a la litúrgia d'avui aquesta característica que ens ajuda tant a comprendre que el diumenge no és pas un dia sense "objecte" de celebració, sinó el dia setmanal de celebració de la Pasqua de Crist.

Lectura de la carta als cristians hebreus (4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

Un espectacle com els Jocs Olímpics comporta, volgutament, una massa notable de símbols. Això es desplega especialment en les grans cerimònies. En fórem testimonis, el passat dia 17 de setembre, en la inauguració solemne dels Jocs de Seül. Mirant els reportatges a la televisió, hom no podia evadir-se d'una penetració en el sentit del que es veia. Els coreans, val a dir-ho, ens feren una perfecta manifestació de creativitat, i de fidelitat a les tradicions alhora. D'aquella cerimònia se'ns despenia tota una cultura, llunyana per nosaltres, però que permetia endevinar una força interior.

Hom té una certa deformació professional, si es pot parlar així, i gairebé espontàniament es fan transposicions de les coses que es veuen vers a altres moments i situacions. En alguns casos, aquestes transposicions són útils per entrar en la comprensió de coses i comportaments que potser altrament no captariem amb tanta facilitat. M'agrada oferir als lectors algunes d'aquestes reflexions.

• La paraula i la flama

La cerimònia d'inauguració dels Jocs Olímpics va ser llarga. No obstant, dues coses marcaren decisivament tot el conjunt: les paraules oficials del President coreà, declarant inaugurats els Jocs, i la solemne encesa de la flama olímpica. Les paraules del President foren d'element jurídic, podríem dir; l'encesa de la flama fou l'element festiu, enardidor. Les paraules foren dites una vegada, i els Jocs han estat vàlids per aquesta declaració reconeguda. La flama fou encesa al començament, i no ha cessat de brillar, presidint el gran estadi i totes les competicions.

Aquest doble moment inaugural i complementari m'ha fet pensar en aquests dos moments de la història de la salvació que marquen el seu moment culminant, la plenitud dels temps: el moment de la Paraula i el moment del Foc, el Verb i l'Esperit, i —aplicat a nosaltres— el baptisme i la confirmació. El gran "joc" davant Déu que és la litúrgia cristiana —segons la magnífica imatge de Romano Guardini en el seu clàssic llibre sobre "L'Esperit de la Litúrgia"— demana sempre la Paraula i l'Esperit: la Paraula que dona sentit, que fa memòria dels esdeveniments, que fa allò que diu, com a Paraula de Déu; l'Esperit que tot ho vivifica i il·lumina, que abranda els cors i els enforteix.

La Paraula —deia sant Agustí— quan s'uneix a l'aigua que banya i toca l'infant o l'adult, fa el sagrament del Baptisme. S'entén, la Paraula com a Paraula de la fe de l'Església. Així "s'inaugura" la vida cristiana. Però el Do de l'Esperit és comunicat per completar

aquesta inauguració: perquè romangui encès durant tot el joc de la vida, perquè impulsi a "caminar segons l'Esperit" aquells que viuen a causa de l'Esperit.

• La desqualificació

S'ha produït, durant els Jocs, un fet que ha causat un gran impacte: la desqualificació de Ben Johnson. Una multitud de temes bíblics han sorgit en considerar tot el que això ha estat i significat. Tots recordem la gran quantitat de comparances que l'Escriptura fa entre la vida cristiana i l'esforç atlètic. "Que no quedi jo desqualificat..." diu sant Pau (1 Cor 9, 27). I tot d'una ens trobàvem amb un exemple ben colpidor de les paraules de Jesús: "si el teu ull..., mà..., peu..., t'escandalitza..." ¿No és cert que l'atleta desqualificat devia pensar, després, que més li valia no haver usat mitjans extraordinaris per guanyar la cursa, i mantenir-se així honorablement dins les competicions?

Però, sobretot, aquest fet m'ha ajudat a comprendre, d'una manera gairebé experimental, el significat del sagrament de la reconciliació en l'Església. L'atleta ha estat jutjat, i li han estat aplicades dures sancions; no solament per part dels responsables olímpics, sinó àdhuc de part del seu país: el Canadà es va sentir ofès, vulnerat, per aquesta acció d'un dels seus atletes. No hi ha hagut misericòrdia ni perdó. L'atleta ha marxat de Seül en solitari, amb la seva família...

El pecador, davant Déu i davant l'Església, pot esperar sempre la misericòrdia i el perdó. Déu no el desqualificarà, si ell vol continuar lluitant pel premi de la cursa. La paraula de reconciliació no li ha de faltar mai, mentre del fons del cor sorgeixi un autèntic procés de conversió i es refaci el seu amor envers Déu, amb la decisió de complir la seva voluntat. El pecador que es converteix sap que no ha de témer una mirada fosca dels seus germans, sinó una ajuda en la pregària i en la penitència: és el que fem cada any durant el temps de Quaresma.

Més enllà del significat del sagrament de la reconciliació, el cas de Ben Johnson no pot deixar de representar una oportunitat d'interrogació: ¿quantes vegades, conscientment o inconscientment, els homes ens provoquem situacions perilloses, i després blasmem —nosaltres mateixos!— els que es veuen submergits en les conseqüències d'aquestes provocacions? Els periodistes que omplien les primeres pàgines dels periòdics blasmant Ben Johnson, ¿no pensaven en la càrrega d'emulació que ells mateixos havien acumulat en l'esperit d'aquest home, amb les seves entrevistes, reportatges, desafiaments...?

I així, en tantes altres coses de la vida, ens succeeix sovint.

"EL FILL DE L'HOME HA VINGUT A DONAR LA SEVA VIDA COM A PREU DE RESCAT PER TOTS ELS HOMES"

Per tercera vegada, a l'evangeli de Marc, s'anuncia el misteri pasqual (10,32-34), i segueix el text que escoltem avui. El tema més destacat del conjunt és, avui, la perspectiva del fruit del sacrifici de Crist: "preu de rescate per tots els homes"; en altres termes, "obra de la redempció". Seguint la relació Crist-Església (vegeu 1.ª lectura), podem recordar les paraules del Vaticà I: "Crist edificà l'Església per què l'obra de la redempció fos sempre a l'abast dels homes".

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (10:35-45)

En aquell temps, [Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: "Mestre, voldríem que ens concedissis un favor que us dema-

narem". Jesús els preguntà: "¿Què voleu que faci?" Ells li digueren: "Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure, l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra". Jesús els respongué: "No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?" Ells li digueren: "Sí que podem". Jesús els respongué: "És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat". Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: [Jesús cridà els seus deixebles i els digué:]

"Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescate per tots els homes".

La festa

Així ho té prescrit Israel, és festa ritual del Déu de Jacob; un precepte que imposà als fills de Josep quan sortien de la terra d'Egipte (vv. 5-6ab). Amb aquestes paraules el nostre salm responsorial ens diu la importància de la fe cristiana. Evidentment llegint-lo en clau de revelació plena, o sigui a partir del misteri pasqual de Jesucrist. Pasqua en les seves dues versions —anual i setmanal— és la festa per antonomàsia. "La Festa". La festa ritual del Déu de Jacob, i alhora un precepte que arrenca del dia d'aquella pasqua celebrada encara en terra d'esclavitud però que obrí el portal cap a la llibertat de l'Èxode. En Jesucrist tota aquesta trajectòria arriba a la seva realització completa i perfecta. Per això l'Església ens recorda aquesta "prescripció" del Senyor (LlC 22:19), bo i subratllant-ne el seu sentit d'èxode, de marxa per la vida amb el Crist pasqual (1C 11:23-26). La festa cristiana, doncs, arrenca de la voluntat del Senyor, no és cap invenció o caprici humà, sinó que és un "precepte" que ell imposà als fills de l'Església, el vespre abans de sortir ell —amb tota la humanitat redimida— de la terra del pecat i de la mort. Es tracta d'un trencament amb la situació "natural" de l'home clavat a la terra i a les preocupacions materials del treball i de la subsistència, amenaçat sempre de mort. Un trencament, o potser millor, una fugida endavant que ens porta cap a la realització plena del disseny creador de Déu en nosaltres. La festa cristiana és també un espai de llibertat autèntica. "L'home treballador" cedeix el pas a "l'home-que-se-nyoreja-el-temps". Aquí el temps no és or, és anticipació de vida eterna. Per això reposa. Que no vol dir que està vagarós o en situació d'oci, sinó que entra en la gran dimensió de l'activitat primicera de l'esperit.

Santificaràs les festes

(Salm 80 -H. 81-: 3-4. 5-6ab. 6c-8a. 10-11ab R.: 2a)*

JOSEP M.ª ARAGONÈS

Així és l'home que deixa enrera l'esclavitud de la matèria i pren consciència de la seva situació d'èxode —de pasqua— cap a la seva i definitiva realització. Èxode, que és camí de gratuïtat, on l'home respira a fons allò que és: la criatura terrosa animada per la insuflació de l'esperit de Déu. Vet aquí la festa cristiana. El salm responsorial ens anima a celebrar-la joiosament: **Entoneu càntics, tocant els tambors, les arpes sonores i les cítares** (v. 3), perquè vivim de ple en els temps nous (v. 4).

El Dia del Senyor

Al principi Déu ordenà que la llum resplendís d'enmig de la foscor, i ara és ell qui ha resplendit en els nostres cors, perquè irradïem el coneixement de la seva glòria, reflectida en el Crist (2C 4:6). Aquestes paraules, que llegim avui en la segona lectura, poden ajudar-nos a entendre què és el diumenge per a nosaltres. Enmig del món, els cristians hem de donar testimoniatge de la llum de Crist, que ell hi ha fet resplendir pel baptisme i ha convertit en aliment en l'eucaristia, tot fent que s'irradiï entorn nostre portant tothom cap al coneixement de la seva glòria. La celebració del diumenge, sobretot de l'eucaristia dominical, hauria de fer brillar molt neta la llum de Jesucrist ressuscit-

at, en un món atrapat per la mort i el pecat. Segons aquesta exigència, el repòs dominical pren tot un sentit de resurrecció, d'alliberament de l'opressió del mal i de l'exploació de l'home per l'home. És tota una dimensió profètica, aquesta del repòs, que hauríem de ser capaços de comprendre i de viure com un compromís de lluita per l'alliberament de totes les persones. És el que ens diu el salm responsorial: **Sento un parlar que m'és desconegut** (v. 6c). El salmista percep el llenguatge de l'Esperit, que fins llavors no se li havia comunicat, i veu la història i la realitat que viu sota una llum nova. Així també nosaltres podem captar la veu de l'Esperit en el nostre salm responsorial i llegir els vv. 7-8a en clau profètica d'alliberament: **Li he tret el pes de les espatlles, i els cabassos de les mans**. En el Dia del Senyor, no servim sinó a Déu, per això lliures de tota opressió, ens posem dempeus i alcem les mans, lliures, com correspon als orants, per donar gràcies al nostre Déu, que ens ha escoltat en la nostra opressió i ens ha alliberat (v. 8a). El diumenge és un recordatori de com no podem doblegar-nos als déus dels pagans —el diner, la productivitat, l'exploació dels altres...— (vv. 10-11), perquè l'únic que ens allibera és el Senyor. Ell ens ha tret de la terra d'Egipte, el país de l'esclavatge.

El salm 80

Aquest salm, possiblement d'origen cultural, consta de dues parts ben definides. Un himne festiu, que convida els fidels a la joia (vv. 2-6b) i d'un oracle a través del qual parla Jahvè al seu poble recordant-li el que ell ha fet a favor seu (vv. 7-8), la llei fonamental de la salvació (vv. 9-11), la infidelitat d'Israel (vv. 12-13), i com el Senyor el beneirà i l'afavorirà si es decidís a avançar pels camins de la fidelitat a l'Aliança (vv. 14-17). És molt possible que fos cantat durant la festa dels Tabernacles, en la qual els israelites celebraven la promulgació de la llei al Sinai i la trajectòria de l'Èxode. La selecció dels vv. que en fa la litúrgia perquè ens serveixi de cant responsorial, ens ajuda a subratllar el caràcter joios del diumenge cristià (vv. 3-4), l'origen diví del precepte d'alliberar-se del treball servil (vv. 5-8a), i una admonició de no cercar ni adorar altres déus que el vertader Déu que allibera (vv. 10-11). Totes aquestes idees queden recollides en el v. que ens fa de responsori: **Honoreu Déu, la nostra força** (v. 2a). Això és justament el que som convidats a fer en la celebració de la missa dominical: honrar —donar gràcies— a Déu, que es manifesta i ens dóna la seva força, revelada en el misteri pasqual, que és el nostre alliberament i l'aliment de la nostra ruta. Perquè, no ho oblidem, som un poble que marxa a través de la història d'aquest món que passa —un món de mort— cap a la resurrecció, que ja ara i ací ha estat sembrada en els nostres cors, tal com sant Pau ens recorda en la segona lectura: **Sempre i pertot arreu portem la mort de Jesús en el nostre cos, perquè també en el nostre cos es manifesti en el seu esclat la vida de Jesús** (2C 4:11).

* Diumenge 9 de durant l'any del cicle B.

CULTURA CIENTÍFICA

El cervell i l'ànima humana

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

25. Àrees de projecció primària del cervell humà

Dèiem la setmana passada que hi havia dues tècniques per a investigar les funcions de les àrees cerebrals: examinar què passa quan es lesiona una àrea i estimular elèctricament punts del neocòrtex. La primera tècnica per ètica no es pot aplicar lesionant voluntàriament una regió del cervell, però sí que serà lícit per fins terapèutics, si es té seguretat de l'èxit, operar el cervell fent-hi alguna incisió o tall, que és el que va atrevir-se a fer Moniz amb la lobotomia prefrontal, com ja vam explicar. I, si bé la lobotomia aquesta ha caigut en desús, ara es practiquen altres operacions cerebrals amb força èxit; concretament no s'ha trobat cap sistema millor per guarir d'epilèpsies persistents. Aquestes operacions han donat llum a la qüestió que ens ocupa i també han permès d'aplicar el segon mètode: amb el crani aixecat, abans d'operar, es pot aplicar l'aparell elèctric i observar-ne els efectes.

Operacions quirúrgiques de cervell

Una operació de cervell deu ser veritablement emocionant. I s'ha de fer, si es pretén el que hem dit, sense anestèsia. El cirurgià ha de tallar primer la pell que recobreix el crani i, un cop aixecada, amb una serra especial ha de desacoblar-ne els ossos, sense fer cap fractura. Després de separar l'os o els ossos

d'on calia, tallarà curosament una per una les meninges, o membranes, que cobreixen el cervell i el protegeixen contra sacsejades o cops. Aquestes membranes són tres: duramàter, piamàter i aracnoide. Girades les meninges cap enfora, apareix el cervell viu als ulls de l'operador. Té un aspecte diferent del d'un cadàver, el qual és de color grisenc; el que ara es veu és rosat, solcat de línies vermelles que són les artèries que li porten l'oxigen i l'aliment. La impressió és com d'esmail o porcellana brillant sota els llums de la taula d'operacions. El cirurgià pren ara un estilet molt semblant a una petita soldadora elèctrica i prudentment comença a tocar la superfície del cervell. "Digueu-me què sentiu", diu al pacient. Només hi ha una cosa que aquest amb tota seguretat no sentirà: el dolor. Curiosament el cervell receptor de totes les sensacions, en ell mateix és impassible, incapaç de qualsevol mena de sensació dolorosa. L'estilet és portador d'un corrent elèctric feble, molt feble, i el que és operat dirà: "Sento picor al braç", o bé "la palma de la mà em fa pessigolles" o "el dit gros del peu em pica". I així es revelaren moltes àrees del neocòrtex cerebral.

Aquest sistema, cal dir-ho, no es féu servir simplement per fins científics, sinó també i alhora pel bé del malalt que calia operar d'alguna disfunció cere-

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya

bral. El cirurgià per les respostes del pacient dedueix el lloc on cal actuar. El neuròleg nord-americà Wilder Penfield (1891-1976), nascut a Washington, però que exercí tot el temps del seu professorat al Canadà, al "Neurological Institute" de Montreal, fou un especialista en operacions de cervell per tractar epilèpsies refractàries a qualsevol medicament i localitzades en punts cerebrals diferents. Va idear un mètode quirúrgic per a curar-les i va fer centenars d'operacions la que hem descrit. Amb això va acumular multitud de dades sobre fisiologia cerebral. El 1950 ja publicava, amb la col·laboració de T.B. Rasmussen, "The Cerebral Cortex of Man. A Clinical Study of Localisation of Function" ("El còrtex cerebral de l'home. Un estudi clínic de localització de funció") on exposava les àrees motores i sensitives del neocòrtex. I el 1963, en col·laboració amb Phaner Perot, publicà a la revista BRAIN ("Cervell") un article de més de cent pàgines amb els resultats de les seves recerques sobre les àrees que s'anomenen "associatives".

Es diuen àrees de projecció primària aquelles regions del

neocòrtex que reben impressions dels sentits externs o bé centres motors de moviments voluntaris. L'alemany Edward Hitzig ja havia notat, a finals del segle passat el fet que determinades regions del còrtex estan relacionades amb el moviment dels músculs, però l'estudi detallat de tot el conjunt de les àrees de projecció primària es deu a Penfield, que publicà els seus resultats el 1950, com hem dit. El que ell exposa és indiscutible per les proves experimentals que addueix, ja que mostren repetidament aquestes àrees del nostre cervell.

Són tres àrees sensitives i una motora en cada hemisferi, col·locades simètricament; però les de l'hemisferi dret afecten la part esquerra del cos, i les de l'esquerra la part dreta. Les sensitives són: 1.ª La visual, que es troba en la regió occipital, a la part de darrera de tot del cervell. Per això una lesió d'aquesta part produeix la ceguesa. L'estimulació elèctrica ha mostrat que punts concrets d'aquesta àrea corresponen a punts determinats de la retina. 2.ª L'auditiva, que es troba sota mateix de la cissura de Silvíus, o sigui al començament del lòbul temporal. S'ha comprovat que tons musicals diferents es projecten en punts diferents; els greus cap a la punta i els aguts cap a la base. Però s'ha vist després que altres zones del neocòrtex també es-

tan implicades en l'audició; la cosa és més complicada. 3.ª La somatoestètica ("somato", cos; "estètica", percepció) és l'àrea de la sensibilitat de tots els membres del nostre cos; rep les terminacions nervioses de temperatura i tacte que tenim a flor de pell. Es troba en una franja situada a continuació de la cissura de Rolando, a darrera, al començament del lòbul parietal. En el llibre de Penfield de 1950 hi ha un dibuix, que s'ha reproduït molt, en el qual a més del nom dels membres al llarg d'aquesta franja hi ha la imatge d'ells, fent una figura que hom ha anomenat "homuncle somatoestètic". D'avall cap amunt són: zona infraabdominal, faringe, llengua, mandíbules, llavis, cara, nas, ulls, dits de la mà, canell, avantbraç, colze, braç, espatlla, cap, tronc, maluc, cama, peu, dits del peu i genitals. Finalment l'àrea motora és també una franja situada enfront de la somatoestètica a l'altra banda de la cissura de Rolando, al final del lòbul frontal. És la que fa moure els membres del cos i l'ordre en què s'hi col·loquen és pràcticament el mateix que en la somatoestètica, cosa que ha permès dibuixar l'"homuncle motor" no gaire diferent del somatoestètic. Ara bé, aquestes quatre àrees ocupen només zones molt reduïdes del cervell; què s'hi fa en les altres àrees del neocòrtex? Aquí començarem de debò les dificultats dels neuròlegs.

Vida Creixent

Moviment cristià de gent gran

"Pel fet que la voluntat de Déu és Amor, tenim que la realització del voler de Déu serà sempre una CREIXENÇA de l'home"

(Josep M.ª Rovira i Beloso, a "Fe i cultura al nostre temps". Col. "Sauri" de les Publics. de Montserrat)

Solidaris...

Solidaris dels amics en els seus sofriments... La tristesa compartida es fa més suportable. En la cruïlla del dolor tots ens agermanem...

El goig i l'esperança..., la tristesa i l'angoixa de tot ésser humà ha de ser el nostre goig i esperança, la nostra tristesa i angoixa...

Sentir-nos solidaris és fer-nos presents incondicionalment en el germà que sofreix la pobresa i la soledat: Ell reclama la nostra presència.

Solidaris és identificar-nos amb l'altre fins experimentar allò que viu...

Solidaris és compartir el que som i tenim per alleujar al qui no té i quasi no és...

Solidaris és saber endolcir la vida tot ofegant l'amargor sense amargar mai ningú...

Cap dificultat ni obstacle ni entrebanc ha de frenar el nostre esforç d'esdevenir cada dia més solidaris...

Solidaris en el saber disculpar..., en l'atenuar les malifetes dels qui pretenen ser enemics dels amics... Ningú no pot restar exclòs de la nostra solidaritat...

Solidaris en el perdó, ja que tots sentim necessitat de ser perdonats...

Solidaris essent la creua que sosté els altres, i així poder seguir caminant junts vers un futur millor, tot somniant en una terra on hi brolli llet i mel...

LLUIS ANTONI

L'amor que rejoyeneix

Difícilment podríem trobar unes paraules més apropiades que aquestes del P. Hilari Ragner, o.s.b., en la introducció al salm 102 en el seu llibre "Els salms", per expressar el goig que d'un temps ençà ens proporcionen les informacions que ens arriben sobre activitats dutes a terme entre la gent gran.

Fa pocs mesos comentàvem una feliç iniciativa encaminada a apropar i a cohesionar persones que comparteixen unes mateixes afeccions, o d'altres que estan disposades a intercanviar entre elles coneixements i experiències. Darrerament, ens referíem a la convocatòria d'uns Premis que la UDAGG oferiria als seus associats, pels treballs presentats sobre les diverses circumstàncies amb què és viscuda la jubilació.

Una etapa de la vida que cal preparar i atendre

El mes passat parlàvem dels Cursos de Preparació per a la Jubilació que organitza l'Escola l'Esplai, acceptant els suggeriments i la col·laboració del nostre moviment. I, fa pocs dies, ens ha alegrat llegir a la premsa (AVUI, 26.8.88) i precisament en una pàgina destinada a la gent jove, les activitats de la recent constituïda associació "Amics de la Gent Gran", agermanada a l'organització francesa "Les Petits Frères" que té la seu a París i es troba actualment estesa en d'altres països d'Europa i Amèrica. Es tracta de grups de voluntaris, la majoria joves, que presen- ten una atenció afectiva permanent als avis i àvies amb més dificultats per valdre's per si mateixos.

Raons per sentir-nos optimistes

Tot això, unit a les diverses associacions i entitats que des de fa anys estan duent a terme una labor incansable i fecunda, tant en la defensa dels interessos econòmics i cívics com en la promoció cultural i lúdica de les persones jubilades, ens fa sentir optimistes respecte del futur d'aquesta gernació de persones grans que de ser objecte de compassió, i en certa manera marginades, està aconseguint, de bracet amb la nova generació que puja, "recuperar el lloc que li correspon dins el conjunt social, trencant amb la imatge que hi ha establerta", per dir-ho amb les mateixes paraules encertades d'aquella informació periodística a que ens hem referit abans.

Els avis han de contemplar el món amb mirada rejoyenida. Els serà més fàcil si troben el suport i l'afecte dels joves.

Allò que com a moviment ens toca de fer

Des de l'espai que ens correspon ocupar dins d'aquest conjunt d'activitats de la gent gran, retornem a les paraules del P. Hilari Ragner per declarar que lluny de sentir-nos i comportar-nos com l'ocell que veu amb temor les ombres del capvespre, els grans hem d'acostumar-nos a saber contemplar el món que ens envolta amb una mirada rejoyenida, el més semblant possible a la de l'àguila que tot ho escruta amb interès i es llença a volar amb decisió i energia.

Aquesta és una de les aspiracions nostres, ja que com a moviment d'espiritualitat cristiana ens pertoca omplir de contingut vital tota l'existència dels homes i dones que, acomplerts els seixanta, mantenen encara viva en llur interior una flama d'il·lusió i d'esperança per un món millor, que sigui preludi de la vida perdurable que ens espera prop de Crist, la Vida que ha vençut la Mort d'una vegada i per sempre.

V ASSEMBLEA-TROBADA DE "VIDA CREIXENT"

- Dissabte, 12 de novembre del 1988.
- De 10 del matí a 6 de la tarda.
- Al Col·legi de Jesús-Maria. (Pg. St. Gervasi, n.º 15, Barcelona)
- Mn. Josep Rovira i Tenas ens parlarà sobre: "ESPIRITUALITAT SOLIDÀRIA"

CONVIDEM TOTA LA GENT GRAN perquè vinguin a compartir la joia de la nostra germanor i la nostra alegria.

Necessitem l'amistat, tenir amics; sentim necessitat de comunicar amb d'altres allò que sentim, pensem i vivim. Quina tristesa la d'aquella persona que no pot sentir l'escalfor, l'afecte ni el suport de ningú i la d'aquella que enmig d'una munió de gent es troba i se sent sola i roman distanciada dels altres, reclusa en la seva soledat i prescindint de tot i de tothom!...

Si fins els infants moltes vegades es creen un amic imaginari, li donen un nom i s'inventen les coses que s'han d'explicar i comunicar dins del món de la seva imaginació! També l'adolescent i el jove cerquen insistentment formar part d'un grup d'amics amb els quals poder confrontar opinions, compartir decisions i contrastar llur identitat amb la dels altres per tal d'assolir millor la pròpia.

Hi han persones grans que van pel carrer parlant soles i dient-se a si mateix les preguntes i respostes; tenen coses que els fa por de consultar amb els altres o que no compten amb un bon amic a prop seu i s'han d'aconcentrar a consultar-ho en llur interior, capaces només, com a màxim, d'exterioritzar en algunes ocasions aquest diàleg interior que tots, més o menys, sos-

tenim amb nosaltres mateixos quan ens posem a pensar.

Però vet ací que els cristians, gràcies al do de la fe, no tenim necessitat de forjar-nos cap amic imaginari ni tampoc la d'haver de parlar sols ja que tenim sempre a prop nostre l'amic millor, Jesús, el Crist. És a ell a qui ens podem adreçar sempre; és ell l'amic que mai no ens tanca cap porta i es mostra disponible envers nosaltres en tot moment. Ell no ens falla mai!... En tot cas, podria ser només la nostra falta de confiança allò que podria fer fallida!...

És difícil, certament, saber en quina mesura tenim Jesús com el nostre millor amic! I en quin grau som capaços d'acudir a ell com ho fariem a un gran amic per explicar-li tot el que ens passa, o bé d'examinar si tenim dificultats per experimentar al fons del nostre cor i en la profunditat de la nostra fe la seva companyia ben arran de nosaltres. Ell ens té dit: "Veniu a mi tots els que esteu cansats i

atribolats, i trobareu el consol i la pau per a les vostres ànimes"...

Recordem, encara, les paraules del salm que com a resposta a la seva Paraula potser haurem cantat més d'un cop en les celebracions litúrgiques. —"La nostra esperança és el Senyor...". Realment, Jesús, el nostre millor amic, és Déu i és fidel complidor de les seves promeses. Per això la nostra actitud ha de ser la de mostrar-li confiança i evitar que pogués passar-nos, com els succeï als deixebles d'Emaús, que tenint Jesús al costat tot fent camí amb nosaltres no sabéssim descobrir-lo fins —i només— en la fracció del Pa...

És clar que per la fe creiem que l'Eucaristia ens fa present l'Amic que ens professa un amor tan gran que és capaç d'haver donat la vida per nosaltres i per la salvació de tots. I que el Sacrifici eucarístic ens vol ajudar a descobrir Jesús en els nostres germans. Quan combreguem, no sols rebem el Cos i la Sang de Jesús sinó que en Ell hem de descobrir-hi tot el valor que en-

clou la comunitat dels creients, perquè tots els qui mengem el mateix Pa formem amb Jesús un sol cos; la seva Església.

És per això que ell, a més de parlar-nos en singular, es dirigeix a tots la comunitat en dir-nos: —"Vosaltres sou els meus amics si feu tot el que jo us mando"... I què és el que ens mana Jesús? Que ens estimem els uns als altres tal i com ell ens ha estimat! Això que és dirigit a tots, i que probablement cada u de nosaltres ho té prou assumit en la memòria, cal que ens ho replantegem sovint fins a fer-ne

norma de vida, ja que Jesús ens ha fet amics seus en la condició que siguem amics els uns amb els altres en una relació d'amor desinteressat i disponible.

D'ací que un dels objectius de "Vida Creixent" és fomentar aquest nivell d'amistat que vol posar en pràctica, amb tot l'esforç que calgui, el mateix que Jesús ens té manat. I és cabdalment això el que ens mou a invitar tots els que desitgin fruit d'aquesta amistat, que vinguin a sumar llurs esforços amb els nostres, integrant-se en un dels nostres Grups i formar de la nostra germanor cada dia més aprofundida i estesa arreu de casa nostra i del món enter.

FRANCESC LLOBERS Sabadell

LLANES ARDILLA

Orientació de punt. Jerseys d'encàrrec. Teixits de batista brodada i organdí.

Diputació, 405, entre Nàpols i Sicília. Tel.: 232 65 15 - 08013 BARCELONA

L'encertada restauració de l'església de Sant Pere de Brunet

Església pre-romànica. A l'interior, un arc de ferradura. D'una nau, capçada amb absis trapezial i arc triomfal de ferradura. (V. B.)

A finals de març de l'any 1973 un prestigiós rotatiu barcelonès publicava un llarg article sobre el lamentable estat de molts dels nostres monuments classificats com d'època pre-romànica. Molts d'ells tenen el característic arc de ferradura. El que presentava un aspecte més lamentable, de tots els monuments que es citaven al reportatge, era el de Sant Pere Brunet, a la comarca del Bages.

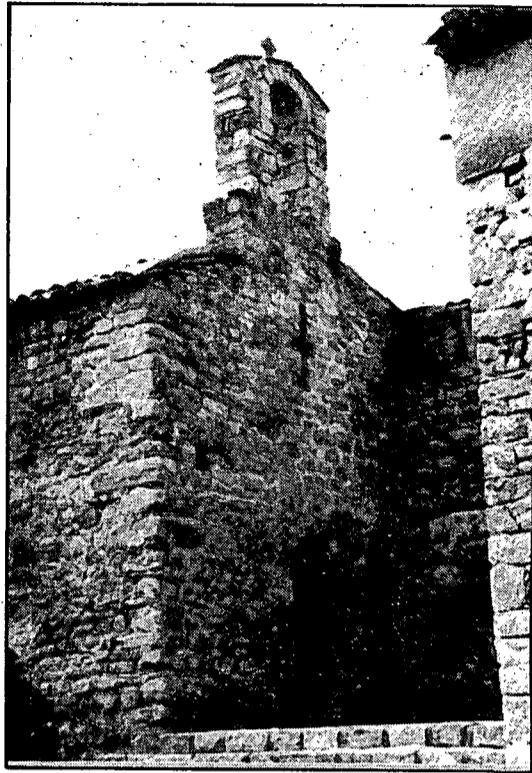
Un cop llegit l'article mogut per la curiositat i pel desig d'assabentar-me personalment d'aquest fet, vaig fer una excursió a la recerca d'aquell monument. Amb moltes dificultats que no crec necessari explicar, vaig poder contemplar finalment per mi mateix el depriment espectacle que oferia aquella petita esglésiola mil·lenària. Aquella joia de la nostra arquitectura servia com a magatzem de la masia annexa de Can Brunet. S'hi podien trobar tota mena d'estris, des d'una persiana, a una roda de recanvi, cavallets, portes, eines de treball, etc. Aquells objectes res no tenen a veure amb l'autèntica missió d'una capelleta tan valuosa i d'unes característiques gairebé úniques. Aquell espectacle m'entríst profundament i em causà alhora una gran indignació i la sensació d'una total impotència davant d'un fet tan la-

mentable. Per fortuna, als pocs anys d'aquesta primera visita, fou aquest temple altre vegada notícia periodística, però en aquesta ocasió per anunciar als lectors la seva total restauració i la recuperació del culte. Aquest fet em va omplir d'alegria i d'agraïment vers els propietaris de Mas Badia que compregueren que aquella petita joia era mereixedora d'una altra sort.

Aquest cas que acabo d'explicar, es repetí sortosament amb altres temples d'aquesta època i estil, com els de Pedret i Obiols al Berguedà, el de Marquet al Bages i més recentment el de Sant Julia de Boada al Baix Empordà.

Quant a la història d'aquest petit temple, per falta de documentació, és gairebé inexistent. Només es té constància que la seva construcció més primitiva és del segle X. L'obra està feta amb materials molt pobres, i coberta amb ambigat de fusta. Dit això, hem d'arribar a l'any 1002, per cercar una referència a aquest monument. Fou en aquest any molt negatiu no tan sols per Sant Pere de Brunet, sinó per tantes i tantes edificacions d'una bona part del Principat. El príncep L'Abd-al-Malik, en una d'aquelles anomenades razzies, envai el comtat de Barcelona. Va anar més tard a la ciutat de Manresa i va arribar fins el comtat d'Urgell, devastant tot el que trobava al seu pas. Una destrucció semblant a la que va fer el seu pare al-Mansur, l'any 985 quan destruï la ciutat de Barcelona. El seu fill, imitant el seu pro-

Aquesta església pre-romànica és situada al terme municipal de Sant Salvador de Guardiola, a la comarca del Bages. (Arxiu Gavín).

genitor, s'endinsà pel cor del Principat. Una de les víctimes d'aquell atac ferotge fou l'esglésiola de Sant Pere de Brunet, incendiant-la i saquejant-la totalment. Passat aquell fet tan deplorable, sols es mantingué dempeus l'absis amb l'extraordinari arc de ferradura, la part més interessant d'aquella construcció tan antiga, una part que avui encara es conserva.

Un cop passat el perill, la calma tornà a aquelles terres. S'ini-

ciaren novament els treballs per reedificar aquella petita joia, una tasca que segons els documents l'any 1030 ja estava gairebé llesta, cobrint la nau —per allò dels incendis— amb la tradicional volta de canó feta de pedra.

Quant els altres elements destacables d'aquesta església, a més de l'arc de ferradura esmentat, hi ha una ara a l'altar que va presidir durant segles les cerimònies religioses. Per alguna raó que no co-

neixem, durant el segle passat fou tret del seu emplaçament original, col·locant-la adosada a la paret a mà dreta de l'entrada.

Aquesta taula de culte, com tantes existents al Principat, ha estat estudiada per Salvador Alavedra Invers, de Terrassa, un gran especialista en aquesta matèria que l'any 1979 va publicar en dos complets volums els seus interessants descobriments. Un treball que hem d'agrair i valorar com tants i tants que es publiquen cada dia, en el nostre país, una terra que ha tingut de sempre la sort que infinitat de persones treballessin de valent estudiant, escrivint o investigant sobre diversos temes relacionats amb Catalunya, sense buscar mai ni l'interès econòmic, ni la glòria personal. La major part d'ells han fet diverses tasques, moguts sols per un gran amor a la terra i el desig de donar-la a conèixer arreu.

En acabar aquest treball sobre Sant Pere de Brunet m'adono que gairebé no he parlat de les històries i tradicions referides a aquest petit temple, i l'únic interès d'aquest estudi és que la iniciava amb una antiga notícia sobre el lamentable estat en que es trobava l'edificació, i que el puc acabar amb l'alegria i la satisfacció de donar-lo a conèixer en l'estat actual, refet i conservat gràcies als actuals propietaris del Mas Brunet, un edifici construït com a casa de Déu i que avui ha retrobat la dignitat perduda.

JOSEP Me BROTO i TWOSE

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 400 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

La nostra fita és que tots els més de 1.500 missioners i missioneres de les diòcesis catalanes puguin rebre el setmanari. La comunicació amoro-seix la solitud i dona el confort de la comunió fraternal.

Cada setmana en publiquem una relació. ¡Sigueu "padrins" d'aquests germans i germanes nostres!

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

SEBASTIÀ PIJOAN BALCELLS
José Dodera 820
MALDONADO - NUEVO
URUGUAY 10.530.- Ptas.

CONCHITA FARGAS I OLIVERAS
CASA RECTORAL
ELIAS PINA, 246
REPUBLICA DOMINICANA 10.530

VALENTÍ BOSCH
Apartat 402
BARQUISIMETO - 3001 A
VENEZUELA 10.530.- Ptes.

SOLE PILAR (RESIDENCIA STA. CRUZ)
S. JORGE FF6 C.P. 53000 L. VERDES
NAUICALPAN DE JUAREZ (EDO DE M)
007 MEXICO 10.530.- Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- taló que adjunto
- gir postal
- domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal n°
N° compte corrent
Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

MODA

94 Saló de la moda espanyola

Amb el suport del Gremi d'Indústries de la Confecció, se celebrà dies enrera a l'Hotel Ritz de Barcelona, el 94 Saló de la Moda Espanyola, després d'una breu absència que afectà la temporada passada de primavera-estiu'88, buit que es féu notar entre tots els seguidors d'aquesta manifestació de moda.

Sota un enfocament professional estrictament pensat per un públic preferentment femení dedicat a l'art de l'agulla, se celebrà aquest 94 Saló amb la presència de vuit firmes de reconegut valor creatiu.

Es tracta, doncs, d'un grup ben dirigit i coordi-

nat per Segismundo de Anta, que donà cita, una vegada més, a gran nombre de visitants procedents d'arreu del país, els quals aplaudiren amb un nou entusiasme la presència en passarel·la de les vuit col·leccions hivernals'88/89.

Característiques principals dels vuit creadors:

ANDREU: Delicadesa de temes, recorrent a llistes i quadres amb llanes barrejades tipus Chanel, estructures sense rigidesa, cintures cenyides i varietat d'escots; mànigues muntades. Per a les hores més festives, sedes naturals, riquesa en els brocats i força color negre. En conjunt, peces de molta classe.

CERDAN DIFFUSION: Tota la col·lecció realitzada en teixits exclusius de Cerdán Internacional, per a sastes diversos, de cintures ajustades o arrugades. Contrasts de color; aplicació de brodats a les espatlles. Força negre i vermell. Vestits cocktail molt exagerats de línia, color i disseny.

JOSE M. GARCIA: Velluts sols o combinats per a conjunts amb pantalons amples que recobren importància. Una línia molt estructurada, amb espatlles importants. Faldilles llargues per al dia i sensiblement curtes per a la nit. Color gris, torrats, gransats, verds, blanc i negre.

ANTONIO MARCEN: Presenta vestits jaqueta i abrics. Mànigues molt importants. Basa la seva col·lecció en una línia arquitectònica ben estructurada però de tall senzill. Harmonies de color però com a preferits el blanc i el negre. Molta fantasia per els models de nit en rics teixits.

ANTONIO MENESES: Les seves creacions en punt enconxat combinaren una vegada més la tècnica amb la creativitat. Motius incrustats de diferent color sobre ponxo, molt aplaudits. Estampats metal·litzats, muarés bicolor i brocats amb tota classe de fantasies riques en imaginació per al capítol festa.

CARMEN MIR: Una col·lecció dissenyada per Elisa Lacambra, portable i comercial fidel a l'estil

més clàssic. Línies perfilades, espatlles arrodonides i llargades de faldilles molt variades. Vestits de nit en punt negre, amb cossos brodats, drapejats, llaços i flors de la mateixa tela. Molt elegant.

GUSTAVO PUENTE: Vestits jaquetes coordinats amb bruses; faldilles midi, per a una selecció de vestits que aportaren gràcia i moviment. Sedes naturals i llanes australianes; gèneres de fantasia per a vestits de nit.

TAPBIOLES I PIRRETAS: Una bonica selecció de pells molt escollides per a models esportius, de vestir i festa. Presència de grans abrics transformables.

Resumint, una passarel·la plena de bonics models opcionals a tots els gustos, que transcorregué entre el portable i l'elegant, sempre dins la tònica del negre. A destacar, la incorporació total del vestit llarg per a nit per part de totes les firmes presents.

MARIA JOSE EJARQUE

Antonio Marcé. Vestit jaqueta de línia ajustada en llana motejada, amb mànigues japoneses. Faldilla fins a genoll.

Carmen Mir. Vestit jaqueta en gènere cloqué gris amb grans pics. Molta importància en la base esquena. Disseny Elisa Lacambra.

COSTUMS I TRADICIONS

Facècies de sant Galdric

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Avui dia 16 d'octubre, el calendari ens recorda sant Galdric. I sort n'hi ha, perquè els pagesos, dels quals fou patró —i en alguns llocs de fora de la Catalunya estricta, encara ho és— no se'n recorden massa.

Curiosament, al sant que el va desbancar, o sigui sant Isidre, quan anava a Missa els àngels li feien la feina, mentre que en el cas de Galdric, els bous mateixos llauraven sense necessitat d'àngels, quan ell resava.

A més de pagès, tenia dots d'orador i predicava als seus col·legues les excel·lències del cristianisme, aconseguint així moltes conversions.

Una vegada uns veremadors varen interrompre un dels seus sermons dient que per ells l'únic Déu, era el contingut d'aquella portadora, que li assenyalaren, plena de vi. Galdric, per demostrar que aquella portadora i el seu contingut no eren res, alenà damunt d'ella i a l'instant sortí una gran bromera que pujà amunt, amunt fins a tancar el sol.

Podeu comptar com s'esfereïren aquells homes tan valents de boca, però covards davant de fets inexplicables! I més s'esveraren quan d'aquella nuvolada en baixà una forta pedregada seca que va arrasar-los les vinyes, cobrí els camps i abonyegà caps dels homes més tossuts. Galdric degué pensar una cosa semblant a la dels mestres d'escola d'abans que deien que la lletra entrava amb sang, i la feien entrar a cops de palmeta i així ell, a pedregada seca aconseguí força conversions.

D'aleshores ençà, molta gent, davant d'un cas prodigiós el comparava a "l'alenada de sant Galdric", de la mateixa manera que la pagesia dona el nom de "pedregades de sant Galdric" a les de pedra seca, en record de la miraculosa que hem referit.

De sant Galdric s'han escrit moltes altres coses algunes de les quals semblen massa fantosiques com la d'empeïtar moros amb una creu feta amb l'arada —més aviat podria haver estat amb una fanga—, mentre els àngels li llauraven el tros.

Més versemblant podria considerar-se el fet que quan havia de sembrar posava el cabàs amb el sementer al mig del camp i cridava els ocellots que hi acudien confiats i aviat li buidaven el recipient. Aleshores, el pagès, fent com si anés agafant grapats de gra de dins del cabàs, feia el gest d'escampar l'imaginari sementer çà i enllà fins a deixar el camp completament sembrat sense haver-se mogut del lloc ni haver-hi colgat cap gra.

Caminava damunt les aigües com si res i un dia mentre travessava un riu, sentí tocar l'Angelus i anà per agenollar-se, quan les aigües s'obriren i li deixaren un espai sec per a poder fer-ho. I una altra vegada caminà igualment damunt del riu, per anar a ajudar un home que l'havia titllat de lladre i que estava assedegat. Galdric collí una rosa gavarrera, bufà i en aquell instant brollà una font on aquell home pogué apaivagar la set. Aleshores recordà on havia posat els oiners el robatori dels quals acusava Galdric. L'home demanà perdó i li fou concedit.

CUINA

Llom amb herbes de Provença

1 kg. llom de vedella	1 llimona
150 c.c. de conyac	75 gr. mantega
Una mica d'herbes de Provença	75 c.c. d'oli

Tireu al llom la sal i el pebre, feu-li un massatge perquè penetri una mica, després refregeu-lo amb herbes de Provença i poseu-lo en maceració amb el conyac durant 4 hores; de tant en tant doneu-li la volta.

Amb una espàtula traieu-li les herbes i deixeu que quedin en el conyac i lligueu el llom amb un cordill, poseu-lo a coure en una cassola amb la mantega i l'oli, a foc viu fins que estigui daurat, després reserveu-lo en un plat. Poseu a la plata de forn el conyac i les herbes de la maceració, afegiu la greix de coure la carn; és millor colar-la per si hi ha alguna herba cremada.

Una estona abans de portar-ho a taula poseu la carn a la plata de forn calent i poseu-lo de 18 a 20 minuts al forn, després traieu la carn i poseu la salsa en un cassó, tireu-hi el suc de mitja llimona colada i una cullerada d'aigua ben calenta, bateu amb força i serviu aquesta salsa en salsera.

Acompanyament:

Patates tornejades de la mida d'un ou, bullides amb aigua i sal a foc lent durant mitja hora.

Tomàquets petits: tal·leu un disc de la part de dalt, buideu-los una mica amb la cullereta de les patates, poseu-hi una mica d'herbes i una mica de sal i oli, en el centre una nou amb closca perquè no perdi la forma. Poseu-ho 20 minuts al forn i després traieu la nou i ompliu-los amb pèsols bullits.

MARIA GLÒRIA MUNTAÑOLA

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concert entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalsescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

ALINEAT. CONJUNCIÓ. FOTO 19. NOM FEMENÍ. FOTO 22. ACABAMENT D'INFINITIU. NO DOTAT DE VIDA, Tem: Plur. PREPOSICIÓ. VEGETAL QUE ÉS PER FER PASTA, LLENYA... NOM DE DONA. DÉU DELS VENTS. SÍMBOL DEL SODI. CARROIL. Sodi. CINCQUANTA-I CONSONANT. DÉU. DEPARTAMENT D'OBRES BENE FÍQUES DEL VATICÀ. NOM D'ARBRE. QUONATOPÈ. IA D'UN SOROLL, D'UN COP. LLOC PER A GATRE ELS CEREALS. DÉU VOCAL. DIT DEL MATRIMONI VÀLID. LLIGATS FOR TAMENT. NOTA MUSICAL. FARA PASTA. ACABAMENT D'INFINITIU. MASCLE DE LA RATA.

Solució

FILATELIA

Per ENRIC GRAUPERA

Un gran pedagog

Espanya, l'any 1974, commemorà el Centenari del naixement del P. Pedro Poveda i Castroverde (1874-1936). Sacerdot i pedagog, fundà una congregació seglar femenina per a la promoció de mestres i professores, aprovada el 1917 amb el nom "d'Acadèmies Teresianes". Escriví diverses obres sobre pedagogia.

JEROGLÍFIC

Per SNOB

AVUI ÉS SANT...

HOR

Solució 472

IMPRESSIONISTA
IMPRESIONISTA

CLASIFICACIONES

1.	F.C. BARCELONA	PJ	PTOS	6	10+4
2.	REAL MADRID	PJ	PTOS	6	9+3
3.	ATH. BILBAO	PJ	PTOS	6	9+3
4.	LOGROÑES	PJ	PTOS	6	9+3
5.	VALLADOLID	PJ	PTOS	6	8+2
6.	CELTA	PJ	PTOS	6	8+2
7.	VALENCIA	PJ	PTOS	6	7+1
8.	SEVILLA	PJ	PTOS	6	7+1
9.	R.C.D. ESPAÑOL	PJ	PTOS	6	6
10.	MURCIA	PJ	PTOS	6	6
11.	OSASUNA	PJ	PTOS	6	6
12.	GIJÓN	PJ	PTOS	6	6
13.	AT. MADRID	PJ	PTOS	6	5-1
14.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTOS	6	5-1
15.	OVIEDO	PJ	PTOS	6	4-2
16.	ELCHE	PJ	PTOS	6	4-2
17.	ZARAGOZA	PJ	PTOS	6	4-2
18.	MÁLAGA	PJ	PTOS	6	3-3
19.	BETIS	PJ	PTOS	6	2-4
20.	CADIZ	PJ	PTOS	6	2-4

SOPA DE LLETRES

Per SNOB

CERCAR 8 MANERES D'ESTROPELLAR ALGUNA COSA

Grid of letters for word search:

```

R I U R T S É D P L
M A L M E T R E I M
L A G L E V S S E O
A C H E S T T S U
V V D G R R Y R B T
V I D I E N O S
P N P N J N V S T O
P A X G K C V S Z N
R A H G M A I A A N
R R O M P R E R R Y
    
```

Solució

- DIAG. Estripar, Trinxar.
- Esbotzar.
- VERT. Trençar, Destrossar.
- metre, Rompre.
- HORIT. Destruir (Rev.), Mal-

ESCACS

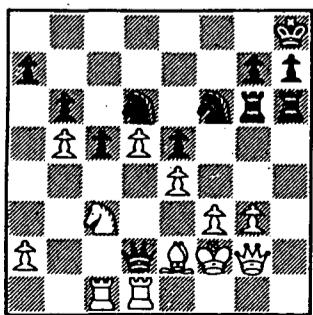
Per JAUME MORA

DIAGRAMA 243.
Negres juguen i guanyen

A vegades donar és obligat però certament productiu.

Solució al diagrama 242

1 Ae8-g6 Ab2-c3+, 2 Rd2xc3 (si 2 Rd2-c2 Aa2-b1+) d5-d4+, 3 Rc3-b4 (única) g2-g1=D, 4 e7-e8=D+ Aa2-g8, 5 Ag6-h7 Rh8xh7, 6 De8-h5 mat.

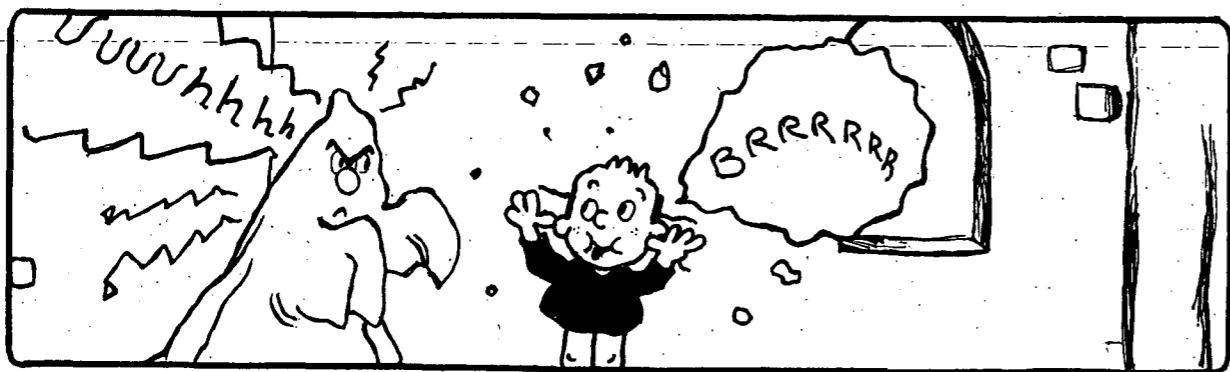
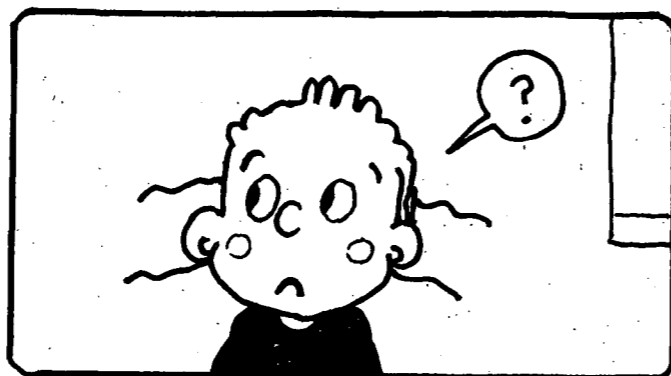
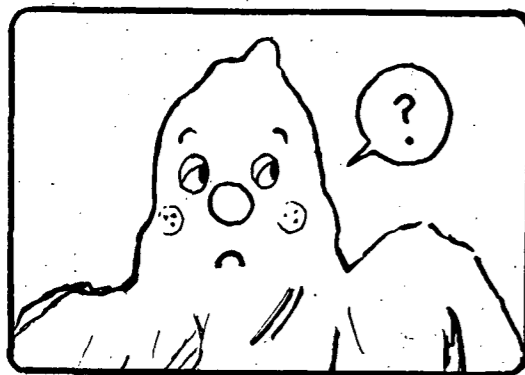
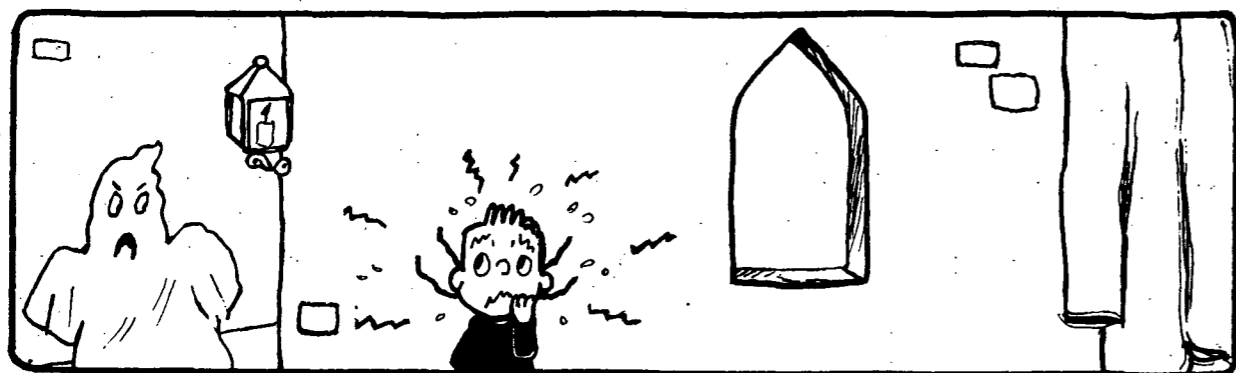

RESULTATS

R. SOCIEDAD-BARCELONA...	0-1
ESPAÑOL-SEVILLA.....	1-1
R.MADRID-ZARAGOZA.....	4-0
VALENCIA-LOGROÑES.....	0-0
OSASUNA-CELTA.....	1-0
BETIS-VALLADOLID.....	0-1
MÁLAGA-ATLETICO.....	1-2
ELCHE-ATLETICO.....	2-0
CADIZ-OVIEDO.....	1-1
SPORTING-MURCIA.....	0-1

LA TRAVESSA

1. Cádiz-Oviedo	X
2. Málaga-At. Madrid	2
3. Español-Sevilla	X
4. Elche-Ath. Bilbao	1
5. Valencia-Logroñes	X
6. Osasuna-Celta	1
7. Gijón-Murcia	2
8. R. Sociedad-Barcelona	2
9. Betis-Valladolid	2
10. R. Madrid-Zaragoza	1
11. Salamanca-Castilla	X
12. Sabadell-Burgos	1
13. Huelva-Castellón	X
14. Eibar-Santander	X
Pleno al 15 (Figueras-Lérida):	1

Avet Set esllips per a nenes i nens

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Nº 428

Històries d'Eixerits

La "colla dels borinots"

A la part de darrera de la meua classe, hi ha tres nois i una noia que sempre xerren. Bé, dir sempre potser és exagerat; però, així que poden, vinga xerrar com a cotorres. Home, a mi també m'agrada parlar amb els companys, però m'agrada fer-ho a cor obert i sense cap angúnia. Aquest parlar xiu-xiu i d'amagatotis a la classe, no serveix per a res.

El "profe" que precisament és una persona molt ferma i a qui tots apreciem, els diu la "colla dels borinots", per aquell zum-zum de fons que sempre s'escolta. Els ha advertit moltes vegades, però no hi ha res a fer. La majoria de la classe no hi està gens d'acord. Molesten. Si tots féssim igual, seria a can seixanta.

Els es pensen que es passen de vius; però, per què? Perquè destorben els altres? Perquè molesten el professor? Perquè així la classe és menys interessant? La veritat no ho entenc; no hi veig la gràcia. Nosaltres a l'hora de pati ens ho passem bomba i juguem com lirons, però a l'hora de classe... home... què se'n treu d'empipar a tothom?

La "colla dels borinots" em fan pensar que, tots plegats, potser hi pensem poc en els altres: a casa, al "cole", quan anem d'excursió... etc., en lloc d'ajudar a fer la vida més alegre i agradable, som egoistes o fem el ronsa, i així som una mica borinots.

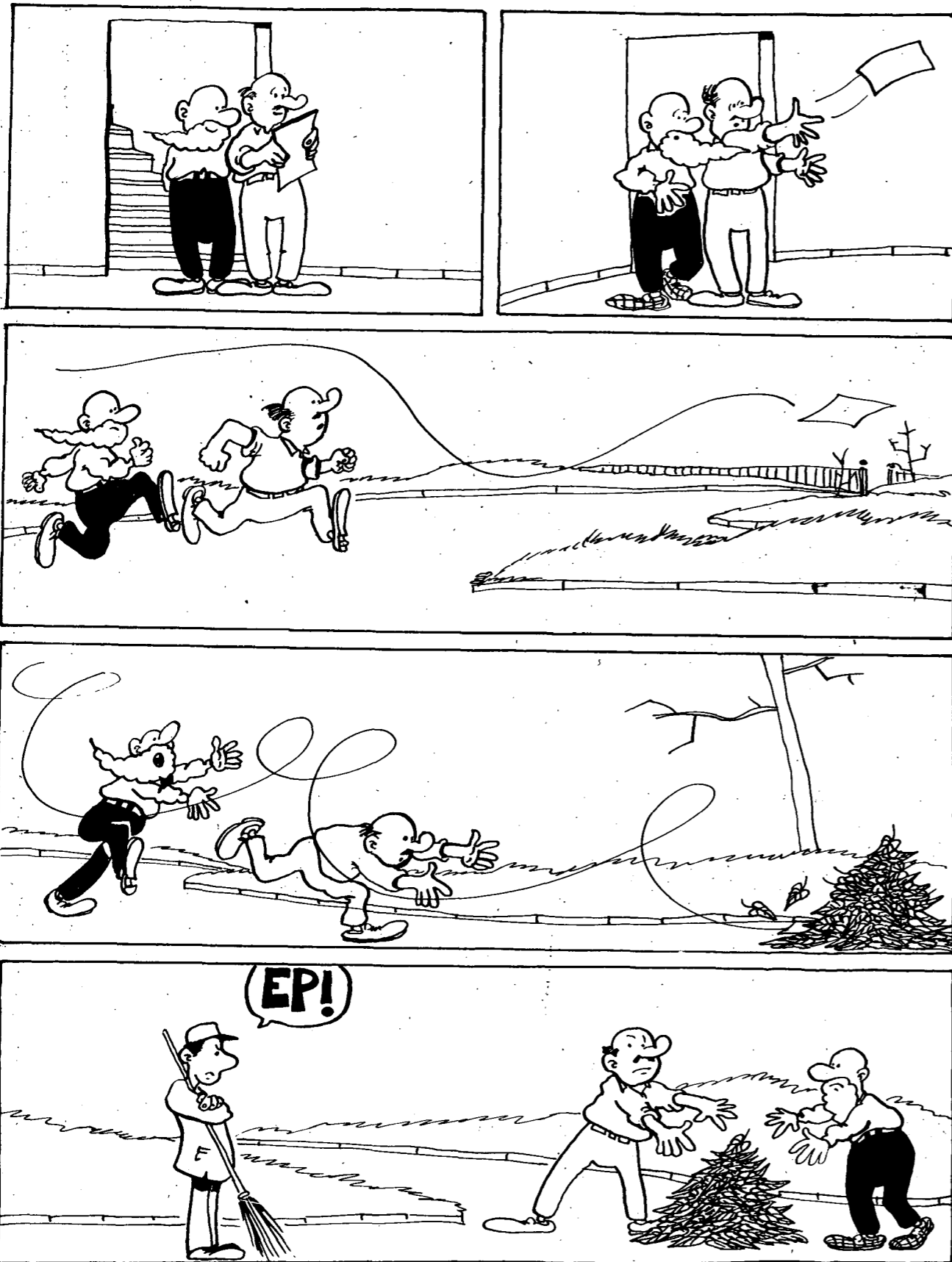
L'Eixerit

VEJAM QUI M'ENCERTA AQUESTA ENDEVINALLA:

Avet Set — Avet Set —

EN BADOSA I EN BASORA

Avet Set esllips per a nenes i nens

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Marc, capítol 10, versets del 35 al 45 (Mc 10:35-45).

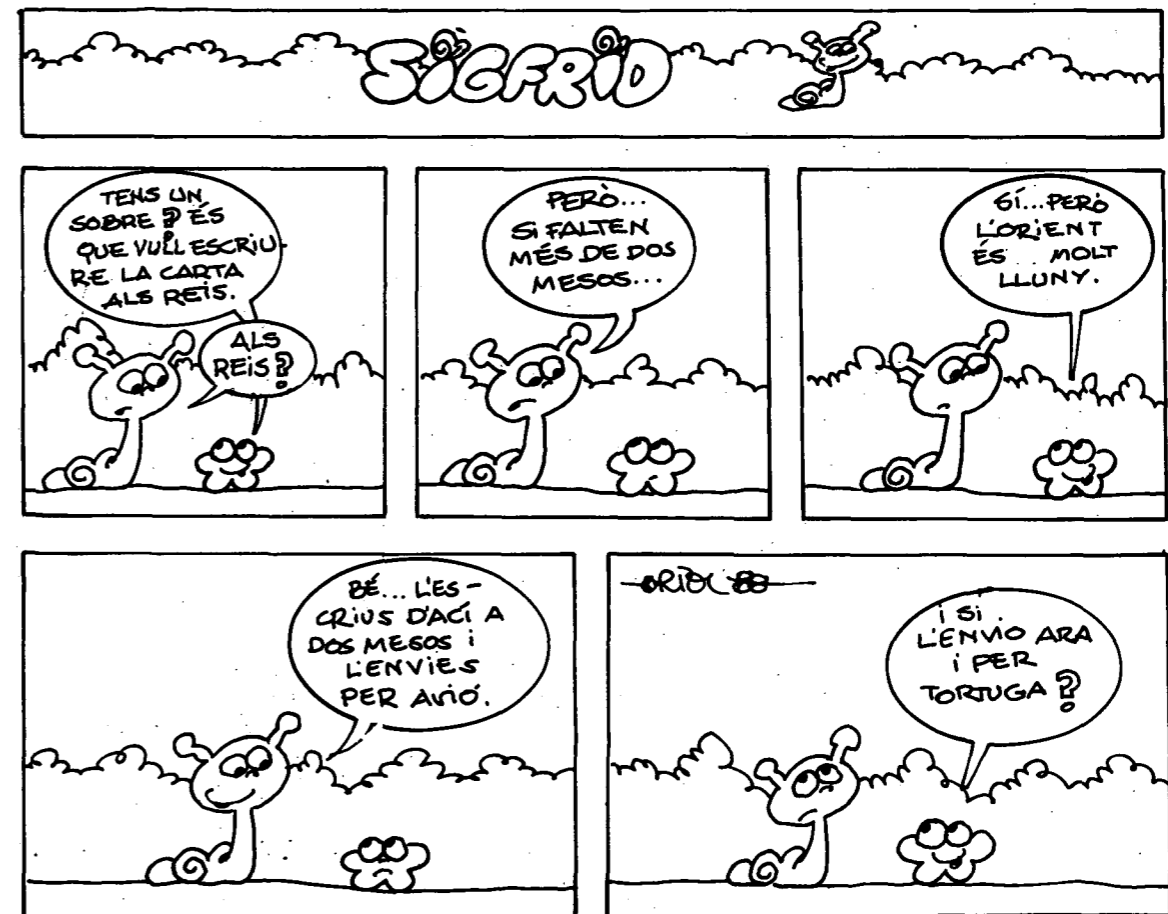

Reflexionem: 1. Quin contrast! Jesús els acaba de parlar de la seva passió i els apòstols només cobegen els càrrecs millors i els avantatges materials. No saben què diuen ni què demanen, perquè Jesús vingué a aquest món a servir i no a regnar.

2. Tothom corre per ser un dels que manen i per pujar amunt, portat per una barreja d'egoisme, de vanitat i d'afany de poder. Però les mires de Déu són unes altres: sovint els més humils són els més lloats, i els més grans als ulls del món els més petits. Allò més agradable a Déu és un gran amor a ell i als nostres germans.

3. Jesucrist ens ha donat exemple i ens ha estimat fins a donar la vida per nosaltres. Nosaltres també, com a seguidors seus, hem d'estar disposats a estimar-lo i servir-lo en qualsevol circumstància i aquesta ha de ser la nostra alegria més gran.

El mossèn

Avet Set — Avet Set —

DIUMENGE - 16

11.00 Signes del temps.
 11.30 Matinal a TV3. "Smetana"
 13.00 Matí Esports.
 14.30 Gol a Gol.
 15.00 Telenotícies.
 15.30 El temps.
 15.35 Documental:
 "El dur camí cap a la glòria".
 16.20 Tarda de guerra:
 "Missió dramàtica".
 18.00 Basquet.
 19.30 Gol a gol.
 20.00 Mediterrània.
 20.30 Telenotícies.
 21.00 El temps.
 21.10 30 minuts.
 21.35 A cor obert:
 "Ruleta russa".
 22.35 Gol a Gol.
DILLUNS - 17
 12.00 Universitat oberta.
 12.30 TV3, segona vegada:
 "Gol a Gol".
 13.30 Mag-Magazine.
 14.30 Telenotícies.
 15.00 El temps.
 15.10 Bona cuina.
 15.15 Magnum:
 "Torah, Torah, Torah".
 16.05 Guerra de sexes - 74.
 16.50 Universitat oberta:
 "Fonaments de la Ciència".
 17.15 Pinotxo.
 17.40 Dibuxos animats.
 18.05 Els germans Hardy i la Nancy Drew:
 "El pare noel de debó".
 18.50 Les noves aventures de Batman.
 19.15 Anna i el rei
 19.45 Filiprim.
 20.30 Telenotícies.
 21.25 Dallas:
 "Si d'entrada no triomfes".
 22.25 Dilluns, dilluns.
 23.25 Els joves (rep.) Cap. 9
 23.55 Telenotícies.
DIMARTS - 18
 12.00 Universitat oberta (Rep.).
 12.30 TV3, segona vegada:
 "Musical juvenil" - "30 minuts".
 13.30 Mag-magazine.
 14.30 Telenotícies.
 15.00 El temps.
 15.10 Bona cuina.
 15.15 Magnum:
 "Informàtica i estadística".
 17.15 Pinotxo.
 17.40 Dibuxos animats.
 18.00 Els investigadors - 6.
 18.30 Oh, Bongonia!
 19.15 Anna i el rei
 "La criatura".
 19.45 Filiprim.
 20.30 Telenotícies.
 21.00 El temps.
 21.10 Filiprim.
 21.20 Bona cuina.
 21.25 Cagney i Lacey:
 "Línia calenta".
 22.25 Vida i amors d'una diabla:
 "Reposició - 3".
 23.25 Telenotícies.
DIMECRES - 19
 12.00 Universitat oberta - (Rep).
 12.30 TV3-segona vegada:
 "Crònica - 3".
 13.30 Mag-magazine.
 14.30 Telenotícies.
 15.00 El temps.
 15.10 Bona cuina.
 15.15 Magnum:
 "Tots per a un" 1ª part.
 16.15 Guerra de sexes - Cap. 76.
 16.50 Universitat oberta:
 "Tecnologia".
 17.15 Pinotxo.
 17.40 Dibuxos animats.
 18.05 Els germans Hardy i la Nancy Drew:
 Cap. 6.
 18.50 Les noves aventures de Batman.
 19.15 Motor a fons.
 19.45 Filiprim.
 20.30 Telenotícies.
 21.00 El temps.
 21.10 Sorteig Lotto 6/49.
 21.20 Bona cuina.
 21.25 Informatiu cinema.
 21.55 Cinema 3:
 "Puzzle".
 23.55 Telenotícies.
DIJOUS - 20
 12.00 Universitat oberta - Rep.
 12.30 TV3, segona vegada:
 14.30 Telenotícies.
 15.00 El temps.
 15.10 Bona cuina.
 15.15 Magnum:
 "Tots per a un" 2ª part
 16.15 Guerra de sexes - 77.
 17.00 Universitat oberta:

17.15 Pinotxo.
 17.40 Dibuxos animats.
 18.30 Cinc i acció.
 19.45 Filiprim.
 20.30 Telenotícies.
 21.00 El temps.
 21.10 Filiprim.
 21.20 Bona cuina.
 21.25 3 pics i repicó.
 22.55 Esports flash.
 23.55 Telenotícies.
DIVENDRES - 21
 12.00 Universitat oberta - Rep.
 12.30 TV3, segona vegada:
 "Esports flash".
 13.30 Mag-magazine.
 14.30 Telenotícies.
 15.00 El temps.
 15.10 Bona cuina.
 15.15 Magnum:
 "Dejà vu".
 16.05 Guerra de sexes - Cap. 78.
 17.00 Universitat oberta:
 17.40 Dibuxos animats.
 18.05 Els germans Hardy i la Nancy Drew:
 18.50 Les noves aventures de Batman.
 19.15 Anna i el Rei:
 20.30 Telenotícies.
 21.00 El temps.
 21.10 Filiprim.
 21.20 Bona cuina.
 21.25 Sí, Primer Ministre:
 "El Servei d'Educació
 Nacional".
 21.55 Ràdio Cincinatti:
 "Indicis de delictes".
 22.25 Crònica 3.
 23.25 Telenotícies.
 23.55 Cinema de mitjanit:
 "Els bojos, bojos, «carrosses»".
DISSABTE - 22
 10.00 Sardanes.
 10.30 Universitat oberta.
 12.00 El Rei Arthur:
 "Dibuxos animats".
 13.00 TV3, segona vegada:
 14.15 TV3, segona vegada:
 "Oh, Bongonia!".
 15.00 Telenotícies.
 15.20 El temps.
 15.25 Bona cuina.
 15.30 Bobobops - Dibuxos animats.
 16.00 Dit i fet.
 17.30 Futbol americà NFL.
 19.00 La gran vall:
 "Patrimoni".
 20.00 Futbol:
 "R. Madrid-F.C. Barcelona".
 21.05 Sorteig Lotto 6/49.
 22.00 Telenotícies.
 22.30 El temps.
 22.35 Bona cuina.
 22.45 Pel·lícula:
 "La vall del fugitiu".

DIUMENGE - 16

2.35 Música golf.
 3.35 El fugitiu:
 4.25 Llarg-metratge:
 6.00 Jazz entre amigues.
 7.00 Documental.
 7.15 Llarg-metratge:
 9.00 Informe setmanal. Repetició
 10.00 El dia del Senyor - Santa Missa.
 11.00 48 hores.
 11.05 Concert.
 12.05 Poble de Déu.
 12.30 L'altra mirada.
 13.30 Autopista vers el Cel:
 14.30 48 hores.
 15.30 El temps.
 15.35 Foofur.
 16.05 Estrenes TV:
 17.40 Si ho sé no vinc.
 18.40 La pantera rosa.
 19.10 La clínica de la Selva Negra:
 20.00 A vista d'ocell.
 20.30 48 hores.
 21.00 A portada.
 21.30 La vida segueix.
 22.35 Diuenge cinema:
 "El arreglo".
 00.05 48 hores.
DILLUNS - 17
 8.00 Bon Dia.
 8.30 Telediari Matinal.
 9.00 Al matí.
 9.30 Bressol de llops - Ep 11
 11.10 Dinastia - 153.
 13.00 L'ocell boig
 13.30 3 x 4.
 14.30 Connexió amb Sant Cugat.
 14.30 L'Informatiu Migdia.
 15.00 Connexió amb Madrid.
 15.00 Telediari - 1.
 15.35 Amor i matrimoni
 16.25 Tal qual.
 18.00 Avanç Telediari.
 18.05 Els mons de Yupi:
 18.30 Que ve Muzzy.
 18.40 Genets d'acer - Ep. 7
 19.00 A mitja tarda.
 19.30 De pel·lícula.

20.30 Telediari - 2.
 21.00 El temps.
 21.15 El preu just.
 23.00 Jutjat de Guardia
 23.30 Documents TV
 00.20 Telediari - 3.
 00.50 Telesport.
DIMARTS - 18
 8.00 Bon dia.
 8.30 Telediari matinal.
 9.00 Pel matí.
 9.30 Bressol de llops - Ep 12
 11.10 Dinastia - 154.
 13.00 Kyssyfur.
 13.30 3 x 4.
 14.30 Connexió amb Sant Cugat.
 14.30 L'informatiu migdia.
 15.00 Connexió amb Madrid.
 15.00 Telediari - 1.
 15.35 Amor i matrimoni
 16.30 Tal qual.
 18.00 Avanç telediari.
 18.05 Els mons de Yupi.
 18.30 Que ve Muzzy.
 19.05 La nau terra
 19.30 Entre línies.
 20.00 Carrer tranquil.
 20.30 Telediari - 2.
 21.00 El temps.
 21.15 Tariro, tariro.
 22.25 Sessió de nit:
 "El castañazo".
 00.35 Telediari - 3.
 00.55 Telesport.
 01.10 Testimoni.
DIMECRES - 19
 8.00 Bon dia.
 8.30 Telediari matinal.
 9.00 Pel matí.
 9.30 Bressol de llops - Ep 13
 11.10 Dinastia - 155.
 13.00 Heus aquí una vegada...
 l'home.
 13.30 3 x 4.
 15.00 Telediari - 1.
 15.35 Amor i matrimoni.
 "Ep. 12"
 16.30 Tal qual.
 18.00 Avanç telediari.
 18.05 Els mons de Yupi
 18.30 Que ve Muzzy
 18.40 Els bessons Edisson - 12.
 19.05 Circ Pop.
 19.30 Parlant clar.
 20.00 Un món diferent - 15.
 20.30 Telediari - 2.
 21.00 El temps.
 21.15 Garibaldi - Ep. 2.
 22.20 Cançó trista de Hill Street:
 "Las dudas de Davenport".
 23.15 El gos verd.
 00.10 Telediari - 3.
 00.30 Telesport.
DIJOUS - 20
 8.00 Bon dia.
 8.30 Telediari matinal.
 9.00 Pel matí.
 9.30 Bressol de llops - Ep 14.
 11.10 Dinastia - 156.
 13.00 Correcamins
 13.30 3 x 4.
 14.30 Connexió amb Sant Cugat.
 14.30 L'Informatiu migdia.
 15.00 Connexió amb Madrid.
 15.00 Telediari - 1.
 15.35 La família Drombusch:
 "La historia se repite".
 16.30 Tal qual.
 18.00 Avanç telediari.
 18.05 Els mons de Yupi.
 18.35 Que ve Muzzy.
 18.40 L'aldea de l'arce.
 19.05 Misiquissims.
 19.30 Amb les mans a la massa.
 20.00 Mare i fill
 20.30 Telediari - 2.
 21.00 El temps.
 21.15 La llei dels Àngels Ep 25
 22.20 Dret a discrepar.
 23.50 A mitja veu
 00.20 Telediari - 3.
 00.40 Telesport.
DIVENDRES - 21
 8.00 Bon dia.
 8.30 Telediari matinal.
 9.00 Pel matí.
 9.30 Bressol de llops - Ep 15
 11.10 Dinastia - 157.
 13.00 Els meus estimats monstres.
 13.30 3 x 4.
 15.00 Telediari - 1.
 15.35 La família Drombusch:
 "El llamamiento".
 16.30 Tal qual.
 18.00 Avanç telediari.
 18.05 Els mons de Yupi.

Kristel Residència
3.ª Edat
 Amb familiar, calef., força
 sol, assistència mèdico-sanitària:
 8 places de 1.ª categoria.
 90.000 ptes. S'estudien v.
 talicis. Tel. 254 26 64.

18.30 La llanterna màgica.
 19.30 Diccionari de la salut
 20.00 Mash.
 20.30 Telediari - 2.
 21.15 Gats a la taulada:
 "Ep. 3".
 22.25 Divendres cinema:
 "Werther".
 00.25 Telediari - 3.
 00.45 Telesport.
DISSABTE - 22
 01.00 Arrels - Ep 5.
 1.50 Llarg-metratge:
 "El justiciero de la ciudad".
 3.20 Documents TV. Repetició.
 4.20 Eric Clapton.
 5.05 De pel·lícula.
 6.00 Documental.
 7.25 Llarg-metratge:
 "Los últimos días de Pompeya".
 9.00 Calaix de sastre.
 12.20 Nova gent.
 13.15 Loteria.
 13.30 Suplements - 4.
 14.30 48 hores.
 15.30 El temps.
 15.35 Isidor
 16.05 Primera Sessió:
 "Las novias de Fu-Manchu".
 17.45 RockPop.
 19.30 Soldats.
 "Pérdidas".
 20.30 48 hores.
 21.05 Informe setmanal.
 22.15 Dissabte nit.
 23.20 Hemingway, festa i mort:
 Ep. 4.
 00.20 48 hores.
 00.25 Filmoteca TV:
 "El martirio de Sant Sebastián".

DIUMENGE - 16

09.30 Santa Missa.
 10.30 Objectiu 92.
 12.00 Estudi Estadi.
 14.55 L'Informatiu Cap de Setmana.
 15.00 Estudi Estadi.
 18.00 Connexió amb Madrid.
 18.00 Sessió de tarda:
 "El barrio contra mí".
 20.15 Connexió amb Sant Cugat.
 20.15 Som una meravella.
 20.30 L'Informatiu Cap de Setmana.
 21.00 Debat 2.
 22.00 Connexió amb Madrid.
 22.00 Estudi Estadi.
DILLUNS - 17
 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
 13.05 Memòria del Pirineu.
 13.30 Capitoli - 84.
 14.00 Teledues.
 14.30 L'Informatiu Migdia.
 15.00 Bellesa i poder - 110.
 15.30 Documental.
 16.30 La palmera.
 18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
 18.35 Possessió.
 19.30 Sessam obre't.
 20.00 L'Informatiu Vespre.
 20.30 Panorama.
 21.00 Connexió amb Madrid.
 21.00 El mirador.
 21.20 Cinema club:
 "El diablo dijo no".
 23.20 Últimes preguntes.
 23.50 Jazz entre amics.
DIMARTS - 18
 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
 13.05 Dones del rock.
 13.30 Capitoli - 85.
 14.00 Teledues.
 14.30 L'Informatiu Migdia.
 15.00 Bellesa i poder - 111.
 15.30 Documental.
 16.30 Sarsuela.

17.30 La palmera.
 18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
 18.35 Possessió.
 19.30 La volta al món de Willy Fog.
 20.00 L'Informatiu Vespre.
 20.30 Botigues i botiguers.
 21.00 Connexió amb Madrid.
 21.00 El mirador.
 21.15 El temps és or.
 22.15 Tendido cero.
 22.45 La bona música.
 23.45 Suplements - 4.
DIMECRES - 19
 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
 13.05 Dones del Rock.
 13.30 Capitoli - Ep 86.
 14.00 Teledues.
 14.30 L'Informatiu Migdia.
 15.00 Bellesa i poder - 112.
 15.30 Documental.
 16.30 La palmera.
 18.00 De cara al mar.
 18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
 18.35 Possessió.
 19.30 La volta al món de Willy Fog.
 20.00 L'Informatiu Vespre.
 20.30 Claraboia.
 21.00 Connexió amb Madrid.
 21.00 El mirador.
 21.15 El poeta en la seva veu.
 21.30 A través del mirall.
 22.50 Suplements - 4.
 23.20 S'ha escrit un crim:
DIJOUS - 20
 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
 13.05 La tardor al Montseny.
 13.30 Capitoli Cap 87.
 14.00 Teledues.
 14.30 L'Informatiu Migdia.
 15.00 Bellesa i poder - 113.
 15.30 La batalla de la Terra Santa.
 16.30 Teatre:
 "Vamos a contar mentiras".
 18.00 Els records de...
 18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
 18.35 Possessió.
 19.30 La volta al món de Willy Fog.
 20.00 L'Informatiu Vespre.
 20.30 Viatge a l'aventura.
 21.15 Connexió amb Madrid.
 21.15 Suplements - 4.
 21.45 Descartes.
 22.00 Loteria primitiva.
 22.15 Dijous cinema:
 "Crònica negra".
 23.55 Metròpolis.
DIVENDRES - 21
 13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
 13.05 Hammer - 3.
 13.30 Capitoli - 88.
 14.00 Teledues.
 14.30 L'Informatiu Migdia.
 15.00 Bellesa i poder - 114.
 15.30 La batalla de la Terra Santa - 2.
 16.30 Cinema espanyol:
 "Habitación para tres".
 18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
 18.35 Possessió.
 19.30 La vida entorn de l'arbre.
 20.00 L'Informatiu Vespre.
 20.30 Connexió amb Madrid.
 20.30 Concert.
 22.30 Prop de les estrelles.
DISSABTE - 22
 09.30 Sesam Obre't.
 10.00 Dibuxos animats.
 10.15 Clementina.
 10.45 Popgrama.
 11.15 Mirades.
 12.00 Una història particular.
 13.30 L'armari dels 7 calaixos.
 14.00 L'Informatiu Cap de Setmana.
 14.30 135 escons.
 15.00 Connexió amb Madrid.
 15.00 Estadi 2.
 22.00 Connexió amb Sant Cugat.
 22.00 L'Informatiu Cap de Setmana.
 22.30 Sorrel i fill - ep. 2
 23.20 Ahir.
 00.30 Diàlegs amb la música.

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II,
 ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIAI

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries
 de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses
 del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts.
 Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà,
 la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes
 Enquadernació de simil-pell - P.V.P. (amb IVA), 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

CATALUNYA **1000** ANYS

PELEGRINATGE A ROMA ENDAVANT!!!

2-3-4-5 i 6 de desembre

L'antic prestigi dels reis francs fou substituït pel del pontífex romà, vers el qual ja s'havien girat uns anys abans els esguards dels catalans. Els preceptes carolingis foren reemplaçats per les butlles pontifícies. Els papes les concediren amb tanta liberalitat que entre els darrers decennis del segle X i els primers del segle XI Catalunya sola rebé més privilegis pontificis que cap altre país de la cristiandat.

* QUÈ PODEU FER PER INSCRIURE-US?

— A qualsevol de les Oficines d'Ultramar Express

Departament Religios Rambles, 109 Barcelona Telf. 301 12 12	Calvet, 36-38 08021 Barcelona Telf. (93) 200 63 33	Estació de Sants 08021 Barcelona Telf. (93) 323 33 51	Avda. Roma, 113 08011 Barcelona Telf. (93) 323 33 51	Sardenya, 499 08024 Barcelona Telf. (93) 210 68 61	Muntaner, 447 08006 Barcelona Telf. (93) 201 50 22	Diputació, 10-12 Calella de la Costa Telf. ((3) 769 08 59	Passeig Marítim, 44 L'Estartit (Girona) Telf. (972) 75 81 57	València, 5 Lloret de Mar (Girona) Telf. (972) 36 45 16
--	--	---	--	--	--	---	--	---

— A les parròquies, escoles i institucions que formin un grup de pelegrins

— A les Oficines de la Comissió Central, Rivadeneyra, 6, 3er. Hores d'oficina

NOTEU: 1. En el moment de formalitzar la inscripció s'haurà d'abonar la quantitat de 10.000 ptes.

2. La resta s'abonarà al rebre la **BOSSA DE PELEGRÍ** (credencial, tickets, ensenya, manual, mapes, etc.)

3. Per a més informació: Oficines de la Comissió Central d'Organització del Pelegrinatge, c/. Rivadeneyra, 6, 3er. - 08002 Barcelona. Tel. 318 67 65.

4. La Delegació pel bisbat de Barcelona té les seves oficines a aquesta mateixa adreça.

TOTS A ROMA!

Mil anys d'Història i de fe ens hi porten.

Pelegrinatge del 1950.
Donar testimoni de la pròpia fe honora sempre a un poble. Que el Pelegrinatge del Mil·lenari sigui l'esclat d'una fe humil i compromesa, viscuda dia a dia.